Why We Fight

A Third Reich Translation

National Socialist Order

Hvað erum við
Að berjast fyrir?

Skrifað af: Starfsmannaskrifstofu
Wehrmacht

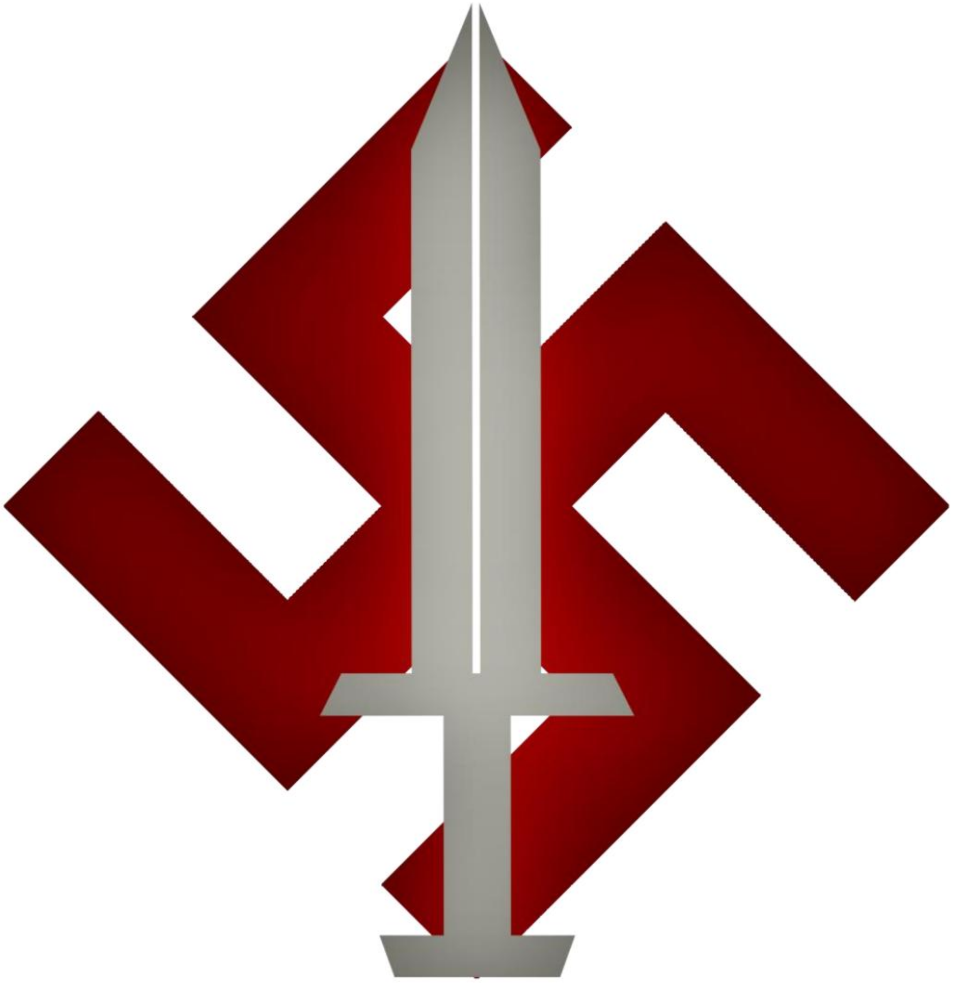

National Socialist Order

Þýtt af: Wyald NSO

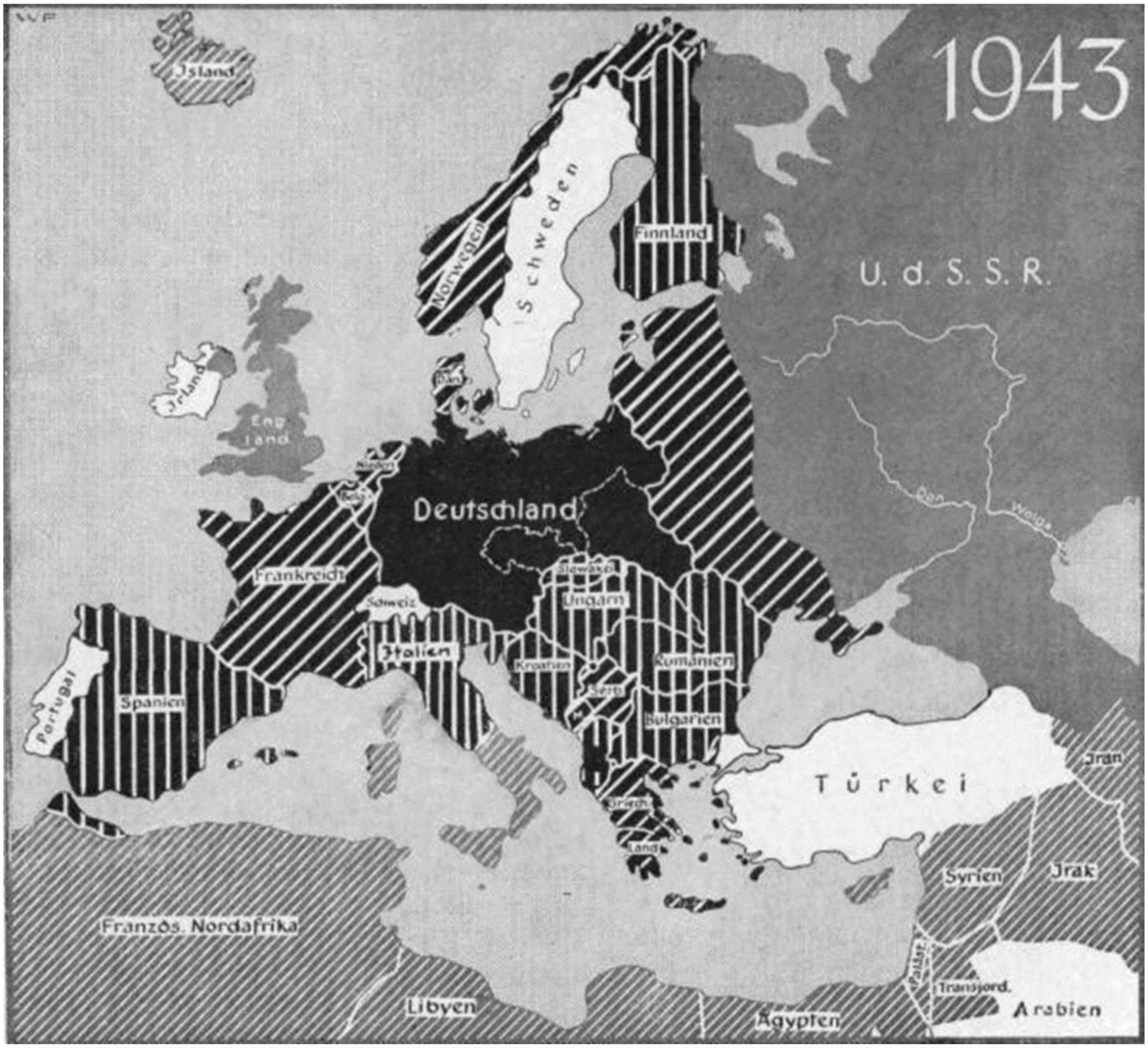
WF
1943
Jsland
Norwegen
Schweden
Finnland
U. d. S. S. R.
Jrland
Eng land
Dän
Nieder
Belg
Deutschland
Frankreich
Schweiz
Slowakei
Ungarn
Jtalien
Kroatien
Rumänien
Serb
Bulgarien
Portugal
Spanien
Griechen land
Türkei
Jran
Don
Wolga
Syrien
Jrak
Französ. Nordafrika
Palästina
Transjord.
Arabien
Libyen
Ägypten

Ríkið, sem berst fyrir hjálpræði Evrópu og heimsins

Yfirstjórn Füher:

Í tilefni þess að ég tók við beinni yfirstjórn hersins lýsti ég því yfir að ein af afgerandi spurningum um örlög þýsku þjóðarinnar væri að koma á skilyrðislausu samkomulagi milli ríkisforystu og foringjasveitar, ekki aðeins á öllum sviðum hernaðarlegs tilveru heldur umfram allt í hugmyndafræðilegu tilliti.

Þetta stríð er háð svo biturt og miskunnarlaust vegna þess að það táknar afgerandi baráttu tveggja algjörlega andstæðra heimsmynda. Þýska þjóðin berst í dag fyrir frelsi tilveru sinnar, lífsmáta og lífsviðurværis

pláss.

Fimmta ár stríðsins finnur okkur og óvini okkar á hátindi hernaðarvopna. En það sem ræður úrslitum um árangur er alltaf manneskjan, hermaðurinn, bardagamaðurinn. Sá sem getur varpað hreinasta vilja, hugrökkustu trú og ofstækisfyllstu ákveðni inn í baráttuna mun að lokum hafa sigur.

Hermaðurinn, og þá sérstaklega foringinn, er því ekki aðeins vopnaberi þjóðarinnar, hann er líka handhafi pólitísks vilja þjóðar sinnar.

Liðsforingi sem getur ekki menntað og leitt hermenn sína pólitískt er alveg jafn út í hött í þessari baráttu og liðsforingi sem mistakast í þjálfun eða taktískri forystu hersveita sinna. Verðmætustu öflin verða að visna ef menn vilja byggja andlegan baráttustyrk hersins eingöngu á blindri hlýðni, en ekki líka á ásetningi um að berjast við „hvern frá“ og „til hvers“.

Bókinni „Hvað við berjumst fyrir“ er ætlað að vera leiðsögn fyrir foringjann um hugmyndafræðilega stefnumörkun hans og vitsmunaleg tæki til pólitískrar menntunar og þjálfunar hermanna sinna.

Foringinn þarf einnig að vera virkur brautryðjandi á sviði hugmyndafræði og geta sannfært hermenn sína og menntað óyfirstíganlegt.

bardagamenn fyrir okkar frábæra

Germanic Reich í skilningi þjóðernissósíalískrar heimsmyndar okkar.

Ég fyrirskipa því að hugmyndafræðilegum hugmyndum sem er að finna í þessari bók verði komið á framfæri við hermanninn á sannfærandi og eindreginn hátt í áætlaðri kennslustund. Þessi pólitíska þjálfun er alveg jafn mikilvæg fyrir stríðið og þjálfun á vopninu.

Foringjarnir sjá til þess að þessi pólitíska kennsla taki sinn stað innan þjálfunarinnar og einnig á vettvangi.

Æðstu herforingjarnir fylgjast með framkvæmd skipunar minnar.

-Adolf Hitler , 8

janúar 1944

Reich-hugmyndin

Sögulegar rannsóknir hafa bent á þrjú meginöfl meðal þeirra afla sem mótuðu hið svokallaða vestur í fortíðinni: fornöld, kristni og germanisma. Til að koma jafnvægi á þessi völd voru fyrstu tveir venjulega nefndir sem raunverulegir formbyggjandi, sérstaklega varðandi heimsvaldahugmyndina: að Róm til forna hefði gefist upp á hugmyndinni um allsherjar konungsveldi og kristni hefði gefið upp raunverulegar menningarlegar undirstöður Vesturlanda, á meðan germanismi hafði gefið upp herstyrkinn og geyminn fyrir þessar hugsanir. Þetta húmaníska - kirkjulega

skilyrt söguskoðun hefur auðvitað lagt áherslu á nokkur rétt augnablik, en litið fram hjá þeirri staðreynd að kjarni hvers kyns menningar eða ríkismyndunar er aldrei hægt að gefa fólki utan frá, heldur aðeins mótað eða ekki mótað af henni innan frá.

Þess vegna birtast okkur hið germanska og síðan hið þýska sem hið raunverulega mótunarvald, afgangurinn sem hið breytilega sögulega og andlega umhverfi, sem var bræddur niður af þessu afli eftir aðstæðum í sögulegu ástandi. Við erum því sannfærð um að kjarni heimsveldishugmyndarinnar felur í sér germanskt efni, að þegar germanskur hertogi og þýskur konungur komu fram var kjarnainntak heimsveldisins þegar gefið, aðeins þessi mótandi heimsveldishugmynd þurfti að takast á við sterk hefð og umhverfi. Svo það kom að því að vörn heimsveldishugmyndarinnar í sjálfri sögunni þurfti að ganga í gegnum einhverjar formbreytingar. Theódórik mikli, sem í fyrsta skipti hafði alhliða germanskt heimsveldi í huga, sá fyrir sér sundrað Býsans, en einnig kröftuga hefð Rómar til forna, stóru byggingarnar og mikla pólitíska og stjórnunarlega reynslu. Þegar hann myndaði heimsveldi sitt, treysti hann því á fornöld, tók við ríkisforystu og hernaðaröryggi, á meðan hann lét Rómverja stjórnsýslumálin. Kristni var minna áberandi þegar hún var stofnuð og barátta germönsku aríanna og rómversk-kaþólikka fór fram undir pólitísku yfirráði Theodórik.

Karlamagnús fann styrkta kirkju, kristindómurinn var að mestu orðinn ákveðinn andlegur grunnur í kaþólskri mynd og því sameinaðist frankíska alheimsveldið kristni þess tíma. Báðar hliðar, Frankíski germanski þátturinn og kristni klausturþátturinn tóku að festa sig í sessi hlið við hlið og heimssöguleg barátta hófst.

Ottó mikli tók afgerandi skref með því að útbúa biskupana eignir og gera þá að veraldlegum herrum. Biskuparnir urðu þannig embættismenn keisaradæmisins og tóku málstað keisarans gegn páfanum á meðan Ottó hins mikla lifði. Þessi þróun leiddi þó endilega af sér eflingu klerkalegs eðlis, þar sem hún táknaði ekki aðeins sterkt vitsmunalegt afl heldur gat síðar reitt sig á beint veraldlegt vald við keisarakosningar. Bæði alheimshyggjan, heimsveldið af náð Guðs og tilkall páfa til valds, jókst jafnt og þétt og lentu í átökum undir stjórn Friedrichs II keisara, Hohenstaufen, í stærsta mælikvarða og í hörðustu deilum. „Keisarinn taldi sig vera burðarmann heimsveldisins og, eins og það var kallað í málvenjum á þeim tíma, var Guð einn ábyrgur, á meðan páfi gerði næstum því tilkall til feudal réttinda yfir þessum keisara. Undir Habsborgarabúum jókst máttur alheimshugmyndar páfa, en síðasta tilraunin til svo ákveðið alheimskonungsveldis undir stjórn Karls V mistókst vegna hins innra ómöguleika: upphaf meðvitaðrar vakningar evrópskrar þjóðmenningar.

Lúther brýtur síðan hina þegar sprengjufullu einingu hins vestræna heims á þeim tíma. Náttúruvísindin eru sífellt að brjóta gamla heimsmynd. Húmanismi, endurreisnartími auðga Evrópu aftur frá grafnum uppruna vakti forna anda, en á sama tíma valdið dýpkandi þjóðlegri vakningu Evrópubúa. (Hutten fagnar Arminiusi.) Frjálslynd hneykslan skók miðaldirnar og leikur hinna ýmsu hefðarafla og framtíðarvonar réði 18. og 19. öldinni. Á þeim tíma var Þýskaland pólitískt á jörðinni. Heimurinn var skipt á milli engilsaxa, frönsku og rússneska og þegar draumurinn um þýska ríkið hófst aftur, án utanaðkomandi aðstoðar, byggði á Prússlandi í frelsisstríðunum 1813 og varð pólitískur veruleiki undir stjórn Bismarcks, líffræðilega þess. nýstyrkt fólk, var þrengt á öllum landamærum og þjakað af einhverjum borgaralegum umhverfisfyrirbærum vegna þrengingar plássins. En annað ríkið - og þetta var harmleikur þess - lifði og varði sig án sterkrar uppeldislegrar heimsmyndar. Fjölbreyttustu heimsmyndir, sem útiloka hvern annan, börðust fyrir hverja og eina og Þýskaland var andlega sameinað gegn árás háfjármálaafla og Frakka og Breta árið 1914. Hrunið sem fylgdi neyddi Þýskaland annað hvort til djúprar íhugunar eða dauðadóms.

Hugleiðingin fer fram í gegnum Adolf Hitler og baráttu þjóðernissósíalistahreyfingarinnar. Enn og aftur er heimsmynd að sigra heimsveldið, hrista gamlar hefðir af sjálfu sér og samræma hugmyndina um heimsveldi ekki við ættir og kirkjudeildir, heldur við efni lífsins almennt: kynþætti og þjóðerni.
Mótuð af þessum grunni og æðstu gildum þeirra um heiður og skyldu barðist þjóðernissósíalísk heimsmynd gegn gömlum öflum á öllum sviðum. Og vegna þess að þeir viðurkenna hvorki háfjármál né bolsévisma, hvorki vangaveltur á hlutabréfamarkaði né grimmur kommúníska ríkiskapítalisma, hefur gangan gegn ríkinu átt sér stað aftur. En aldrei í sögunni hefur þýska ríkið verið varið eins meðvitað og á okkar dögum, aldrei áður hafa allar ættbálkar þýsku þjóðarinnar staðið gegn óvininum, aldrei hefur heimsmynd verið varin af meiri krafti en með hinum nýja fána þjóðarinnar. heimsveldi, og aldrei hefur þessi fáni verið borinn í gegnum baráttu tímans með harðari hendi en í dag af Führer. Með þessari staðreynd varð hins vegar þjóðernissósíalistahreyfingin einnig þjónn þýska keisaraveldisins

hugmynd.

Í framtíðinni verður þessi hreyfing mæld eftir styrk og skuldbindingu við hugmyndina um heimsveldið. Þessi innsýn felur í sér dýpstu skyldu hvers þjóðernissósíalista, fyrir hvern hermann í þýsku Wehrmacht, sem í dag þjónar þessari 2.000 ára gömlu heimsveldishugmynd og heimsmyndinni sem spratt upp úr okkar tíma, og ver hana saman gegn óvinum hins eilífa ríkis.

Við höfum barist fyrir þessu síðan 1918, fyrir þetta tók hreyfingin óþreytandi öll fórnarlömb sín, fyrir þetta berst þýska Wehrmacht sína sögulega baráttu: fyrir þýsku heimsvaldahugmyndina í merkingunni þjóðarsöfnun og evrópsk trúboð. Við vitum að verkefni ríksins í dag nær langt út fyrir þýsk landamæri þýska landnámssvæðisins, að þýska ríkið er aftur orðið verndari evrópsks siðferðis og frelsis meginlands Evrópu almennt. Meðvitundin um eigin sjálfsbjargarviðleitni og evrópsk trúboð er sterkasta tryggingin fyrir vilja til að skuldbinda sig að fullu og er trygging fyrir endanlegan sigur yfir eyðingarvaldinu erlendis frá og frá Moskvu.

-

Alfreð
Rosenberg

Andstæðingur okkar

SKARTAMÁL

1.Hver eru markmiðin

Gyðingdómur?

Gyðingar hafa reynt að stjórna heiminum í þúsundir manna ár.

Pólitískt markmið þeirra er alþjóðlegt heimsríki þar sem þeir vilja sameina og þrauka allar þjóðir án tillits til þjóðernis og kynþáttar.

Það er of lítið vitað að gyðingdómur, eins langt og við getum rakið það til baka, hefur alltaf haft áætlanir um heimsyfirráð og í dag sækist meira eftir slíkum markmiðum en nokkru sinni fyrr. Aðferðirnar í fornöld voru þær sömu og þær eru í dag: pólitísk og hugmyndafræðileg up

gestgjafi þjóða og þar með eyðileggingu á réttum lífsháttum þeirra. Á þennan hátt reyndu gyðingar að gera þjóðirnar samkvæmar. Allt að

nú hefur þeim alltaf tekist að síast inn í fremstu þjóðir jarðarinnar, nema Japan, á þann hátt að þeir gætu ómerkjanlega notað viljastefnu sína til að þjóna markmiði sínu um heimsyfirráð. Það er rétt að litið var á gyðinga sem sníkjudýr og jafnvel ofsóttir stundum vegna efnahagslegrar afskiptasemi þeirra; Pólitísk og hugmyndafræðileg hætta gyðingsins sem handhafa einstaklingshyggju-efnishyggjuheimsins

hugmyndir, sem alltaf hljóta að vera dauði sérhverrar þjóðlegrar lífsreglu, voru ekki viðurkenndar. Það var því auðvelt fyrir gyðinga, sérstaklega á síðustu tveimur öldum, að taka sífellt fleiri af þjóðum Vesturlanda.

Þýskaland fram að valdatöku var helsta dæmið um það hvernig sextíu milljónir manna voru pólitískt og hugmyndafræðilega yfirbugaðir af handfylli gyðinga og að lokum réðu ríkjum.

„Genfar þjóðabandalagið“ var ekkert annað en afleiðing af uppgröfti gyðinga og fyrstu tilraun nútímans til að stofna heimsríki undir forystu gyðinga. Hefði Adolf Hitler ekki komið hefði gyðingdómi tekist að gera hugmynd sína um heimslýðveldi að veruleika.

Eina stórmennið af norræn-germönsku taginu sem í fyrsta skipti í sögu Vesturlanda tókst að tortíma heimsmarkmiðum gyðingdóms erum við, þjóðernissósíalíska þýska þjóðin undir stjórn Adolfs Hitlers!

Führer afhjúpaði gyðinga sem erkióvin hverrar þjóðar. Í dag erum við fyrsta germanska þjóðin til að losa sig undan gyðingdómi, en jafnframt síðasta germanska vígið gegn heimsgyðingum. Þess vegna hatar gyðingdómur okkur innilega! Og þess vegna mun það ekki láta steina ósnortið að tortíma okkur algjörlega!

2.Hvernig er hægt að útskýra það Gyðingdómur sækist eftir heimsyfirráðum Með svo mikilli þrautseigju og þrautseigju?

Hún byggir á trúarhugmyndinni og eðli gyðingsins sem mótast út frá henni.

Leitin að heimsyfirráðum var mælt fyrir um í trúarlegum lögum í Gamla testamentinu.

Hún byggir á trúarhugmyndinni og eðli gyðingsins sem mótast út frá henni.

Leitin að heimsyfirráðum var mælt fyrir um í trúarlegum lögum í Gamla testamentinu.

5. Mósebók (7:16):

"En allar þjóðir, sem Drottinn Guð þinn gefur þér í hendur, skal tortímt, án þess að líta á þá með aumkun, og þú skalt ekki tilbiðja guði þeirra, því að það væri gildra fyrir þig."

5. Mósebók
(7:24):

„Drottinn, Guð þinn mun gefa konunga þeirra í þitt vald, til þess að þú afmáir nöfn þeirra undir himninum. enginn mun standa upp við þig fyrr en þú eyðir þeim."

5. Mósebók (28:l):

"Ef þú hlýðir rödd Drottins, Guðs þíns, og gjörir öll boðorð hans, sem ég býð þér í dag, mun Drottinn gera þig að hæsta yfir öllum þjóðum jarðarinnar!" Er. (60:10, 60:11,

60:12):

„Og útlendingar reisa múra þína og konungar þeirra helga þér þjónustu sína. . . Því að fólkið og ríkið sem ekki þjóna þér (gyðingurinn) mun farast, og lönd þeirra verða algjörlega
eyðilagður " Talmúd:

"Ég (Jehóva) gjöri þig (Gyðinga) að föður þjóða, ég gjöri þig útvaldan meðal þjóðanna, ég gjöri þig að konungi yfir þjóðunum."

(Berakot 6 a.)

Orðin sem vitnað er í hér anda að sér raunverulegum gyðingaanda. Þeim er beint að tvennu: kjöri Gyðinga af Guði sínum Jahve og gyðingastjórn. Í þessum anda voru gyðingar aldir upp frá upphafi gyðingdóms til dagsins í dag. Það er ekkert fólk á jörðinni sem eins og gyðingar hefur lýst sjálfstrausti í svona ýktum setningum, þó að gyðingar séu öllum þjóðum síðri að styrkleika, fjölda og sköpunargáfu og séu ekki fulltrúar þjóðar í okkar skilningi.

Með gyðingum hefur kynþátta- og trúarsamfélag komið inn í heimssöguna sem hefur stundað heimspólitík frá fyrstu tíð.
tíma til að stjórna heiminum.

3.Hvers vegna hefur gyðingurinn fullyrt sig fyrir þúsundir Ár?

Frá örófi alda hefur gyðingdómur sett fastlega fram, trúarleg og pólitísk, hugmyndafræðilega grundvölluð lög, sem trúargyðingum hefur alltaf verið stranglega skylt að hlýða í uppeldi sínu í gegnum foreldrahlutverkið og prestsembætti.

Trúarbrögð hans þjóna aðeins sem lagalegur grundvöllur pólitískrar trúar og lífshátta hans. Gyðingurinn hefur ekki haldið neinu af æðri gildum kennslu hinna fornu ísraelsku spámanna.

„Vegna þess að Mósetrúin er í raun ekkert annað en kenning um varðveislu gyðinga kynstofns. (Ad. Hitler, "Mein Kampf").

Leiðmynd Gamla testamentisins birtist aftur og aftur og á við um það enn þann dag í dag:

Kenningin um "útvalið fólk Guðs", um yfirráð allra þjóða "í nafni Guðs", um "fylgni Guðs".

Þessi trú á köllun hefur gert gyðingdóminn svo sjálfsmeðvitan og markvissan að frá því að hún var samþykkt hefur hún gert tilkall til heimsyfirráða. Auk þess stimpla trúarlög hans hvern ókunnugan mann sem annan kynþátt, ómannúðlega vera, dýr; fyrirmæli sem gyðingurinn fylgdi samviskusamlega. Talmud og Shulchan-Aruch gefa honum einnig vísbendingar um hvernig á að nota restina af heiminum sér í hag, nýta hann og að lokum stjórna honu

Túlkun trúarlegra laga í Talmud er svo kunnátta, svo dæmigerð gyðingleg og fáguð, að í mörgum aðstæðum er hægt að túlka dóm og um leið andstæðustu andstæðu hans. Í þessu samhengi er merkilegt að gyðingdómur var ofstækisfullur á móti þýðingu Talmúdsins í langan tíma og að fræðimenn sem reyndu að gera það áttu á hættu að vera settir til hliðar. Gamla testamentið, Torah, Talmud og Shulchan Aruch sýna fullkomið samkomulag hvað varðar sögu hugmynda; samfelld frumspekileg grunngerð tengir saman trúarbrögð, pólitísk og hugmyndafræði sem setti mark sitt á andlit gyðinga í þúsundir ára.

Kjarninn og handhafi alls hugmyndaheims hans var hans prestakall, rabbínasamfélagið. Þeir voru fulltrúar miðstöðvarinnar sem allar pólitískar og hugmyndafræðilegar hugmyndir spratt úr, en einnig stofnunina sem bar hugmyndaheim hans inn í framtíðina. Prestdæmið er áfram ríkjandi yfirstétt í dag.

Lestu Gamla testamentið, sérstaklega Mósebækur, bók Esra og Nehemía. Maður mun komast að því hvaða skýrt skilgreind lífslög og blóð gyðingurinn fékk. Afgerandi voru lögin og mál Esra prests:

- Hann skuldbundi gyðingdóm til laga um að gifta sig við útlendinga af blóði var stranglega bönnuð og algjörlega lokun hins nýstofnaða "samfélags" var kveðið á um af öllum þjóðum.

- Hann slakaði á fólkinu nánast á hverjum degi, verkinu lokið um rannsókn á ísraelsk-gyðingum sögu og lögmálum trúarbragða, sem þýðir að hann festi sögulega vitund og lögmál lífsins í gyðingdómi; ráðstöfun sem hefur enn mikil áhrif á trúarlega gyðinga í dag. Hann sagði einnig ástæðuna fyrir síðari innréttingu samkunduhúsanna (sambýlishúsanna).

Lög og ráðstafanir Esra hafa haft víðtæk áhrif á gyðingdóm um alla framtíð. Þeir urðu til þess að gyðingar fyrirlitu allar aðrar þjóðir og urðu sjálfir ákaflega stoltir af kynstofni sínu.
Ítarleg þekking á trúarbrögðum þeirra og sögubókum, þar sem lög og saga gyðingdóms, sem hefur verið leiðrétt í skilningi þess, eru sett fram á sálfræðilega einstaklega færan hátt og gyðingarnir sem „Guðs fólk“ gerðir. þeim finnst þeir fullkomlega æðri hinum mannkyninu. Sjálf hugmyndin um að vera útvalin þjóð Guðs þurfti alltaf að gefa gyðingdómnum mikinn kraft. Í öllu falli var form trúarlegrar og pólitískrar trúar sem mælt er fyrir um í lögmáli Móse, í öllu Gamla testamentinu og síðar í Talmud og Shulchan-Aruch nógu sterkt.

Að leyfa gyðingdómi að standast heilan heim í árþúsundir, gera hann nánast óforgengilegan.

Við vitum að trúin á kallið til heimsyfirráða er djúpt fest í Gyðingum og að lífslögmálum og trúarbrögðum er fylgt nákvæmlega af hinum trúuðu fram á þennan dag. Aðalatriðið er hins vegar að af trú sinni á köllun réðst hann alltaf og alls staðar á með hugmyndum sínum með það að markmiði að gera fyrirheit Guðs síns, Jahve, að veruleika. En hann gerði þetta alltaf sem meistari í lygum og dulargervi. "Tungumál hans er notað til að fela sannar hugsanir hans" (Adolf Hitler).

Þegar Ísraelsmenn sneru heim úr útlegðinni og sumir þeirra fluttu strax til dreifbýlisins, þeir voru ófærir um hvers kyns stríðsaðgerðir. Valdaþrá þeirra og heimsyfirráðum breyttist andlega í hina stórkostlegu hugmynd um kosmískan lokadóm yfir mannkyni sem ekki er gyðingur - fyrir tilstilli Jahve og í von Messíasar, en samkvæmt henni myndi Jahve skapa paradís á jörðu fyrir Gyðinga með allri efnislegri ánægju. , þar sem þeir lifa að eilífu, en hinar þjóðirnar ættu að vera þrælar þeirra. Villt hatur á öllu sem ekki er gyðing, sem síðar kom fram í Midrash og

Talmud er líka héðan. Þetta hatur var hið mikla sameiningarband allra gyðinga, hvar sem þeir kunna að vera í heiminum, og ekki síst var það hann sem þróaði sífellt tækið í gyðingakynslóðum sem mun einn daginn standa við loforð Jahve. Þegar gyðingdómurinn ól upp sína eigin æsku, fór gyðingdómurinn ítrekað fram með beittustu einkarétt og umburðarleysi og skráði kynþáttavitund fyrir heiminum sem var

sannarlega óviðjafnanlegt.

Trúarlíf gyðinga felst enn í því að taka upp sögu gyðinga, Torah og Talmud, og þar með pólitíska trúarjátningu hans á heimili foreldra sinna, í skólanum og samkundunni, og aðlaga jafnvel minnstu aðgerðir í samræmi við það.

Í stuttu máli má segja:

Með trúarlegum, pólitískum og öðrum hugmyndum sínum skapaði rabbínastétt gyðinga forsendur þess að fámenn þjóð upp á nokkrar milljónir gæti ráðist á og eyðilagt heilan heim, þannig að hún gæti ekki aðeins viðhaldið tilveru sinni, heldur aukið hana. .
Dreift um allan heim var það enn ofstækisfullt samfélag
hugmynda um fáheyrðan, aldrei brotinn lífskraft. Hin sláandi ákveðni gyðingdóms skýrist af menntakerfi þess, sem, auk sterkrar söguvitundar, kemur fram í trúarlega grundvelli, pólitískri hugmyndafræðilegri stefnumörkun með heimsvaldsmarkmið.

Í þessu samhengi kemur upp í hugann samanburður við ástandið í landinu okkar fram að valdatöku: Við gleymdum að festa germönsku söguna með hreyfanlegum og stuðningsöflum sínum djúpt í unga fólkinu okkar og gera hana að miðpunkti menntunar í næstum því. daglegar sögustundir.

4.Með hvaða leiðum og Aðferðir reynir gyðingurinn að ná yfirráðum yfir þjóðunum?

- **Hann stjórnar þjóðunum andlega með hjálp pólitískra hugmynda sinna. Sem meðlimur „útvalda fólksins“, sem jafnvel innblástur trúarbragða í mannkyninu, var ekki erfitt fyrir hann að finna stað í öllum þjóðum.**

Hann lyftir gestgjafaþjóðum sínum frá þjóðlegum lífsgrundvelli sínum með því að heillast af pólitískum hugmyndum sínum (frjálshyggja með slagorðinu um frelsi, jafnrétti, bræðralag og bræðralag mannkyns; Marxismi [bolsévismi] með slagorðinu: í gegnum heimsbyltinguna til stéttlauss verkalýðs. Heimsríki). Gyðingurinn er handhafi einstaklingshyggju-efnishyggju hugmyndaheimsins!

- **Hann teygir sig eftir helstu efnahagslegu stöðunum og leitast við að ná tökum á hagkerfi heimsins. Stjórn framleiðslu og neyslu alls heimsins ætti að vera í hans höndum, svo að sérhver þjóð sé honum háð.**

- **Sterk kapítalísk staða hans og efnahagsleg yfirráð hans leyfa honum pólitískt yfirráð og stjórn gistiþjóðanna.**

- **Með því að ná tökum á blöðum, útvarpi, kvikmyndum, leikhúsi og bókmenntum og öllum öðrum menningarstofnunum eyðileggur hann bæði þjóðerni og undirbýr andlegar forsendur fyrir alþjóðleg markmið sín.**
- **Bardagasamtök hans eru stjórnmálaflokkarnir, en þó einkum frímúrarareglan, sem hann, felulitur og óséður, hefur mest áhrif á pólitíska atburði.**

5.Hvers vegna berjast gyðingar við okkur?

Vegna þess að Þýskaland Adolfs Hitlers vill ekki setja sig undir heimsskipulag gyðinga.

Þjóðernissósíalískt Þýskaland stendur í vegi fyrir baráttu gyðingdóms um heimsyfirráð. Það var á móti arðráni gyðinga á evrópskum þjóðum og rústaði þar með yfirráðum gyðinga í Evrópu.

Það er ástæðan fyrir því að gyðingdómur hefur ofsótt okkur með banvænu hatri og lýst yfir á okkur baráttu upp á líf eða dauða.

Gyðingurinn er andstæður pólinn við norræna manninn, erkióvinur hvers frjálsrar þjóðar almennt.

Gyðingurinn er á móti skipulegri og verðmætaskapandi leiðtogareglu germanískrar trúar með viðskiptavaldsreglunni.

Í Bolsévismi og frjálshyggja enska

Saxnesk lýðræðisríki, heimsmynd gyðinga efnishyggju og einstaklingshyggja stangast á við hið skapandi og uppbyggilega heimsmynd þjóðernissósíalismans með hugsjónamiðum sínum.

Þetta stríð - séð í endanlegri dýpt sinni - er barátta gyðinga heimsins gegn frelsun arísks mannkyns úr andlegum og föðurlegum ánauð Alljuda, á meðan það er á hlið Þýskalands í baráttunni fyrir frelsun og varðveislu mannkyns gegn öllum tilraunum. við heimsyfirráð gyðinga. Sem slíkt verður það að koma kristaltært í fullkomnu grundvallaratriði sínu inn í sögulega vitund okkar, og ekki aðeins sem stríðslegur árekstur tveggja heima sem eru andstæðir hver öðrum í fullri einkarétt, heldur sem lokastríð tímalausrar baráttu þar sem einn af heiminum A ákvörðunar er krafist á milli heimsyfirráða gyðinga sem hefur verið stefnt að í þúsundir ára og skapandi lífs aríska kynstofnsins í nútíð og framtíð. "(Rudólf Jórdanía," Frá merkingu þessa stríðs ".)

Bundesarchiv, Bild 146-2005-0027
Foto: o.Ang. | 1933 ca.

Evrópa stendur á vígvelli ýmissa heimsvaldavelda: Englands, Bandaríkjanna og Sovétríkjanna. Henni er ógnað af hættum sem aldrei fyrr, ef við spyrjum okkur aftur á hverju þessi heimsvaldastefna að heimsyfirráðum byggist, þá finnum við alls staðar (sama drifkraftinn: Gyðinga, sem undir grímu púrítanísks-frjálshyggjunnar Englands, af! lýðræðis-frjálslynd Ameríka eða undir grímu heimshamingju bolsévika vill rætast fyrirheit sín í Gamla testamentinu.

Í baráttu okkar skiptir engu máli hvort Stalín festi félaga sína Roosevelt og Churchill við vagn bolsévíkastefnu sinnar eða hvort Roosevelt og Churchill settu Sovétríkin inn á.

þjónusta við gyðinga-plútókratíska viðleitni þeirra. Fyrir okkur er aðeins ein ákvörðun: berjast gegn bolsévisma og berjast gegn plútókratískum ríkjum. Sigur okkar yfir hvoru tveggja þýðir útrýmingu gyðinga og þar með ánægju þjóðanna og að tryggja nýja heimsskipan.

6.Hvað er frímúrarastarf og Hljóðfæri hvers er það?

Frímúrarareglan er alþjóðlegt bandalag með leynilegri æðstu forystu, sem sýnir umheiminum sókn að háum mannlegum markmiðum. Í raun og veru er það hins vegar leynileg skipan, með hjálp gyðinga hafa afgerandi áhrif á heimspólitíkina.

Frímúrarastarfið varð til sem sýnileg samtök frá miðaldasamtökum steinsmiða og verkamannakofa þeirra.

Félagarnir kölluðu sig bræður, stunduðu einfaldan sið við inngöngu og skuldbundu sig til siðferðislegra lífshátta. Til að geta þekkt hvort annað í fjarska þegar þau ráfuðu stöðugt, höfðu þau leyndarmál: tákn, handföng, orð og nokkrar spurningar og svör. Þetta gamla verksmiðjumúrverk blómstraði ekki aðeins í Þýskalandi, heldur einnig í Englandi og Skotlandi.

Byggt á táknum og siðum verksmiðjumúrverks var stofnað stéttarfélag í London árið 1717 undir merkjum frjálslyndra viðleitni sem þá var til staðar, sem gerði „listina að byggja hornrétt til fullkomnunar sjálfsins og allt mannkynið" markmið viðleitni þess og það kallaði sig Samband "frímúrara".

Samkvæmt síðari stjórnarskrárályktuninni er Frímúrarasambandið bræðralag laust við allar aðskildar hindranir varðandi stöðu, stétt, þjóðerni, litarhátt og kynþátt, trúarbrögð og stjórnmálaskoðanir.

Maður barðist fyrir frelsi, jafnrétti og bræðralagi allra manna, þ.e. fyrir almennu bræðralagi mannkyns.

Andúðin gegn trúaróþoli og heimspekileg uppljómun voru frímúrarastéttinni hagstæð og því Frímúrarahugmynd um bræðralag mannkyns féll á frjósöm jörð.

Fljótlega eftir að það var stofnað spruttu upp frímúraraskálar í næstum öllum löndum heims: Madrid 1728, Fíladelfíu 1730, París 1732, Hamborg 1737.

Gyðingar viðurkenndu fljótlega frímúraraခregluna sem frábært tæki til að ná markmiðum sínum um heimsvaldið. Frímúrarakenningin um ótakmarkað frelsi einstaklingsins birtist gyðingum sem viðeigandi vald sem gæti stuðlað að kröfum hans um heimsyfirráð. Stúkukenningin um jafnrétti og bræðralag styrkti von hans um jafnræði við gestgjafaþjóðirnar, en einnig fyrir það var hann alltaf að sækjast eftir almennri kynþáttaóreiðu og þar með ruglingi á heimsyfirráðum sínum. Strax um miðja átjándu öld, í gegnum frímúraraveldið, reyndu gyðingar að rjúfa þjóðernis- og þjóðernisánauð í hinum gyðinga heimi, brjóta niður trúar- og ríkisvald og sundra þjóðunum í lífsháttum þeirra; því gyðingurinn steig fram í kössunum og drottnaði að lokum algjörlega yfir þeim. Fyrst og fremst voru það rómönsku skálarnir sem undir áhrif gyðingdóms, settu pólitíska hugsun í forgrunn og gerðu sig að burðarberum virkra stjórnmála.

Hugmyndirnar sem gerðu mannkynið hamingjusamt og félagslegan metnað leiddu á endanum til þess að það var góður siður meðlima æðri stétta að vera meðlimir í frímúrarastúkunni. Svo kom að því að frímúrarastarfið sameinaði fljótlega nánast alla fremstu menn í stjórnmálum og viðskiptum, konunga og höfðingja. Gyðingar gátu ekki fundið betra hljóðfæri.

Frímúraralist skiptist eftir fjölda gráðum í Johannis og hágráðumúrara. Allar stúkur í heiminum eru með þrjár Johannis gráður: Lærlingur, sveinn, meistari, yfirmaður Johannis Múrverk er hágráða múrverkið sem fer upp í 33. gráðu. Fulltrúi hágæða stúkanna er „æðsta ráðið“ í hverju landi. Þessum fulltrúa hágæða stúkum allra landa er aftur miðstýrt frá stað sem er í höndum gyðinga. Hin hreina gyðinga Bnai Brith röð er mjög nálægt í tengslum við háleynilega miðstöðina.

Tengsl Jóhannesarstúkunnar og æðsta ráðsins eru orðin mjög náin því meðlimir æðstu stétta tilheyra einnig Jóhannesarstúkunum. Hér, óviðurkenndir í starfi sínu sem hágæða múrarar, gegna þeir fremstu stöðum og leiða "bræður" lægri bekkja á sinn hátt, án þess að þeir hafi hugmynd um það. Fáguð, einstök stofnun sem styður þá með 60-70% gyðinga fulltrúa í háum bekkjum gerir það mögulegt að stýra frímúrarastarfi eftir óskum þeirra!

Siður (siður) frímúraratrúar var þróaður undir áhrifum gyðingdóms og er nánast algjörlega gyðingur í dag. Frímúrarastéttin er að byggja upp framtíðarheimsmusteri Salómons í helgisiðastarfsemi sinni, kallar jafnvel stórmeistara sinn „Staðgengill Salómons“ og hefur tileinkað sér nánast allt sem tengist

Biblíu musteri Salómons sem tákn. Lykilorð, auðkennismerki, tákn og meginhluti helgisiðisins, goðsögn Hirams, eru að öllu leyti upprunnin í gyðingdómi. Frímúrarastarf má því kalla algjörlega gyðingastofnun.

„Alheimsfrímúrarareglan leggur alltaf áherslu á það við almenning að það haldi sig frá allri pólitískri starfsemi og elti aðeins siðferðileg markmið. Frá stofnun stúkunna hefur varla verið til sú stjórnmálahreyfing þar sem frímúrarar voru ekki drifkraftur og framkvæmdastjórn.
"

Úr stjórnarskránni spratt stúkunni rétturinn, raunar skyldan, til að stuðla að byltingum eða ögra þeim sjálfum, ef þær féllu að markmiðum heimsríkisins sem leitað er eftir. Mútuþægni, samsæri og morð voru og eru enn leiðin til að ná þessu.

Einn af fremstu frímúrurum, Quartier la Tente, viðurkenndi hreinskilnislega á öðru alþjóðlega frímúraraþingi í París árið 1900 að meginmarkmið heimsfrímúrarastarfsins væri að slökkva á hjörunum í heiminum.

Hann lýsti stofnun heimslýðveldisins sem lokamarkmiði.

„Næstum allar byltingar sem hafa hrist fólk og ríki frá stofnun stúkanna hafa verið verk frímúrarastéttarinnar.
Frakkland var fyrsta landið þar sem hún framkvæmdi byltingu algjörlega samkvæmt sínum óskum: byltinguna 1789. Það er vissulega engin tilviljun að á hálfri öld, frá 1740-1790, þöktu frímúrararnir franska ríkið með um 700 stúkum, sem þróaðist í undirstöður byltingarkenndu hugmyndarinnar. Það var heldur engin tilviljun að vitsmunalegu frumkvöðlar byltingarinnar, Montesquieu, Diderot, Condorcet, Voltaire, Mirabeau, Danton og Robespierre, tilheyrðu allir frímúrarastéttinni; Það er engin tilviljun að kerfi blóðugrar skelfingar

og var tekin ákvörðun um aftöku konungshjónanna í höll stórmeistarans, Filippusar af Orléans. "

Eins og með allar síðari byltingar, þá voru gyðingarnir sem njóta góðs af þeim. Það hafði að mestu útrýmt norrænu valdastéttinni í gegnum hina blóðugu byltingu. Í þeirra stað hafði það tekið það sjálft, með vitorðsmönnum sínum! Það hafði byggt nýtt hérað inn í heimsveldi sitt! Þetta þýddi gífurlegan árangur fyrir gyðingdóminn að því leyti sem hugmyndirnar snerta frönsku byltingarinnar, með kenningunni um jafnrétti alls þess sem ber mannlegt andlit, breiddist út til annarra þjóða Evrópu, raunar heimsins alls, og hafði alls staðar hrikaleg áhrif.

Frímúrarareglan viðurkenndi opinberlega að franska byltingin væri „verk“ þess. 14. júlí, dagur Bastilludagsins, var lýstur frídagur Heimsstúkunnar!

Allar byltingar, í Suður-Ameríku, Portúgal, Ungverjalandi, Rússlandi, Spáni, þar á meðal síðasta spænska byltingin, sérstaklega uppreisnin 1918, voru nær eingöngu verk heimsins frímúrara, innblásin af gyðingum heimsins.

Mesti árangur heimsfrímúrarareglunnar var umkringing Þýskalands og fyrri heimsstyrjöldin. Einn mesti stríðsglæpamaðurinn var frímúrarinn Edward VII Englandskonungur. Bandarísku og ensku frímúrarablöðin sjálf leggja áherslu á aftur og aftur að heimsstyrjöldin hafi verið stríð þeirra þar sem afgerandi barátta fyrir frímúrarahugsjónum.

(heimsmark gyðinga) var barist.

Það var frímúrarastéttin sem hafði töfrað fram útrýmingarstríðið í mörg ár fyrir hönd gyðinga, sett á svið morðið á erfingja hásætisins, gefið stríðinu gífurlega útrás og bæla með glæpsamlegum hætti hverja tilraun til friðsamlegrar uppgjörs. Allir ábyrgir stjórnmálamenn voru

Frímúrarar! Fyrir aftan það stóð hinn eilífi gyðingur og hló hæðnislega!

„Svívirðilega fyrirmæli Versala eru ekki bara afleiðing samningaviðræðna milli stjórnmálamanna, heldur framkvæmd ályktun stúku sem samþykkt var 30. júní 1917 í París í miðju stríðinu.

Með lamandi eitri friðarhyggjunnar veiktu frímúrarar Þýskalands styrk þýsku þjóðarinnar í stríðinu og lögðu afgerandi framlag til hruns ríksins í nóvember 1918.

"Frímúrarastarfið í Þýskalandi í gegnum fulltrúa sína Ebert, Scheidemann, Kurt Eisner, Liebknecht, Rathenau, sem var hágæða frímúrarameistari, tók þátt í uppreisninni 1918 og leiddi þýsku þjóðina í gríðarlega eymd. Umfram allt barðist hún við þjóðernissósíalisma og það er því að þakka, að þjóðernissósíalistahreyfingin átti svo erfiða stöðu með baráttu sinni.

Ríki Adolfs Hitlers rústaði frímúrarastéttinni í þeirri vissu að það væri hættuleg heimsskipan gyðinga.

Frímúraræreglan er í dag meira en nokkru sinni fyrr í öllum óvinaríkjum. Það er alþjóðleg stofnun sem er algjörlega undirgefin gyðingum heimsins með það pólitíska markmið að stofna heimsríki. Allar skálar í

heimurinn er einhvern veginn undir miðlægri forystu gyðinga. Enginn skáli er hægt að útiloka frá þessu!

Frímúrarastarf er svo óvenjulega hættulegt vegna þess að það gefur gyðingum besta tækifærið til að fela eyðileggingarstarf sitt og heimsvaldsmarkmið.

Höfundar marxisma og bolsévisma, Marx, Lenín, Trotsky, voru frímúrarar.

Í dag eru næstum allir þjóðhöfðingjar og meðlimir ríkisstjórna óvinaveldanna frímúrarar og aðallega hágæða.
Frímúrarar: Churchill, Eden, konungur Englands (hágæða frímúrari), Roosevelt (hágæða frímúrari), sem og allir þjóðhöfðingjar Suður-Ameríkulýðveldanna (nema Argentínu!), Maðurinn getur aðeins skilið pólitík óvinaveldin ef maður gerir sér enn og aftur grein fyrir því að heimsgyðingarnir, táknaðir með frímúrarareglunni, eru drifkrafturinn.

Ítalski konungurinn og svikarinn voru frímúrarar.

Leiðir múraramannanna voru alltaf hálar, fullir af blóði og hryllingi. Dauðsföllin í milljónum sem voru myrt af frímúrarastétt í heiminum í gegnum byltingar eru fjölmörg. Morðin á pólitískum andstæðingum og ríkjandi furstum og eigin bræðrum eru fjölmörg.

Lýðsemi gyðingdóms og „frímúraratrúar“ er ekki hægt að sýna betur en að lýðræðisreglan er boðuð og framfylgt fyrir neðan í Johannlis-stúkunum, en í æðsta ráðinu gildir valdstjórnarreglan, svo meginreglan um forystu. vegna þess að toppurinn í frímúrarunum veit vel að lýðræðisreglur leiða óhjákvæmilega til hrörnunar! Ljúfðari og hættulegri stofnun hefur ekki enn þekkt 'heimssögu!'

Tölfræðilegar upplýsingar um Heimsfrímúrarareglan og samtök þeirra.

Þýskaland: Í Þýskalandi hafði tryggum meðlimum fækkað jafnt og þétt fyrir 1933 (1928: 80.185 1930: 78.423, 1932: 75.328). Áhrif þjóðarbaráttunnar gegn frímúrarareglunni koma skýrt fram hér.

Frakkland: Í Frakklandi jókst meðlimum hins vegar í upphafi (1928: 40.760 1930: 47.100 1932: 49.200) og síðan á milli 1932 og 1940 fækkaði skyndilega í 43.034.

England: Í Englandi er hins vegar stöðug aukning bæði á stúkum og meðlimum (1928: 270.000 1930: 310.000 1932: 350.000 1940: 400.000).

Bandaríkin: Að lokum skulum við líta á Ameríku, sem var með 3.074.261 stúkumeðlimi árið 1932!

7.Hvað er frjálshyggja?

Sú sálræna árátta sem stafaði frá Róm fann viðbrögð sín ekki aðeins í siðbótinni, heldur einnig í frjálsukraftmikil hugmyndalína sem gerði uppreisn gegn ýktri hugsun um kirkjulegt vald. The

Sérstaklega „upplýsing“, upphaflega germansk-evrópsk hugverkahreyfing síðan um 1700, var tjáning þessa nýja tíma.

Gyðingurinn náði tökum á þessum hugsunarheimi á mjög sniðugan hátt og færði hann yfir á hið pólitíska sviði. Nútíma frjálshyggja varð til.

Jafnframt nýtti gyðingurinn einnig frímúrarastéttina sem varð til í Englandi undir merki frjálss anda fyrir pólitísk markmið sín. Í kunnáttusamri og dulbúnu formi þróaði hann stúkuhreyfinguna til að bera pólitískar hugmyndir sínar.

Fyrstu sýnilegu áhrifin fundu eyðileggingarverk frjálshyggjunnar með hjálp frímúrarareglunnar í frönsku byltingunni með stikkorðunum: frelsi, jafnrétti, bræðralag, kjarni kennslunnar var:

Mannkynið var blekkt í bræðramyndun og heimslýðveldi sem verðugt markmið, byggt á villandi kenningu um að allir menn séu jafnir.

Hugmyndinni um blóð og kynþátt var hafnað. Niðurstaðan var smám saman krossað hágæða blóði fólks okkar með erlendu blóði.

Germönsk samfélagshugmynd (samfélagssiðfræði) var andstæð hugmyndinni um að í forgrunni alls lífs ætti að vera umhyggja fyrir sjálfinu, einstaklingnum (einstaklingsreglan).

Germönsk hugsjónastefna var á móti efnishyggju gyðinga, þ.e. gulli (höfuðborg) á móti persónugildum.

Í stað meginreglunnar um forystu og tryggð kom þingræði og lýðræði (alþýðustjórn, fjöldinn). Ofmat á efninu frá efnahagslegu sjónarmiði leiddi til stéttamyndunar og upplausnar þjóðarsamfélagsins (gróðafíkn, eigingirni, ótakmarkaður kapítalismi sem afleiðing). Það var ekki manneskjan full af karakter sem naut meiri álits heldur hinir ríku, upphafið að stjórn peninganna (plutocracy).

Þannig að meginhugmyndirnar voru: einstaklingshyggja, efnishyggja, alþjóðahyggja, þingræði, kapítalismi. Þau þýddu algjört endurmat á öllum germönskum gildum.

Hið germanska frelsi, skilið sem innra frelsi sálarinnar, sem pólitískt frelsi, varð sjálfselska, hömlulaust og takmarkalaust frelsi einstaklingsins án tengsla við samfélag.

Sem afleiðing af stéttamun þróaðist hið yfirlýsta bræðralag í baráttu allra gegn öllum ("Og ef þú vilt ekki vera bróðir minn, þá skelli ég þér í hausinn!").

Frjálshyggja undirbjó marxisma andlega.

**Á bak við allt stóð gyðingurinn með leit sína að heimsvaldi.
Hið dæmigerða gyðingaeðli sjálfsfíklars, gullfíklars og valdaþrána varð greinilega sýnilegt.**

Gyðingdómur hafði teygt vef frímúrarareglu um allan heim. Helstu persónur allra landa úr stjórnmálum og efnahagsmálum voru hér fulltrúar, að hluta til huglaus, að hluta til ómeðvituð verkfæri í glæpamönnum gyðinga. Það var því auðvelt fyrir gyðinga að spinna þræði stjórnmálanna á þann hátt að þýska þjóðin sem stóð í vegi var meira og meira umkringd utanríkisstefnu og sýnilega grafin undan í innanríkisstefnu.

Undir merki frjálshyggjunnar náðu gyðingar loksins fullkomnu pólitísku og lagalega jafnrétti í Prússlandi undir stjórn Hardenberg og fljótlega einnig í restinni af Þýskalandi, eftir að þeir höfðu þegar náð því í Ameríku og Englandi.
Sömu réttindi fyrir "játendur Mósetrúar" eru boðuð. Gyðingum er meira að segja heimilt að eignast land og verða embættismenn.

„Fjárhagur gyðinga sigrar. Gyðingurinn Mayer Amschel "vinnur sér stórfé sem" umboðsmaður í efri rétti "á hermannaviðskiptum kjörfurstans frá Hessen-Kassel. Synir hans fimm, Rothschilds, fjármagna Napóleon og bandamenn hans. London Rothschild "þénaði 20 milljónir marka í gegnum ranga skýrslu um niðurstöðu Waterloo í kauphöllinni. Öll ríki eru háð lánum frá Rothschilds. Fyrirgefning á sér aðeins stað við pólitískar aðstæður. Hús Rothschild verður hið ósýnilega valdahús Evrópu, "(Walter Gehl,)
Ekkert stóð í vegi fyrir gyðingum. Áhrifamestu staðirnir í stjórnmálum, efnahagslífi og menningu biðu þeirra. Yfirburðir gyðinga hófust. Með gyðingum og frjálshyggjunni flutti hættulegasta plága sem nokkurn tíma getur herjað á fólk í öllum siðmenntuðum þjóðum: efnishyggja, fíkn í hið líkamlega og kvenlega líf, dansinn í kringum gullkálfinn og einstaklingshyggja, sjálfsguðgun og að snúa sér frá samfélagið.Hin hugsjónalífshugmynd tók að leysa upp heilbrigða lífsreglu þjóðanna og með henni hnignunin, því lengra sem lengra kom, því meira jókst máttur gyðingdómsins.

Fyrir tilstilli borgarastéttarinnar og frímúrarastéttarinnar komast hugmyndir um heimsborgarastefnu, bræðrasvæðingu heimsins, óheft frelsi og hömlulaus eftirsókn að launaðri atvinnu einnig í víðfeðmustu jarðlögin í Þýskalandi. Niðurstaðan er djúpstæð

upplausn allra skoðana sem hingað til hafa verið ákveðnar þjóðernislega:

Vinnan þjónar ekki lengur sem verðmætaskapandi úrræði fyrir þjóðfélagið heldur eingöngu eigin hagsmuni. Atvinnulífið þróast óháð fólkinu og ríkinu í sjálfstæða heild sem hefur einungis þann tilgang að safna gulli.

Samviskulaus arðrán á skapandi geira veldur annars vegar gyðinga-borgaralegum plútókratastétt, studd af hömlulausum kapítalisma, og hins vegar til blekktu verkamannastéttarinnar. Það félagslega tjón sem þegar er fyrir hendi verður að ósamsættanlegum mótsögnum og leiðir til stéttabaráttu. Hinn vinnandi fjöldi er rekinn í faðm marxismans. Völkisch örlagasamfélagið er í sundur. Dýrmæts þjóðarstyrks er neytt í bræðrabaráttunni. Bændastéttin er að hverfa, stórborgirnar stækka (árið 1910 bjó fimmti hver Þjóðverji í stórborg.) Börnum fór fækkandi, aðflutningur erlends blóðs, sérstaklega austurgyðinga, jókst. Kynþáttablöndun göfugt þýskt blóð tekur á sig skelfilegar myndir. Blönduð hjónabönd með gyðingum í yfirstétt eru daglegt brauð. (Í Berlín árið 1926, af 861 hreinum gyðingahjónaböndum, voru 553 blönduð hjónabönd gerð! Fjöldi blandaðra gyðinga í Þýskalandi er um 7 5 0 0 0 0!)

Með þverrandi kynþáttavitund hverfa alvöru þjóðsögur meira og meira. Í staðinn tekur gyðingdómur yfir sig þýskt líf á öllum sviðum. Menningin hrörnar. Það er ekki lengur neitt sem hefur ekki verið endurmótað á gyðingalegan hátt. Í anda gyðinga byggir maður upp „skynsamlegt“ ríki, félagslegt, lagalegt og efnahagslegt líf, sem ætti að henta öllum löndum, öllum þjóðum, öllum tímum.

Fjöldi þýsku þjóðarinnar verður stefnulaus og óstöðugur; stórir hringir líða heimilislausir. Milljónir Þjóðverja flytjast úr landi, sérstaklega til Norður-Ameríku.

Um 3 milljónir manna yfirgáfu þýska heimaland sitt á milli 1871 og 1914! Dýrmætt blóð er glatað í heiminum.

Gyðingakenningin um frjálshyggju var orsök Þjóðverja hrun, sem Bismarck gat aðeins stöðvað. Frjálshyggja er heimur pólitískra hugmynda sem geisar í dag í Englandi og Ameríku, en einnig í flestum „hlutlausu“ löndunum.

BOLSHEVISMI

8.Hvað er bolsévismi

Bolsévismi er tæki gyðinga heimsins þar sem hann vill uppfylla loforð Gamla testamentisins um heimsyfirráð gyðinga í tengslum við gyðinga-frjálshyggju, ensk-amerískt plútókratík.

Þjóðarþráar Rússa sem nú eru sýnilegar í Sovét-Rússlandi og augljós upplausn Kominterns (3. kommúnista alþjóðasambandsins) mega ekki fela þá staðreynd að gyðingdómur er enn drifkrafturinn.

Eins og í nánast öllum löndum eiga gyðingar stóran hlut í ríkis- og efnahagslífi í Sovét-Rússlandi. Jafnvel þótt Stalín sé einræðisherra Sovét-Rússland, einn öflugasti bakhjarl þess er tengdafaðir hans, gyðingurinn Lazarus Mosessohn Kaganowitsch, sem sameinar æðstu flokks- og ríkisembættin. Svo er hann: Fulltrúi Stalíns í aðalskrifstofu flokksins, félagi í Pólitík Bureau og

Skipulagsskrifstofa, varaformaður alþýðuráðsins, alþýðuráðsmaður fyrir stóriðju og flutninga, meðlimur í æðsta ráði Sovétríkjanna og meðlimur í varnarmálanefndinni.

Kaganowitsch veitti bræðrum sínum Juliy Masesisohn Kaganowirtsch, Michiael Mosessohn Kaganowitsch og Aron Mosessohn Kaganowitsch önnur mikilvæg störf.

Af 503 meðlimum ríkisstjórnarinnar (kommissarar fólksins) eru 406 gyðingar, mikill fjöldi sovéskra hershöfðingja eru gyðingar, eins og mikill meirihluti pólitískra kommissara.

Það er ekki hægt að bregðast við þeirri stórhættulegu skoðun að bolsévismi sé kominn í rússneskt þjóðskipulag. Það er rétt að bolsévikar Gyðinga þrá heimsyfirráð er sameinað samslavískum útrásarhvötum; drifkraftur hugmynda er þó áfram marxismi sem ákvarðaður er af gyðingum.

Það var tími þegar þeir börðust gegn gyðingum í Sovét-Rússlandi (við upphaf bolsévikastjórnar). Hvatinn var hins vegar ekki pólitískur heldur efnahagslegur. Þessu tímabili fylgdi fljótlega tíminn þegar gyðingar komust inn í æðstu stjórnar- og flokksstöður og risu upp til að verða viðurkenndur handhafi bolsévikahugmyndarinnar. Menn verða þó að gera ráð fyrir að í dag noti bolsévismi hinn aldargamla stórrússneska heimsvaldastefnu, sem hefur alltaf ógnað tilveru Evrópu. Rót þessarar heimsyfirráðsbaráttu, sem þegar var lifandi í keisaranum, liggur annars vegar í innri asískum einræðishyggju, sem komst í náin tengsl við gyðinga sál bolsévismans og kemur nú greinilega aftur í ljós í hinni grimma grimmd. um framferði Sovétríkjanna á ríkinu og stríði. Á hinn bóginn er það að leita í trúarmessíanisma (hugmyndin um endurlausn þrælaðs mannkyns) rússnesku þjóðarinnar.

sig, sem í næstum 500 ár z. B. er lifandi í hugmyndinni um "þriðju Róm" (Slavófíla kenningin og pan-slavíska hugmyndin).

Bolsévismi afneitar öllum kynþáttaágreiningi, fjarlægir manninn úr blóðsamfélaginu og innfæddum rótum hans og breytir honum í alþjóðlegan verkalýð með það að markmiði að koma á fót alþjóðlegu verkalýðs heimsríki. Hann kallar eftir samfélagsskipan mannkyns sem stangast á við öll lífslögmál og byggir á stjórn alþjóðlegrar verkalýðsstéttar. Í sannleika sagt þjónar það aðeins til að eyðileggja náttúrulega skipan kynþátta og þjóða og koma á heimsyfirráðum gyðinga.

Frá meðvituðu eða þvinguðu sambandi við hið forna messíasmi hins Rússnesk sál, níhílísk-eyðandi og trúarleg öfl hennar (getan til að þjást fyrir draumkennd markmið), ættjarðarást hennar á heimalandi útskýra sérkennilegt „tvöfaldur andlit“ bolsévisma í dag. „Rússnesk þjóðernishneigð“ ætti ekki að fela hið sanna andlit sem marxismi gyðinga er í rússneskri grímu.

Bolsévismi er byggður á kenningu gyðinga um marxisma sem skapað var eftir gyðinginn Karl Marx (gyðinginn Hirschel Mardochai, af gamalli rabbínafjölskyldu). Þetta byggir á heimsmynd efnishyggjunnar.

- Marxismi eða bolsévismi afneitar allri guðlegri heimsskipan. Hann þekkir aðeins efnið, það sem hægt er að skynja með skilningarvitunum fimm. Sömuleiðis hafnar hann öllum sálar- og persónugildum og breytir manninum í sálarlausa, efnishyggjuveru.

- Hann afneitar hugmyndinni um kynþátt og blóð og þar með blóðið bundið samfélag fólksins og viðurkennir aðeins samfélag hins kynþáttalausa alþjóðlega verkalýðs. Það eyðileggur hverja þjóðernisskipan lífsins og leiðir mannkynið inn í kynþáttaóreiðu.

- Frá þessu sjónarhorni hafnar hann Volkish State. Hann berst fyrir hinu verkalýðs heimsríki.

- Hann afneitar vitneskju okkar um að sagan táknar togstreituna milli einstakra kynþátta og heimssýn þeirra og fullyrðir í kenningu sinni að öll söguleg ferli séu efnahagsleg ferlar.

- Hann afneitar persónuleikagildi og gerir fólk að alþjóðlegum vinnuþræl. Af þessu tillitsleysi krefst hann hinstu frammistöðuaukningar með grimmustu ráðum og niðurlægir fólk í sálarlausar vinnuvélar.

- Hann afneitar eignum og tekur burt ávexti sköpunar sinnar vinna. Markmið hans er að stimpla manninn sem landlausan verkalýð.

- Hann hafnar því einnig frjálsri bændastétt og krefst þess verkalýðsverkamaður samyrkjubúa sviptur eignum sínum.

- Efnahagsformið stafar af höfnun á frjálsum leik valdsins. Hagkerfið er ríkisbúskapur, fjármagn er ríkisfjármagn.

- "Menning" þess felst aðeins í vegsemd tækninnar.

Áhrif bolsévismans sýna glögglega grundvallarþætti gyðinga: sálarleysi, eðlishvöt, látleysi, grimmd, efnisfíkn, valdaþrá og einræðishyggju.

Bolsévismi fjallar um lægri eðlishvöt mannsins. Niðurstaða hans áhrif á mannkynið geta aðeins alltaf verið undirmennska.

Nokkrar skýringar á einkennum bolsévisma nefndu: Marxisminn þekkir ekki eða viðurkennir alls ekki trúarlega frumspekilega trú. "Trú er ópíum fyrir fólkið" er hans mikið notað orðatiltæki. Bolsévikinn hafnar jafnvel því sem fulltrúar hugsjónalegrar heimsmyndar finna fyrir og vilja tjá þegar þeir tala um "anda" og "sál". Fyrir honum er allt "efni" eða "virkni efnis", þ.e. fyrir hann er aðeins það sem við getum skynjað með hjálp skynfæranna fimm. Þess vegna tölum við í marxisma líka um efnishyggju heimsmyndarinnar. Trúarheimurinn er aðeins viðbragð (þ.e. spegilmynd) raunheimsins,

"

Allt sem er tilgreint með hugtakinu „trú“ er fyrir bolsévika ekkert annað en eins konar félagslegt sjúkdómsfyrirbæri.
Bolsévismi kennir guðleysi.

Þetta er hróplegasta afneitun á tilvist guðdómlegs heims pöntun. Trú á slíka trú - algjörlega óháð hvaða kirkjudeild sem er - er trúarleg grundvöllur raunverulegrar heimsmyndar okkar sem og evrópskra þjóða og menningarheima almennt. Sú staðreynd að það er algjörlega fjarverandi í bolsévisma er í sjálfu sér nóg til að viðurkenna og hafna því sem eitthvað framandi eðli okkar, eitthvað sem samsvarar ekki eðli okkar. En það má ekki misskilja að rússneskur veruleiki bolsévisma í dag sýnir mörg einkenni sem aðeins er hægt að útskýra með frumstæðum trúarstyrk og þrá rússnesku sálarinnar. Aðeins í gegnum 25 ára bolsévikaáróður hefur fyrri trú Rússa á framhaldslífið fundið sér markmið í þessum heimi, vonina um jarðneska paradís. Ofstækisfullur fjöldi milljóna her bolsévika berst í dag fyrir þessari paradís, sem á að koma á endurlausn vinnandi mannkyns með þjáningum og fórnum "sovésku þjóðanna". Eftirfarandi meintar vísindalegar uppgötvanir gegna hlutverki í vísindalegum grunni marxisma: Mismunurinn sem fyrir er má aðeins rekja til umhverfisins og uppeldis, það er að segja til „aðstæðna“. Það er beinlínis glæpur að tala um mannkynið því það er bara "mannkynið". Sameining ákveðinna hópa fólks inn í þjóðir og ríki er aðeins hægt að rekja til fyrri efnahagsaðstæðna og verður sigrast á þegar heimurinn er aðeins skipað samkvæmt meginreglum marxisma.

En þessari endurskipulagningu verður aðeins náð með sigri verkalýðsins í stéttabaráttunni. Með slagorðinu "Starfsmenn heimsins sameinast!" Og kenningin um stéttabaráttu, bolsévismi leitast við að verða verkalýðsríki í heiminum.

Ennfremur fullyrðir marxismi að öll söguleg ferli séu aðeins efnahagsleg ferli. Andlit hins raunverulega heims, eins og það birtist í sögunni, mótast ekki - eins og við trúum því af stórmennum og hugmyndum sem hrista heiminn, heldur af efnahagslegum aðstæðum. Öll saga er aðeins efnahagssaga.

Jafnvel varðandi þessa fjandsamlegu kenningu ætti ekki að líta fram hjá því að veruleiki nútímans samsvarar henni engan veginn. Dýrkun Leníns, og enn frekar hetjudýrkun „stóra leiðtogans“ Stalíns, er sameinuð fáguðum áróðri um ættjarðarafrek einstakra verkamanna, hermanna og foringja, eða endurvakningu mikilvægra persónuleika úr sögulegri fortíð Rússlands frumspeki. einkenni og er því í algjörri andstöðu við kenningu marxista um sögulega efnishyggju

kenningu.

Eign er hafnað af marxisma. Einkunnarorð hans eru: eign er þjófnaður. „Hann afneitar innri drifkraftinum og sköpunarkraftinum, ekki aðeins efnahagslega, heldur líka hugmyndafræðilega á öllum sviðum; því hann neitaði í rauninni sérhverjum listamanni og hverjum uppfinningamanni um eignarréttinn á ávöxtum hæfileika sinna og sköpunargáfu og svipti bóndann afrakstur atvinnulífsins. Marxismi boðar þannig minnimáttarkennd fyrir alla, þunglyndi hvers stórs persónuleika til hins lægsta af þeim óframleiðandi og óæðri. "(Alfred Rosenberg.)

Persónuleikagildi manneskjunnar, sem þjóðernissósíalismi veitir sérstaka athygli, er algjörlega virt að vettugi

Bolsévismi. Manneskjan er gerð að vinnuhesti, alþjóðlegur þræll vélarinnar.

Í stað trúarbragða og mannlegs persónuleika lyfti bolsévismi vélinni. Óheft dýrkun á tækni, sem Ameríka hefur tekið upp, gerir einstaklingnum kleift að farast í samræmdri messu sem þarf aðeins að þjóna nýja skurðgoðinu. Háþróaður framfaraáróður hefur hamrað fjölda "sovéskra manna" í þá blekkingu að Sovétríkið sé nútímalegasta ríki í heimi vegna gífurlegrar iðnvæðingar.

og gífurleg þróun tækninnar. Tæknin á að færa paradís framtíðarinnar. Sovétríkið er termítaríki, þar sem manneskjan þarf aðeins að uppfylla ákveðna vinnupöntun. „Menning þýðir aðeins vinnutækni „nýju manneskjunnar".

Þessi heimsmynd og grimmileg framkoma hennar skýrir „afrek bolsévikakerfisins. Það er enginn vafi á því að tæknidýrkunin hefur leitt til álags á mannlegt vinnuafl á þann hátt sem heimssagan hefur hingað til ekki þekkt. Markmið fimm ára áætlana Stalíns, sem hófst árið 1929, var ekki eingöngu iðnvæðing í merkingunni "sósíalísk uppbygging", heldur stofnun risastórs vopnaiðnaðar, sem Rússar höfðu ekki á tsaristadögum, sem er að fyrst og fremst rekja til hernaðarhamfara Rússlands í fyrri heimsstyrjöldinni. Stalín vildi koma á sjálfræði á sviði þunga- og vopnaiðnaðar, heldur algera yfirburði Sovét-Rússlands.

Síðasta skugga velferðar einstaklinga og mannlegrar hamingju var miskunnarlaust fórnað í þessu skyni. Milljónir manna voru nýfluttar úr landi í borgir, inn í nýstofnaðar iðnaðarmiðstöðvar, án þess þó að minnstar forsendur fyrir mannsæmandi tilveru væru tryggðar. Forn þrælahald, eymd verkalýðsins á upphafsiðnöldinni í Evrópu, var paradísarskilyrði miðað við nauðungarvinnu.

sem hafði verið til í fimmtán ár þýddi þróun sovéska hergagnaiðnaðarins. Öll framleiðsla á birgðum, á hlutum með frumstæðustu mannlegum þörfum, var stranglega stöðvuð.

Burtséð frá kröfum hersins þjónaði sérhver starfsemi aðeins þróun þunga- og vopnaiðnaðar, uppbyggingu risavaxinna nýrra framleiðslustöðva beggja vegna Úralfjalla, enduruppbyggingu gríðarlegra náttúruauðlinda Rússlands fyrir öflugustu vopnavélar allra tíma. .

Milljónir pólitískra fanga af öllu tagi sukku til bana við byggingu síkja og járnbrauta, í námum og skógum, í refsivinnubúðum. Óteljandi fjöldinn af „frjálsum“ verkamönnum, þeyttum af hvers kyns stykkjarnakerfum, stritaði með sparneytnum mat og klæði, hýst í frumstæðum híbýlum og holum í jörðu, í stanslausu, miskunnarlausu hundastarfi til framtíðar sem var boðað honum aftur og aftur.

Það má ekki líta framhjá því að slíkt kerfi væri ekki mögulegt án brennandi trúarkrafts rússnesku sálarinnar, án vonar um hina fyrirmynduðu "paradís vinnandi fólks". Maður ætti heldur ekki að gera sér grein fyrir því að tæknilegum fjöldaafrekum hefur í raun verið náð og eru enn að nást. Við vitum núna að þetta kerfi hefur byggt upp vopnaiðnað, hinar nú ófyrirséðu myndir skriðdreka og byssur, flugvélar og þungavopna hvers konar geta kasta inn í hina miklu efnisbardaga aftur og aftur. Útrýming hinna frjálsu bænda og afnám eigna bænda þjónaði einnig þessu markmiði.

Samtakavæðingin frá 1930 þýddi upphaflega heildariðnvæðingu landsins og íbúa þess. Öll landbúnaðarframleiðslan átti að sameinast í "stórfyrirtækjum" ríkisins til að þjóna sem miðstýrð fjöldaframleiðsla, einnig eingöngu fyrir vopnaiðnaðinn. Ráðamenn í Kreml voru áhugalausir um þá staðreynd að yfir 10 milljónir bænda dóu úr hungri og brottvísun. Það var Þeir eru áhugalausir um þá staðreynd að á fyrstu árum sambýlisins risastórar hjarðir af nautgripir fórust, óteljandi landbúnaðarvélar rotnuðu, risastórt ræktunarland skrælnaði alveg og hundruð þúsunda bæja gjöreyðilagðist. Þeim er sama um þá staðreynd að enn þann dag í dag er fyrrum bóndinn, troðinn í samyrkjubúum og sovkhozes, enn upptekinn sálarlaus vinnuhestur án mannlegrar hamingjutilfinningar, án hvatningar til sjálfboðavinnu, er termítvera sem þjónar iðnaðar landbúnaðarframleiðslu. í daufu hjólförunum.

Hér má líka ekki horfa fram hjá þeirri staðreynd að eftir hörmuleg áföll var framleiðsla hinna risastóru samtaka og sovkhozanna aukin með miskunnarlausri notkun gífurlegra véla og allra vísindalegra auðlinda. Ákveðin tæknileg afrek hafa einnig náðst í sameiginlegum landbúnaði. Á sumum vísindalegum prófunarvörum voru meira að segja teknar upp toppframmistöður sem gáfu hinu fágaða áróðursvélarefni til framtíðar og trúuðum hjörtum fjöldans aftur og aftur von.

Þessi von um framtíðarparadís í þjáðum sálum hinna þrælkuðu milljóna var rétt útreiknuð af forystu gyðinga. Í öllum sínum ráðstöfunum reiknaði þessi forysta alltaf með komandi stríði, sem Lenín hafði þegar spáð fyrir um og keppt að sem „síðasta heimsvaldastríðinu“. Þetta stríð átti að koma af stað heimsbyltingunni og þar með útvíkkun bolsévikakerfisins til allrar Evrópu og heimsins. Slíkur útreikningur ber alls ekki að skilja að gífurlegt tap á mannlegt og efnahagslegt efni í iðnvæðingunni og Samtakavæðingin var samþykkt með ró. Aðeins út frá þessu, frá hinu greinilega auðþekkjanlega heimsbyltingarkennda og heimsvaldastefnu endamarkmiði, verður einnig að dæma raunveruleg og augljós afrek sovéska kerfisins.

Bolsévismi hefur alveg eins lítið og lokamarkmið hans nokkru sinni breytt sínu rétta andliti. Allir "þjóðlegir rússneskir" eiginleikar, allir þjóðhagslegir, menningarlegir, eða hernaðarafrek nútímans tilheyra aðeins hræðilegri felulitinni, grímubreytingunni.

Bolsévismi er hættulegasta leið gyðinga til að stjórna óskipulegu mannkyni í heimsríki.

"Í rússneskum bolsévisma getum við séð tilraun gyðingdóms á 20. öld til að eigna sér heimsyfirráð." (Adolf Hitler.)

Það hefur ekki farið framhjá þeim sem fylgjast vel með aðstæðum Sovétríkjanna í Rússlandi að auk marxískrar hugmyndar eru áhrif kenninga síðustu aldar áhrifarík: trúarhugmyndir til að bæta heim Dostojevskíjs og Tolstojs, kennsla panslavisma. og níhilisma. Meginaflið er þó áfram kenning marxisma. Það er og er enn glæpur gyðinga að hafa flutt marxismann inn í ruglaða og týndu rússneska þjóðina sem ætlar að gera þetta auðviðráðanlega fólk að verkfæri heimsvaldsmarkmiða sinna.

„Bolsévismi er blanda af gyðinga-asískum hugmyndum. Gyðingurinn hættan frá Rússlandi er þeim mun meiri þar sem hún er í dag að giftast rússneska heimsvaldastefnunni á mjög sérkennilegan hátt. Gyðingurinn og Rússinn - báðir eru börn Austurlanda, báðir geta brotnað niður, báðir eru hvort sem er bera sömu messíasísku trúarinnar um að vera „útvalin þjóð og þar af leiðandi náttúrulegir bandamenn". Í hvötinni um heimsbyltingu og heimsyfirráð lifir gamla rússneska messíasarhugmyndin í þessu nýja, nútíma Rússlandi ef til vill sterkari en nokkru sinni fyrr. "(Dr. Arro)

Það er vitað að rússneskt fólk lifir í öfgum og hefur því tileinkað sér bolsévikahugmyndina sem hjálpræðiskenningu með nánast óviðjafnanlegu ofstæki. Hann gefst upp við framkvæmd þess með sannri alsælu. Hann kastaði öllu sem í vegi hans stóð fyrir borð. „Rússland var einu sinni stofnað af víkingum, germanskir þættir deyfðu ringulreið rússnesku steppunnar

og þrýsti íbúunum inn í ríkisform sem gerir menningu kleift. Þetta hlutverk hins deyjandi víkingablóðs tók síðar yfir Þjóðverjann Hansen, vestræna brottfluttra til Rússlands almennt; á þeim tíma sem liðin eru frá Pétri mikla þýska baltneska, um aldamótin 20. öld, einnig sterklega þýzkuðu Eystrasaltsþjóðirnar. En undir hinni almennilegu yfirstétt í Rússlandi blundaði alltaf, þráin eftir takmarkalausri útrás, hinn hvatvísa vilji til að troða niður hvers kyns lífsformi sem litið var á sem hindranir. Með öllum áföllum í rússnesku lífi sjóðaði blóðið í bland við mongólska, jafnvel í mikilli þynningu, og bar fólk á brott til verka sem einstaklingnum sjálfum þótti oft óskiljanlegt. Þessi skyndilegi viðsnúningur allra siðferðislegra og félagslegra tákna, sem sífellt endurtaka sig í rússnesku lífi og rússneskum bókmenntum (frá Tchaadayev til Dostoyevsky og Gorky), er merki um að fjandsamlegir blóðstraumar glíma hver við annan og að þessari baráttu ljúki ekki fyrr en til 1. Blóðkrafturinn hefur sigra
Bolsévismi þýðir hneykslan mongólíta gegn norrænum menningarformum, það er þráin eftir steppunni, það er hatur hirðingja á rótum persónuleikans, það þýðir tilraun til að kasta frá sér Evrópu almennt. Kynþátturinn í Austur-Eystrasaltslöndunum, gæddur mörgum ljóðagjöfum, reynist vera ljúfur tónn í höndum norrænnar forystu eða harðstjóra gyðinga eða mongólskra - ef mongólsk aðför kemur fram. Hún syngur og dansar, en myrðir og reiðir á sama tíma; hún er trygg, en óhemju svikul þegar hún varpar lausum formum. Þangað til það er þvingað upp í nýjar myndir, jafnvel þótt þær séu harðstjórnar.

Ef einhvers staðar kemur í ljós sannleikurinn um kynþáttabundna söguskoðun nútímans í austri, en um leið hin mikla hættustund sem efnisþáttur norræna kynstofnsins er í. "(Alfred Rosenberg," Goðsögn tuttugustu aldarinnar ".)

9.Hvernig vitum við að Bolsévikar vilja sigra Evrópa og heimurinn

Lenín krefst þess alltaf að sigra Evrópu og heiminn í óaðskiljanlegum hlutum bækur. Einkunnarorð hans eru an Stalín hluti af bolsévisma. telur sig vera framkvæmdaraðila bolsévikalánsins. Hann leggur ítrekað áherslu á réttmæti kennslu Leníns. Kjarni og markmið bolsévisma eru í dag það sama og þegar Lenín var skrifaði:

„Markmið okkar er að ná yfirráðum yfir heiminum... að móta sigur bolsévika til frambúðar með algjörri útrýmingu fyrrum leiðandi ríkja mun mæta eins fáum hindrunum í Evrópu og raunin var í Rússlandi. Stjórn Sovétmanna þekkir hvorugt frelsi né réttlæti. Þessi regla byggir á því að bæla niður og eyða vilja hvers einstaklings. En við erum meistarar. Kúgunin er okkur falin. Miskunnarleysi til hins ýtrasta er skylda okkar. Í uppfyllingu þessarar skyldu er ótakmörkuð grimmd æðsti verðleikinn, með algjöru harðstjórn - í þjónustu hennar, jafnvel hvert svik, hvert orðbrot, jafnvel afneitun á minnsta skugga réttlætis, munum við þrýsta mannkyninu niður á síðasta stig. Jafnrétti sem aðeins karlar henta til að verða einfalt í notkun, samræmt verkfæri okkar máttar.

"

Í dag mun enginn efast um að Stalín hafi reynt að framkvæma þessa kennslu í smáatriðum!

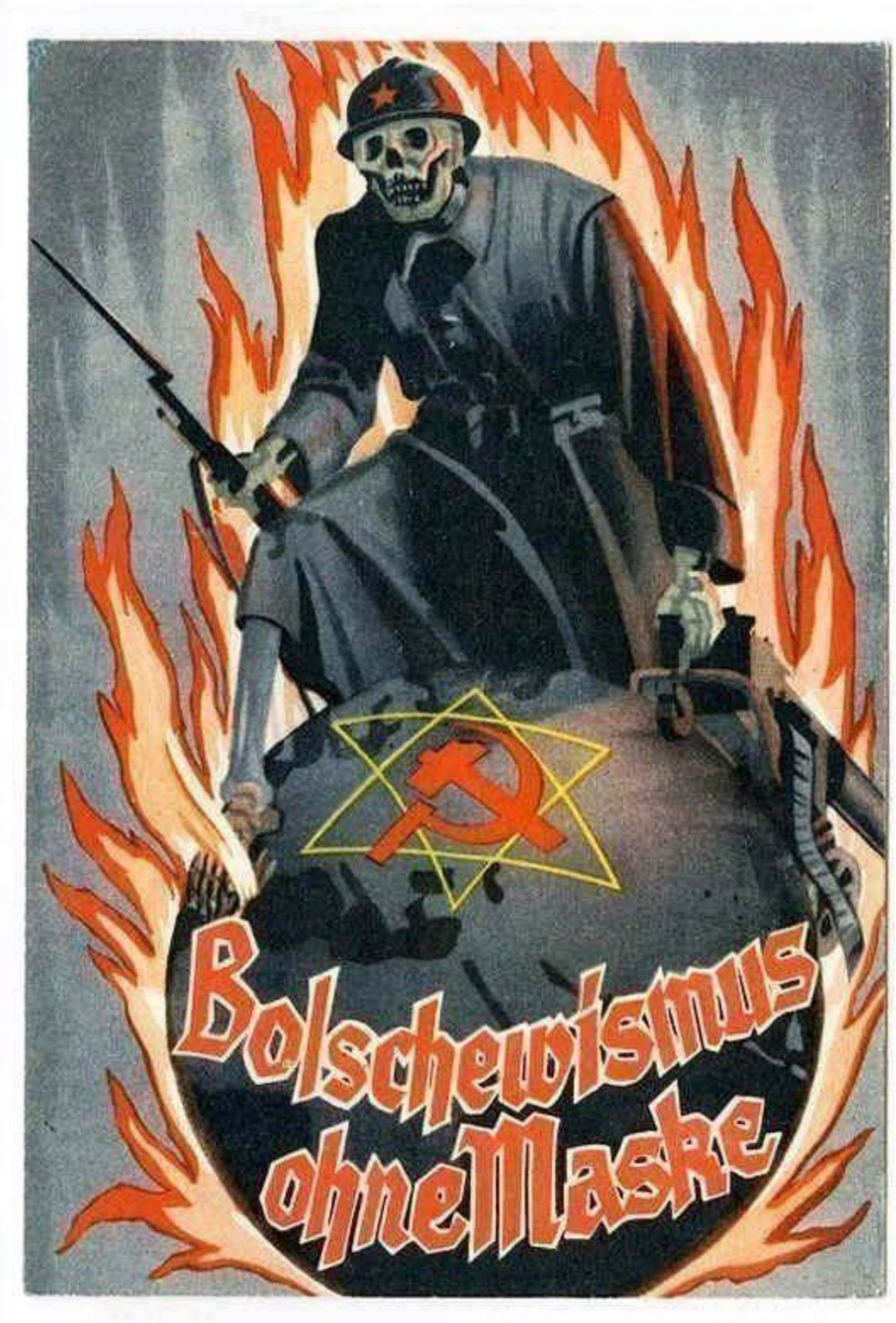
Bolschewismus
ohne Maske

10.Hvernig vann Stalín Þjóðir Sovétríkjanna yfir fyrir bolsévisma?

- **Með því að mála íbúum Sovétríkjanna glæsilega framtíð með lygaáróðri.**

- **Með því að skapa bolsévika manngerð með ströngu fræðsluaðferðir.**

Til a). Á 20 árum vissi Stalín hvernig ætti að undirbúa þjóðir Sovétríkjanna fyrir árás bolsévika á Evrópu og heiminn. Í fyrstu lokaði hann loftþétt af Sovétríkin frá umheiminum. Það var enginn bolsévikur leyft að fræðast um efnahags- og menningaruppgang Þýskalands. Með kunnáttu faldi hann leynileg markmið sín. Hann kunni að beina augnaráði bolsévika frá hræðilegri sovéskri nútíð til framtíðar sem áróðurinn málaði í fallegustu litum. Stalín vakti hjá bolsévikum trúna á paradís fyrir verkamenn, sem fyrst átti að verða að veruleika í Sovétríkjunum og síðar framkvæmt um allan heim af bolsévikum. Rússneski manneskjan var mjög aðgengilegur fyrir slíkar hugsanir. Skáld eins og Tolstoy og Dostoyevsky höfðu þegar lofað rússneska heimstrúboðið og endurlausn Evrópu af rússnesku heimsmönnum. Bolsévismi kallaði fram svipaða tegund messíanisma af ótrúlegri lygi, og það er svo sannarlega ekki lokaástæðan fyrir því að bolsévikar í fremstu víglínu fórna sér í dag fyrir Stalín og bolsévikahugmyndina.

Bolsévisma hefur með hæfileika tekist að vekja upp þrá þjóða Sovétríkjanna. "Bolsévismi - það var sagt - var trygging raunverulegs sósíalisma, var frelsun kúgaðra þjóða og stétta, var sköpun paradísar fyrir verkamenn, var frelsi og mannréttindi." Með þessum ritgerðum var tekið á einhverju í rússnesku þjóðinni sem lengi hafði verið á undan Rétttrúnaðar (grísk-kaþólsku) kirkjunni, hugmyndinni um að þurfa að endurleysa heiminn (Slavófíla kenningin). Engin furða þótt þessi töfrandi slagorð hafi haft áhrif á marga íbúa Sovétríkjanna þegar margir dýrkuðu bolsévisma og hann yfir rústunum vildi fylgja heiminum inn í hina margnefndu framtíð.

Til b). Bolsévismi varð að vera studdur af eins víðtækri bolsévikskri gáfumennsku og hægt var eftir að norrænu valdastéttinni hafði verið útrýmt á hrottalegan hátt. Bolsévismi sá mikið verkefni í að skapa þennan flokk; því án hennar gæti hann ekki byrjað prógrammið sitt,

Bolsévikar stofnuðu fjölmarga skóla, allt frá háskólanum niður í grunnskóla. Gyðingar og sannaðir bolsévikar voru stjórnendur og kennarar þessara skóla. Skólarnir í Sovétríkin - burtséð frá því hvers konar þau voru - voru öll sett undir eina hugmynd: þau þjónuðu sem stofnun bolsévisma íbúanna og sem leið til að koma bolsévismanum í framkvæmd með fyllstu samræmi.

„Án kommúnisma þurfum við ekki menntun“, það er hin ófrávíkjanlega tilhneiging bolsévikmenntunar. Menntun og þekking birtast þannig í alveg nýju ljósi. „Þau eru ekki viðurkennd sem algild gildi, heldur aðeins mikilvægi þeirra sem leið til að miðla hugmyndum bolsévika, þekking í sjálfu sér skiptir ekki máli, það er mikilvægt að vera algerlega helgaður bolsévisma.

Sérstök námsgrein fyrir marxisma var stofnuð við háskólana.

Sérhver nemandi - hvað sem hann var að læra - þurfti að taka þátt í "lenínisma" námskeiðinu. 180 fyrirlestrar og 80 málstofustundir, þar sem einn fjallaði eingöngu um marxisma, kynntu hvert háskólanám. Þannig að þú lærðir fyrst bolsévisma í misseri, síðan lögfræði, læknisfræði eða einhverja aðra grein. Það hlýtur að gefa okkur umhugsunarefni ef við ætlum að leysa þær gátur sem bolsévisminn setur fram okkur.

Fræðsla í bolsévisma kemur í stað hvers kyns starfsemi í hugvísindum. Enginn fær það verkefni að rannsaka sannleikann og tilgang lífsins. Í "fyrirheitna landi" Sovétríkjanna þykjast þeir hafa fundið og afhjúpað hina fullkomnu og æðstu þekkingu á mannkyninu í bolsévisma. Sovétríkin vilja gleðja heiminn með þessum sannleika Ef bolsévismi gerir uppreisn, verður maður að þvinga „hamingju sína“ til að eyða þeim eldri.

Þetta eru hugsanirnar sem mynduðu heila sovéska mannsins.

Fólkið lofaði miklum ávinningi af mennta- og þjálfunarkerfi bolsévika. Því að bolsévismi fór einmitt þveröfuga leið við keisarastjórnina, sem leit á menntun sem hættu fyrir ríkið. Af allri sálu sinni kastaði æskan sig út í vísindin, bolsévisminn var fær um að taka á móti og stjórna hvötum æskunnar af kunnáttu.

Til lengri tíma litið fullnægði hugmynd bolsévika ein og sér ekki lönguninni til nýrra hugmynda og óflokksbundin bókmenntir vöknuðu. Valdamenn bolsévika leyfðu nemendum hins vegar ekki að stunda ókeypis fræðilegar rannsóknir, heldur héldu áfram að fæða „stormarana og ýta“ með bolsévikískum stjórnmálafræði. Kennslubækurnar í öllum skólum hófust með upphefð sovétstjórnarinnar og með hatursfullu útspýtingu á allt sem fyrr var, voru vísindaverkin endurunnin, eða réttara sagt, fölsuð. Viðfangsefni eins og sagnfræði og bókmenntir urðu að sæta sérstaklega grimmilegri úrvinnslu. Kommúnistatilhneigingin þreifaði yfir öll vísindi eins og rauður þráður.

Þú getur lesið hvað sem þú vilt í Sovétríkjunum, þú rekst á bolsévikahugmyndir alltaf og alls staðar. Það liggur í hlutarins eðli þegar sovéski maðurinn sneri sér smám saman að þrá eftir annarri vitsmunalegri næringu og neyddi bolsévisma til að gera ívilnanir. Í fyrstu veitti bolsévikinn mótspyrnu, svo lét hann undan. Heimsbókmenntaverk birtust, en auðvitað í "sovéskum útgáfum", sem öll miðast við bolsévisma.

Skýringar leggja ötullega áherslu á þá hugmynd að allir rithöfundar hafi verið talsmenn bolsévisma til að hrópa á að bolsévisma verði leystur undan kúgandi ánauð húsráðenda og kapítalista.

Öll menningarsaga mannkyns frá Grikkjum og áfram birtist í

Bolsévikískar bókmenntir sem ein þróun marxisma, sem loksins hefur náð að veruleika í Rússlandi og þaðan eru Marx, Lenín og Stalín þeir stóru menn í lok þessarar þróunar sem hafa gert frelsun allra þjóða í gegnum bolsévisma að sínu stóra lífsmarkmiði.

11.Hvers vegna berjast bolsévikar með slíkri biturð?

Villutrú bolsévismans hefur verið svo hamrað á þeim að þeir trúa á réttmæti hugmyndarinnar með óbilandi ofstæki. Bolsévikunum er sagt að Sovét-Rússland sé paradís bolsévika, en Þýskaland sé nasistahelvíti!

Gyðingurinn gat varla fundið viljugra verkfæri en rússneski maðurinn. Evrópu-asíski háttur hans gæti varla þjónað honum betur. Viljinn til að lifa lífi fullu af þjáningum og fórnfýsi, krefjandi og góðri trú hans, en hins vegar asísk hæfileiki hans til grimmustu grimmdar, hlýtur að hafa komið sér vel fyrir gyðinginn vegna myrkra áætlana hans. Hin „heimshamlaða“ kenning marxismans gat hvergi rutt sér til rúms hraðar en í rússnesku sálinni, sem hvatti til hjálpræðis. Og það gæti varla verið til ofstækisfyllri manneskja á þessari jörð sem eltir hið spáða markmið af frumstæðri þröngsýni og samviskulausri hörku.

Um árabil hefur verið skipt yfir í stórfellda, pólitíska og hugmyndafræðilega þjálfun. Með mestu eyðslu fjármagns og mannafla eru bolsévikahermennirnir þjálfaðir í pólitískum málum og menntaðir í hugmyndafræði. Þetta er ein af opinberum skyldum hvers herforingja.

Sérstaklega nú á stríðsárunum er þjálfunin stunduð sérstaklega ákaft.

Allt að 8 kennslustundir á viku eru notaðar í einingunum í þetta mikilvæga starf! Lenínismi, marxismi og hugmyndir Stalíns, auk rússneskrar sögu, eru rannsakaðar ákaft. Hver eining hefur sína sérstaka vinnuhópa og þau bókasöfn sem nauðsynleg eru fyrir þá. Stjórnvöld hafa a

uppblásið þjálfunarkerfi sem er mikið notað undir leiðsögn kommissarannа.

Þjálfunin er sálfræðilega mjög markviss og heldur þannig hermanninum í álögum hugmynda með ábendingakrafti. Allar leiðir eru notaðar í þessu skyni. Einn (segir t.d. ekki: Þar stendur óvinurinn," heldur frekar: "Þarna stendur fasistinn," eða: "Þessari fasistavélbyssu á að berjast niður. Ósigrandi Rauða hersins er sáð í hverjum hermanni. Sjálfstraust bolsévika hermannsins eykst sérstaklega ásamt aga til hins ýtrasta.

Ritgerðin um „vopnað fólk til að verja heimalandið“ leynir raunverulegum ásetningi bolsévisma.

Þar að auki fer þjálfunin fram í þjóðrækinni díalektík í anda heimsvaldabolsévisma.

Sam-slavneska útþensluhvötin, trúboðsvitund rússnesku þjóðarinnar fyrir nýlendu, til að taka jörðina, er snjall nýtt.

Það er athyglisvert að 70-80% bolsévikaforingja eru úr kommúnistaflokknum.

Hatrið gegn þjóðernissósíalisma er æst upp til hins ýtrasta.
Kenning þess er sett fram sem kapítalískt arðránskerfi.

Sovét-Rússland er kallað landið þar sem mestur árangur hefur náðst af menningar- og siðmenningarlegum toga, rússneska þjóðin er menningarberi alls heimsins. Lýst er list og vísindum
að uppruna sínum sem rússneskir eða bolsévíkkir. Þýskaland og Vesturlönd yrðu rotin og rotnuð. Þjóðirnar geta aðeins verið endurleystar með bolsévisma (að nýta sér hneigð rússnesku þjóðarinnar til messíanisma). Að öðru leyti er gamla fólkið nú að farast.

Nú kæmi í hlut íbúa Sovétríkjanna að taka við stjórn Evrópu. Evrópa yrði bráðum ekki lengur til. Evrópa, það væri Sovét-Rússland.

Afleiðingar pólitískrar og hugmyndafræðilegrar menntunar eru þjóðrækinn bolsévikur sem berst af mestu fyrirlitningu á Sovét Rússlandi og hugmyndum bolsévika í kjölfar Stalíns. Á glæpsamlegan hátt hafa þeir kynt undir hneigð hans fyrir grimmd upp að dýrum villimennsku.

Maður spyr sig aftur og aftur hvers vegna bolsévikhermaðurinn heldur áfram að berjast jafnvel við óhagstæðustu aðstæður. Ástæðan fyrir þessu er hugmyndavald gyðinga bolsévika og hugmyndin um sovésku paradísina og sovétstjórnina, sem var sett í huga bolsévika með kunnáttusamlegum og markvissum andlegum og andlegum áhrifum.

Rússneski herinn hefði fallið fyrir löngu ef hann hefði ekki fengið jafn viðvarandi pólitíska og hugmyndafræðilega þjálfun.

Bolsévikhermaðurinn er sérlega ofstækisfullur, pólitískt og hugmyndafræðilega menntaður hermaður! Hann berst fyrir bolsévikahugmynd sinni og sovésku heimsparadísinni sinni!

Þess vegna stendur bolsévikinn fyrir svo hættulegri ógn við allt Vesturlandið; margir Evrópubúar, reyndar margir Engilsaxar, myndu skjálfa í sínu innsta ef þeir vildu kannast við hið sanna andlit bolsévisma.

Þýski hermaðurinn verndar í hetjulegri baráttu, eins og svo oft í sögunni, allan menningarheiminn fyrir undirokun Asíu!

12.Hvaða örlög myndu Bolsévikar valda okkur Foreldrar, bræður og systur, Konan okkar og börnin?

Foreldrar okkar myndu í besta falli halda berum lífi sínu og neyðast til að þjóna Bolsévikar. Systrum okkar og konum yrði nauðgað og vanvirt, vísað úr landi til Síberíu og Norður-Rússlands, nema þær yrðu einfaldlega sveltar til dauða eða látnar lausar. Börnin okkar yrðu sett í kommúnistasamfélagsfræðslu og myndu spillast á líkama og sál á skömmum tíma.

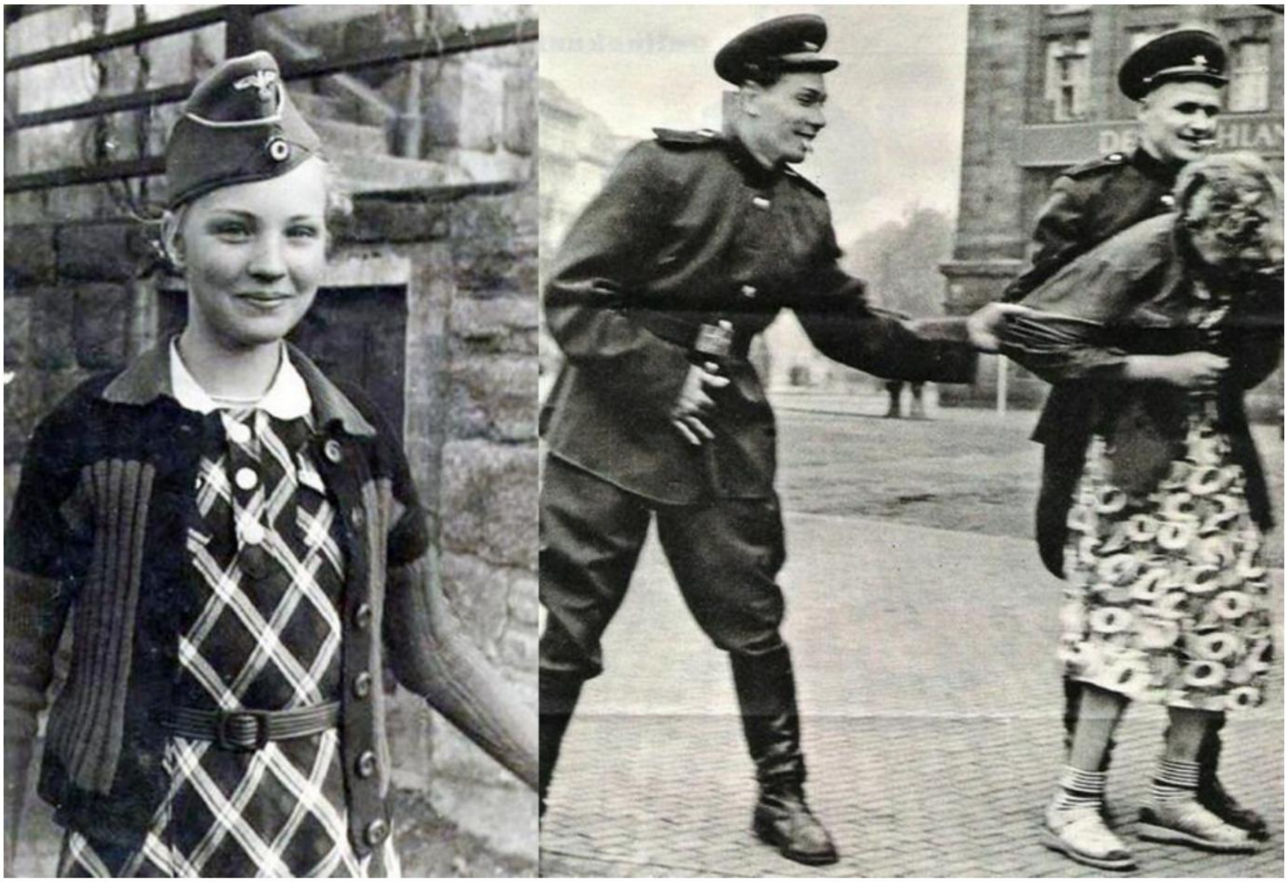

Arfleifð forfeðra okkar, heimalands okkar, heilagrar jarðvegs okkar, menning okkar yrði vanhelguð og eyðilögð af bolsévikahjörð, nútíma Húnum.

Nú á að sanna hvort það sem var búið til af forfeðrum okkar í þúsunda ára glímu og sköpun eigi að endast eða ekki.

Nú er spurning um hvaða heimsmynd vinnur: Gyðinga-bolsévikinn andaleysi efnishyggju eða skapandi heimsmynd germanskrar hugsjónahyggju, þjóðernissósíalisma.

England

13.Hvers vegna er England að berjast við okkur?

England berst við okkur vegna þess að það er dauðlegur óvinur hvers sterks evrópsks meginlandsveldis. Samkvæmt púrítanískri heimsmynd sinni telur England að það sé meistari kynstofnsins sem Guð hefur kallað til að drottna yfir þjóðunum. England er líka að berjast við okkur vegna þess að það er banvænn óvinur þjóðernishyggju okkar og þýska sósíalisma okkar.

Að öðru leyti er England ríkjandi af gyðingum. Stríðsyfirlýsing Englands er einnig stríðsyfirlýsing gyðinga.

Um aldir hefur England barist fyrir meginreglu sinni um "evrópskt jafnvægi", sem kennir að koma í veg fyrir hvers kyns myndun mið-evrópsks valds. Enn í dag viðurkenna bresk tímarit og stjórnmálamenn opinberlega að þetta stríð gegn sameiningu Evrópu sé háð af Þýskalandi - án tillits til stjórnmálakerfis þess. Það eru líka aðrar ástæður: í Englandi er félagslega vandamálið engan veginn leyst. Það eru, þegar á heildina er litið, aðeins tvö lög: plútókratíska lagið, sem er mjög gyðingamiðað og hefur peningana og efnahaginn í sínum höndum, og landnáms undirstétt verkalýðsins. Það er engin réttlát félagsleg jöfnun eins og þjóðernissósíalismi á Englandi.

Enska plútókratíkin hefur hingað til tekist að yfirstíga hina miklu félagslegu klofningi með hjálp púrítönsku kenningarinnar, en samkvæmt henni er enska alþýðuskipan með pólitískum og efnahagslegum aðstæðum algjör "skipan svo viljuð af Guði".

Með þjóðernissósíalisma okkar, sem við leitumst við að leysa félagslega spurninguna með eins réttlátlega og mögulegt er, höfum við komið í veg fyrir allt illgjarnt kapítalískt arðránskerfi Englands.

Þess vegna hatar enski plútókratinn okkur, vegna þess að hann veit að hann verður að gefa verkamönnum sínum miklar tilslakanir ef honum tekst ekki að tortíma okkur. Verkamönnum hans er enn haldið ókunnugt um raunverulega atburði í Þjóðernissósíalíska Þýskalandi af plútókratískum blöðum gyðinga.

Burtséð frá plútókratískum hugmyndum gyðinga um frjálshyggju, ber Englendingurinn púrítanisma sem heimsmynd í hjarta sínu.

Púrítanismi, með biblíulegri trú sinni á að vera útvalinn, var og er grundvöllur pólitískrar vitundar Englands um réttmæti, þ.e. ótakmarkaða tilkall til heimsyfirráða í nafni Guðs.

Enska og púrítanismi eru hugtök sem ekki er hægt að aðskilja hvert frá öðru. Púrítanismi hefur mótað júdaeo-enskan lífsstíl sem hefur í gegnum tíðina leitt Englendinga í sívaxandi árekstra við fólk með mismunandi andlega og andlega uppbyggingu.

Púrítanismi var upphaflega aðeins mótmæli gegn rómversk-kaþólsku stigveldinu undir áhrifum frá kalvínískum og að hluta einnig lútherskum hugmyndum. Í framhaldi af frekari þróun sinni, í leit að hreinni kenningu, tók hún í auknum mæli upp hina gömlu gyðinga.
Testamentshugmyndir.

„Árið 1652 braust út borgarastyrjöld í Englandi sem leiddi Karl I að vinnupallinum og

Oliver Cromwell til valda. Það var aðallega Puritan hópurinn meðal þeirra

Repúblikanar sem byltingin átti sigursæla niðurstöðu sína að þakka. Púrítanar höfðu gert trúfrelsi að merki sínu.

Talið var að mikið af púrítönsku kenningunni væri fest í Gamla testamentinu og því líktu púrítanar Cromwell við Gídeon eða Júdas Makkabea, sem breyttu handfylli píslarvotta í sigursælan her.

Upprunalegu ensku nöfnunum var skipt út fyrir gyðinganöfn frá

Gamalt

testamenti, og jafnvel Júda ljón var sett á sigursæla fána púrítana. Tímabilið undir stjórn Stuarts var lýst sem „egyptísk útlegð“ (jafnvel í dag telja milljónir Englendinga enn að Bretar séu „týndu tíu ættkvíslir Ísraels húss“). „Það var meira að segja lagt til alvarlega að laugardagur yrði gerður að venjulegum hvíldardegi í stað sunnudags.

Englendingar ferðuðust um álfuna til að eiga fræðileg samtöl við rabbína og það voru jafnvel púrítanar sem tileinkuðu sér gyðingatrú.

Með öllum þessum uppákomum kemur ekki á óvart að það hafi verið lifandi áhugi á gyðingum sem bjuggu í álfunni meðal púrítana, sem voru orðnir ríkjandi þáttur í samveldi Englands síðan 1649. Þegar allt kemur til alls er enginn marktækur munur á milli þeirra. Púrítanar og gyðingar. Í báðum finnum við nánustu tengingu viðskipta og trúarbragða og skynsemissjónarmiðsins á lífinu. Báðir hylltu meginregluna um að allt sem nauðsynlegt er fyrir góð viðskipti sé líka siðferðilega réttlætanlegt. (Peter Aldag, "Jewry in England", Nordlandverlag.)

Andi gyðinga í Gamla testamentinu færðist inn í ensku sálina.

Þannig má færa rök fyrir þeirri kenningu að púrítanismi sé jafngildur gyðingdómi. Þetta hugarfar skýrir hin nánu samskipti

milli Englands og gyðingdóms, sem okkur finnst algjörlega óskiljanlegt. Af samruna við hugmyndaheim Gamla testamentisins þróuðu Púrítanar hins vegar einnig þá trú að Bretar væru „útvalda þjóðin“.

Þar sem Oliver Cromwell, fyrir þá sennilega mesti Englendingurinn, þar sem undarleg blanda af trúarofstæki og kaldri, miskunnarlausri grimmd sameinuðust, er fæðing Englendingsins, þar sem trúarhugmyndafræði púrítanismans fékk pólitísk áhrif.

Ritgerð Cromwells var: "England er Guðs útvalda þjóð". Hugmyndina um heimsyfirráð fékk hann að láni frá Gamla testamentinu og notaði upphaflega hugmynd Gyðinga um útvalið fólk Guðs til að renna saman við þjóðarhugsun Englands. Cromwell er stofnandi kröfu Englendinga um heimsyfirráð í nafni Guð.

Þetta var mesta verk Cromwells, sem tókst að sameina trúarsannfæringu og pólitíska hermennsku í trúboðsvitund Englendingsins.

Heimsmynd púrítanismans hefur alltaf gefið frá sér frumkraft. Það var fyrst og fremst samþykkt af háum aðalsmönnum og prestum. Einkum bar Cromwell púrítanisma inn í herinn og skapaði þannig hugmyndafræðilega stefnumörkun hermannsins í átt að þjóðernisbaráttumarkmiði.

Cromwell er skapari pólitískrar hermennsku. Dæmi Cromwells sýnir náin tengsl heimsmyndar og herstyrks. Þessi fræðsla hafði þau áhrif að auka sjálfstraust púrítanska að því marki að siðferðileg sjálfsígrundun og sjálfvalin „sonar Guðs“ varð til. Í hernaðarlegu tilliti skapaði hún hins vegar siðferðilegan styrk einstakra hermanna sem ekki má vanmeta.

England varð frábært með kröftugri boðun púrítanismans, "Guðs gefin tilkall til heimsyfirráða," af æsandi krafti Olivers Cromwells, með pólitískum hermönnum hans og fylgjenda hans. Hnignun Englands hafði hafist þegar baráttuvilja enskra valdastétta dró úr á síðustu kynslóðum, þegar gyðingdómur varð pólitískur. Síðan pólitísk forysta rann úr höndum hermanna í hendur plútókrata hafa hagsmunir pólitísku forystunnar verið ræðst í auknum mæli af kauphöllinni og gulli. Í upphafi pólitískrar virðingar Englands voru engir þingforsetar eða kauphallarforsetar, heldur harðir hermenn með brennandi trú, ofstækisfullan vilja og byltingarkenndar skoðanir.

Púrítanismi þýðir hið eina, trúarlega grundvallaða tilkall til bresks einræðis í heiminum og að tryggja allar nauðsynlegar aðstæður til þess, umfram allt föðurhyggju og ósigur öflugrar Evrópu.

England hefur haft slíkan stuðning í heimsmynd sinni að það hefur skilið aftur og aftur, með fáguðustu leiðum, með mestu lygum, með hræsnustu hugmyndum, skikkjum og afvegaleiðingum, að stimpla miskunnarlausustu valdapólitík í almenningur heimsins í athöfn guðlegs réttar. "You say God and my calico" er almennt heiti á enskum stjórnmálum.

Að hegðun Englands tákni spilltasta pólitíska siðferði sögunnar er á öðrum vettvangi. Mikilvægasta athugunin er þó sú að England byggði vald sitt á heimsmynd, nefnilega þeirri púrítanísku.

Grimmd Englands, sem framin hefur verið gegn Indíánum, Írum og Búum, eru öll undir tákni guðlegs réttar. Englendingurinn, í púrítanískri heimsmynd sinni, finnur alls ekki fyrir hinu augljósa óréttlæti. Þetta felur einnig í sér sprengjuhryðjuverkaárásir.
Í grimmd sprengjuárásanna er andi gyðinga í Englandi augljós.

Frá barnæsku var pólitísk púrítantrú kennd hverjum Englendingi.

Í stjórnmálafræðslumiðstöðvum, í heimavistarskólum, í framhaldsskólum, urðu þetta pólitískar. Kennslu var hamrað á drenginn. Í aðalsmenntun, sem á sér fá dæmi í sögunni, var ensk herrategund ræktuð ekki síst með hjálp púrítanismans.

Frá púrítanískri sannfæringu um "sonalíf Guðs" og a "Guð vildi tilkall til valds" verður hugarfar anglíkanska klerkastéttarinnar skiljanlegt, sem miðast við ensku þjóðina í skilningi púrítanisma og tekur ötullega og ofstækisfullan þátt í menntun ensku þjóðarinnar í skilningi púrítans. heimsmynd. Skólinn er einnig í þjónustu við þetta starf.

Englendingurinn lítur einnig á félagslegu spurninguna í anda púrítanismans. Samkvæmt þessu er eigandinn sá sem er „blessaður af Guði“, sá sem er laus, fátækur, útskúfaður af Guði. Þannig kom það til að í Englandi varð alls engin félagsleg löggjöf. Þess vegna finnst enskum plútókrötum líka þjóðernissósíalismi óskiljanlegur, jafnvel hataður. Að öðru leyti sér hann í okkur Þjóðverjum, sem "hafa-ekki", fólk sem Guð vill ekkert vita af.

Meðvitundin um að vera sýnilega blessaður af Guði stuðlaði einnig að aukinni hroka og ofstækisfullu umburðarleysi gagnvart öðrum þjóðum. Það má ekki horfa fram hjá því að trúarleg afstaða Englendingsins, sem við lýsir okkur oft sem hræsni, helgidómi eins og stjórnvalda, og sjálfstraust hans, sem var komið upp í hroka, var tjáning óhagganlegrar sannfæringar hans og niðurstaðan. af púrítanískum trúarbrögðum hans

menntun.

England er helsta dæmið um hvernig hugmynd, sem byrjar á þéttri leiðtoga, getur haldið uppi fólki um aldir í pólitískum tilgangi.

Hið púrítaníska hugarfar styrktist af heimspekikerfi Englands, umfram allt af nytjahyggju með sælusiðferði sínu ("Allt sem þér er gagnlegt er gott."
Siðfræði gagnsemi og hamingju). Það er einkennandi fyrir þessa þróun að Immanuel Kant andmælti þessari kenningu um hina þröngu heimspeki um mesta mögulegu hamingju allra við afdráttarlausa kröfu hennar og þar með hámarki vilja hins hermannlega Prússa.

Allt sem gat stuðlað að fullkomnun þessarar heimspekilegu trúarhugsjónagerðar rataði óheft til Englands. England var því orðið eðlislaust og fetað braut sem fyrr eða síðar þurfti að leiða til hörmunga og til átaka við germanska heiminn sem hafði farið aðra leið í gífurlegri andlegri baráttu.

Hugmyndir gyðinga frjálshyggju mættu þessum enska hugsunarskóla, sem var þegar undir áhrifum af efnishyggju gyðinga.

Frjálshyggjuhugmyndir innfluttra gyðinga og einstaklingsbundin efnisleg stefna þeirra voru nauðsynleg viðbót við púrítaníska heimsmynd engilsaxnesku. Hér fann gyðingurinn svið ódreymdra möguleika, sem hann gat síðan nýtt í eigin skilningi. Honum tókst að þröngva hugmyndafræði sinni upp á enska hátignarmanninn sem og presta "High Church" og gera þá algjörlega í ánauð við hann.

Hugsendaheimur gyðinga tók nú alfarið undir sig ensku þjóðina.

Innri hrörnun Englands hófst þegar, með upptöku frjálshyggju, leyfði það gyðingdómi meiri og meiri aðgang að þjóðarlíkamanum og lét stjórn sína smám saman þjóna gyðingdómi með niðurbroti gyðinga í valdastétt sinni.

Það er enginn vafi á því að í dag er enska þjóðin, en sérstaklega yfirstéttin, algjörlega undir álögum efnishyggjunnar. Gull og egóismi, alltaf skýrustu merki um hrörnun, ráða yfir fólkinu! Á meðan heimsmynd púrítanismans, með trú sinni á hina útvöldu, safnaði enn öllum þjóðaröflum til uppbyggingar enska heimsveldisins, veldur efnishyggja gyðinga vinsælt afl til að falla í sundur.

Heimur gyðinga hefur eyðilagt, jafnvel í Englandi, hinni enn þjóðlega ákveðnu lífsreglu.

England er helsta dæmið um hvernig gyðingurinn, sem ber efnishyggju og einstaklingshyggju, bræðir niður þjóðsögur og þar með vald fólksins meira og meira eins og bacillu í lífveru.

Söguleg þróun Englands sýnir mjög skýrt hvernig örlög þjóðar ráðast af þeirri heimsmynd sem þeir tileinka sér og að þeir munu farast ef þeir standa ekki í raun gegn erlendum hugmyndaöflum. Púrítanismi og frjálshyggja hafa umbreytt enskri yfirstétt svo í gyðinga að germanskt siðferði getur ekki komið upp. Þess vegna er skilningur með „blóðsystrum“ okkar ómögulegur. England er orðið gyðingur. Það hefur lýst yfir stríði á hendur okkur vegna þess að við stöndum í vegi þess í baráttu hennar fyrir völdum sem guðrækinn húsbóndakynstofn og í auðsfíkn sinni og vegna þess að gyðingar vilja útrýmingu okkar. Í þessu stríði mun England uppskera ávöxtinn sem hún hefur sáð um aldir í sjálfsgleymi sinni og skorti á karakter. Það getur aðeins bjargað sjálfu sér ef það losar sig undan gyðingum og heldur tengingunni við germanska kjarnann, eða ef það er leyst frá gyðingdómi með tengingu við okkur og finnur leið til sjálfs sín. En heimsveldi þess er að sundrast!

Fordæmi Englands hlýtur að gefa okkur umhugsunarefni. Það er aðeins ein afleiðing fyrir okkur:

Að gera sérhverja þýska manneskju að meðvituðum handhafa okkar Þjóðernissósíalísk heimsmynd, sem með sínum skapandi krafti færir þjóðsöguna í hámarksþroska og er með hugsjónalegri grunnbyggingu um leið eina leiðin gegn efnishyggju!

14.Með hvaða aðferð var breska heimsveldið byggt

Breska heimsveldið er afleiðing grimmdarstefnu sem miðar að yfirráðum og völdum.

Enska aðferðin við að byggja upp hið guðsgefna heimsveldi einkennist af eigingirni og grimmd. Hér er ekki pláss til að lýsa risastórri uppgangi enska heimsveldisins. Aðeins sumar tölur geta gefið mynd af örum vexti þess.

Um 1600, undir lok valdatíma Elísabetar drottningar, bjuggu um 4 til 5 milljónir íbúa í Englandi. Árið 1750 voru íbúar enska heimsveldisins um 8 milljónir, árið 1815 um 80 milljónir og í dag búa 500 milljónir þegna í heimsveldinu. Næstum frábær vöxtur. Enska heimsveldið er staðbundið það stærsta í sögunni. Það þekur um fjórðung af þurru yfirborði jarðar. Einn gæti sameinað gamla rómverska og spænska heimsveldið, bæði á þeim tíma sem þau voru mest útþensla, og bæði myndu eiga þægilegan sess í breska heimsveldinu í dag og skilja tvo fimmtu hluta þess óhulta.

Landvinningar Englands voru ekki landnám í okkar germanska skilningi þess orðs til að berjast fyrir nauðsynlegu búsvæði. Frá púrítanísku viðhorfinu voru þeir haldnir hugmyndinni um heimsyfirráð og auðvaldsfíknina. Þeir voru heimsvaldasinnaðs eðlis. Hin mótandi og skipulega og þar með skapandi meginregla, sem er svo mjög einkennandi fyrir germönsku heimsveldin, er eitthvað sem Bretum myndi aldrei detta í hug að innleiða. Stefna Englands hefur alltaf farið úr hreinni efnishyggju viðleitni hafði verið ákveðin. Þetta skýrir einnig and-evrópska stellinguna.

Á síðustu þremur öldum hefur England alltaf vitað hvernig á að leika þjóðirnar út á móti hvor annarri sér til hagsbóta.

Landvinningastríð Englendinga voru alltaf efnahagsleg. Þannig jukust bresk viðskipti og bresk auður í hendur við heimsveldið. Sjómönnum og landvinningamönnum fylgdi hagfræðingurinn með útþenslu viðskipta og arðráni undirokaðra þjóða.

15.Hvernig tóku Gyðingar Kosturinn við efnahagsuppgang Englands?

Gyðingum tókst að komast inn í leiðandi stöður alls enska hagkerfisins.

Frá því á 8. öld var gyðingum ekki gott á Englandi. Þegar okurvöxtur þeirra var orðinn óbærilegur og biturð fólksins æ hærra, "enda er það fullkomlega ljóst að þeir eru stöðugt að fölsa skjöl og klippa mynt" (Historia Anglorum bind.111). Játvarður konungur ákvað, eftir 1286 almennar ofsóknir á hendur gyðingum, árið 1289 að vísa gyðingum úr landi.

England hafði enn á þeim tíma, studd af heilbrigðu eðlishvöt, vald til þess.

Þegar England hafði þröngvað hinum ríka og volduga Spáni út úr heimsverslun árið 1588 með því að sigra "Ósigrandi Armada", fluttu spænskir gyðingar um tugi þúsunda. Þeir, sem áður höfðu verið Spánarplága, fylgdu versluninni sem fór frá Spáni til Hollands og Englands.

Á tímum Olivers Cromwells, púrítanismi sem byggir á Gamla testamentinu, hefur brotið hefðbundinn varnarvilja ensku þjóðarinnar gegn gyðingum í sundur. Cromwell dró mikinn fjölda gyðinga til Englands.

Hollenskum fjármálagyðingum var hyglað vegna þess að Cromwell, sem hagnýtur kaupmaður, vildi gera Hollendingum efnahagslegum skaða, sem voru keppinautar Englands í viðskiptum. "Meginmarkmið hans var að gera England stórt og sterkt, en að hans mati var ekki aðeins hernaðarvald heldur einnig yfirburðaviðskipti Englendinga í heiminum forsenda. Þegar Cromwell komst til valda gat ekki verið um þetta að ræða. , því að hollensk verslun var leiðandi á þeim tíma. England, sem var fjárhagslega þrotið af langvarandi borgarastyrjöld, gat ekki náð tilætluðum árangri á eigin spýtur. Það þótti því eðlilegt fyrir Cromwell að leita eftir erlendum stuðningi, sem hann vonaðist til að finna meðal gyðinga heimsins. Eins og áður hefur verið útskýrt hér að ofan, hafði gyðingdómur þegar öll heimsins tengsl á þeim tíma. Í hans höndum lágu Spánverjar og Portúgalir, svo og svo mikilvæg Levantine viðskipti, og hollenska austur og vestur Indlandsfélagið var einnig gyðingafyrirtæki. Gullviðskiptin

og silfurstangir í heiminum voru meira og meira áberandi af þeim, auk mikilla hagsmuna í útgerð allra landa.

Cromwell vildi aukinn innflutning gyðinga, sérstaklega frá Hollandi, þar sem hann rekjaði blómgun Amsterdam að hluta til gyðinga. Þannig að ef hann dró gyðinga þaðan til London, vonaðist hann til að efla viðskipti Englendinga og draga úr viðskiptum Hollendinga.

Sagnfræðingar gyðinga geta ekki gert nóg til að benda á hlut gyðinga í uppgangi Englands.

Cromwell vildi nýta tengsl sín við gyðinga ekki aðeins til hagsbóta fyrir enska verslun heldur einnig utanríkisstefnu sína. Það er enginn vafi á því í dag að gyðingur alls heimsins setti sig í njósnaþjónustu Cromwells og veitti honum mikla hjálp.

Rannsóknir á þeim heimildum sem um ræðir sýna að árangur njósna gyðinga stuðlaði verulega að því að koma í veg fyrir aðgerðir hinna fjölmörgu óvina Cromwells í álfunni.

Hinn síðari Karl II konungur hafði safnað fylgjendum sínum og bandamönnum, sem hann fann í mörgum Evrópulöndum, í Flandern til að fara héðan yfir til Englands og berjast við Cromwell í sínu eigin landi.

Cromwell stóð frammi fyrir næstum óyfirstíganlegum erfiðleikum, sérstaklega þar sem Spánverjar veittu Karli II töluverðan stuðning.

Hins vegar, nákvæmar upplýsingar sem fengnar voru með njósnum gyðinga gerðu Cromwell kleift að stöðva allan konungsleiðangurinn í brjóstinu með því að taka á óvart flota andstæðinga hans í Ostende,“ (Peter Aldag, Das Judentum á Englandi.)

Í þessum njósnasamtökum gyðinga Cromwells verðum við að sjá upphaf ensku leyniþjónustunnar.

Cromwell sameinaði þannig alþjóðaviðskiptahagsmuni sína við gyðinga, svo að gyðingar gætu tekið við varanlegum stöðum í Englandi rétt eins og England ætlaði að sigra heiminn.

Innflutningur gyðinga varð enn sterkari þegar Vilhjálmur af Orange flutti inn í búsetu enska tengdaföður síns, Palace of Whitehall. Ásamt honum fluttu margir hollenskir gyðingar - aðallega viðskiptagyðingar og verðbréfamiðlarar - til Englands. Þar þróuðu þeir strax þjálfaða tækni í kauphallarviðskiptum af mikilli kunnáttu og jafn mikilli heppni.

Það tók ekki langan tíma fyrir gyðinga að taka sér áberandi stöðu í ensku efnahagslífi. Strax á 18. öld voru þeir meistarar hagkerfisins og bankamenn hirðarinnar. Hin öfluga útþensla enska heimsveldisins, auðugar hráefnisuppsprettur, sölumarkaðir, námur góðmálma, auk þeirra fjölmörgu annarra tækifæra sem hið vaxandi breska nýlenduveldi buðu upp á, hjálpuðu gyðingum að ná arðbærri efnahagslegri skarpskyggni og þar með að efla gyðingaþáttinn, án þess að endanlegar fyrirætlanir Júdasar verði viðurkenndar. Í hinu víðfeðma heimsveldi voru afleiðingar efnahagslegrar inngöngu gyðinga enn mun ósýnilegri og lítt áberandi en á litlu og þéttbýlu svæði í álfunni, svo sem búsetu þýsku þjóðarinnar. Gyðingar voru að eilífu trúir aðferðum sínum. Það gerði breskum landvinningamönnum kleift að koma á fót nýlendum og bækistöðvum, sem um leið urðu að bækistöðvum gyðinga.

Á þennan hátt gerðu gyðingar vísvitandi og ranglega breska heimsveldið að forsal gyðingaveldis.

Fyrir utan efnahagslegt yfirráð þrýsti gyðingurinn af fullri þrautseigju og skynsemi að pólitísku valdi í Englandi. Þetta var engan veginn auðvelt svo lengi sem gyðingurinn gat ekki setið í ríkisstjórn og ríkisembættum og svo lengi sem hann gat ekki opnað hliðið að ensku samfélagi. Þar sem þeir voru aðeins álitnir hálfir ríkisborgarar og gátu ekki öðlast enskan ríkisborgararétt urðu gyðingar að stefna að jafnrétti.

Gyðingum var aðstoðað við þetta með alþjóðlega hugsandi frímúrarareglu. Þrátt fyrir að gyðingum hafi í upphafi ekki verið leyft að gerast meðlimir stúkunnar sem hálfir ríkisborgarar, var ekki lengur hægt að meina þeim aðgang að stúkunni eftir frelsun gyðinga árið 1780. Það varð nú auðvelt fyrir gyðinga að finna brú á milli gyðingdóms og englómisma í frímúrarastétt.

Til að forðast erfiðleika létu göfugir gyðingar skíra börn sín í kristni. Þessir skírðu gyðinga sýndarkristnu menn ruddu síðar smám saman brautina fyrir óskírða gyðinga til æðstu embættis ríkis og enska aðalsins. Meðal þeirra var síðari forsætisráðherra Englands Disraeli, jarl af Beaconsfield (1804 til 1881). Eftirfarandi dæmi sýnir hvernig Disraeli tókst að blekkja Englendinga og kynna gyðinga kynþáttafélaga sína með sviksemi og sviksemi: Lionel de Rothschild leyfði sér oft að vera kjörinn í pólitískt embætti af kynþáttavitringum sínum, en hann gat ekki tekið við embætti vegna þess að sem Gyðingur, neitaði hann að sverja tilskilinn eið „í samræmi við sanna trú kristins manns.

Þar stóð vinur hans Disraeli upp í fyrsta sinn árið 1841 til varnar kynþáttafélögum sínum með orðunum: „Alveg eins og a. Christian, ég get ekki tekið á mig þá hræðilegu ábyrgð að útiloka frá löggjafarsamkomunni prófessora trúarbragða sem frelsari minn fæddist í. Hann sagði ennfremur að tilgátan um að gyðingdómur gæti breytt kristnu eðli lands væri fáránleg. Jafnvel kristin kenning ber vitni um þetta, en raunverulegir upphafsmenn hennar eru Gyðingar. Fáránlegt upphaf því að stangast á við frelsun gyðinga af trúarlegum forsendum. Á hverjum helgum degi var kennsla gyðinga hetja og skálda boðuð fyrir fólkinu, sönnun þess að þeir voru álitnir siðferðilega æðri.

Með þessu og álíka brögðum hafa gyðingar rutt brautina fyrir þróun pólitísks valds í Englandi.

19. öldin gaf gyðingum allt sem þeir gátu óskað sér: kosningarétt og kjörgengi, aðgang að neðri deild breska þingsins og lávarðadeildinni og öllum skrifstofum stjórnvalda og ríkis.

Á tímabilinu á eftir jukust pólitísk áhrif gyðinga meira og meira, í sama mæli og nýlenduveldið óx. Pólitísk staða gyðinga náði hámarki með skipun Benjamin Disraeli sem forsætisráðherra árið 1874. Gyðingurinn Disraeli er enn kallaður forfaðir heimsveldisins í Englandi, þó það hafi ekki verið hann sem skapaði hið víðfeðma nýlenduveldi heldur enskir sjómenn. , kaupmenn, gróðursetningarmenn og hermenn.

Þótt Disraeli, sem talsmaður enskrar nýlendustefnu, væri guðfaðir breska heimsveldisins, gerði hann án efa ótrúlega hluti fyrir England; en öll afrek hans komu líka Gyðingum til góða. Honum tókst líka að svæfa vantraust Englendinga á gyðingdómi og enn þann dag í dag lifa gyðingar á Englandi á því orðspori sem hinn íhaldssami Disraeli naut eitt sinn. Hann opnaði hlið ríkisins og æðsta enska samfélags fyrir gyðingum.

Hvað breska heimsveldið þýðir fyrir Disraeli segir einn af skjólstæðingum hans okkur: „England er „Ísrael drauma hans“. Þetta orð gefur fullkomna skýrleika um efnahagsleg og pólitísk markmið gyðinga í Englandi.

16.Hvar fer gyðingurinn Áhrif í Englandi á 20. öld gera sig gildandi?

Gyðingurinn hefur forystu á næstum öllum sviðum lífsins í Englandi, Hann kynnti umkringingarstefnuna gegn Þýskalandi fyrir fyrri og síðari heimsstyrjöldina.

Árið 1901 steig Edward VII konungur upp í enska hásætið. Á valdatíma hans gátu gyðingar gert sig fullkomlega kleift að gera sig gildandi í ensku samfélagi. Konungur var náinn vinur fjölda gyðinga. Á þessum tíma birti enska brandarabókin "Punch" fræga skopmynd sem var viðvörunarmerki fyrir England. Í skopmyndinni var mynd „af ensku samfélagi í 50 ár", sem sýndi hávaxna syni og dætur enska aðalsmannsins, gerðar úr besta norræna engilsaxneska blóðinu, arm í arm við litla gyðinga, þar sem kynþáttaeinkenni voru sérstaklega áberandi. En enska aðalsstéttin skildi ekki merkið og gekk í auknum mæli í blóðbönd við kaupmannagyðinga í England.

Sú staðreynd að konungurinn var stórveldi frímúrarastéttarinnar benti einnig til náins sambands við gyðinga. Það voru líka gyðingar sem gerðu Játvarð 7. að konungi umkringdarinnar gegn Þýskalandi og Játvarð 7. gaf fulla samþykki sitt fyrir umkringingaráformum gyðinga. Löngu fyrir fyrri heimsstyrjöldina samþykktu gyðingar að verja efnahagslega stöðu sína innan breska heimsveldisins með öllum ráðum gegn "rísandi" Þýskalandi. Þannig fylgdi breska stefnan með umkringingunni greinilega ummerki valds og viðskiptastefnu gyðinga. Heimsstyrjöldin 1914-1918 var afleiðing af

Stefna ensk-gyðinga.

Við skulum nú líta á núverandi aðstæður í Englandi, sérstaklega í dag, gyðingarnir hafa yfirburðastöðu á Englandi. Gyðingur og enska eru svo nátengd að það virðist ekki lengur mögulegt að greina þau frá. Í samfélaginu, í ríkinu, í ríkisstjórninni, í fjármálalífinu, í viðskiptum og í blöðum, blasir gyðingurinn við okkur alls staðar.

Hann hefur slegið í gegn í gömlum íhaldssömum og frjálslyndum fjölskyldum, ensku aðalsstéttinni og stétt stjórnmálamanna. Það má segja að nýjasta tímabil okkar tíma sé sláandi áfangi í uppgangi gyðingdóms á Englandi.

Hvert sem við lítum: GYÐINGAR! Gyðingaáhrif, hagsmunir gyðinga, gyðingastjórn. Hugarfar gyðinga en einnig hjá ensku þjóðinni, sérstaklega í yfirstéttinni. Það var einmitt þetta viðhorf sem varð til þess að blóðug tengsl við gyðingdóminn voru á háu stigi. Gyðingar njóta fulls félagslegs jafnréttis og jafnvel fyrir dómstólum eru þeir það velkominn. Við síðustu krýningarathöfnina í Westminster Klaustrið, til dæmis, sem aðeins þeir útvöldu höfðu aðgang að, voru ekki aðeins margir aðrir gyðingar, yfirrabbíni Englands, hinn ákafi zíonisti Leon Simon viðstaddur.

Frá 1881-1914 fluttu um 823.789 gyðingar til Englands! Fjöldi

Gyðingar á Englandi eru nú, samkvæmt íhaldssömum áætlunum, u.þ.b

1.700.000 (að meðtöldum heimsveldinu)

Þann 29. ágúst 1939 lýsti Chaim Weizmann, yfirmaður Zionist World Organization, því yfir við Chamberlain, forsætisráðherra Bretlands, að á þeirri stundu sem ríkjandi hættu væri að verja heilög gildi myndu gyðingar standa með Bretum og berjast við hlið lýðræðisríkjanna. .

Rothschild lávarður sagði jafn merkilegt orð í október 1939 og lagði áherslu á að ríkisstjórn London (sem hafði lýst yfir stríði nokkrum vikum áður) væri eina, ef ekki síðasta, vonin til að leysa hið mikla vandamál framtíðar gyðinga um allan heim. Svo virðist sem Chamberlain hafi líka átt gyðingavanda að leysa þegar hann sagði okkur stríð á hendur.

Við skulum hafa þetta á hreinu: Stríðsyfirlýsing Englands er á sama tíma stríðsyfirlýsing gyðinga. Það er afleiðing af sviksamlegt samspil englisma og gyðinga.

En hver er drottinn og herra þessa stríðs sem leyst er úr læðingi gegn Þýskaland og þjóðirnar sem notaðar voru fyrir það var sannað, meðal margra annarra, af gyðingnum Heaver, ritara „Breska Ísraels. Federation," sem lýsti yfir í London árið 1942:

"Bretar eru íbúar Ísraels. Bandaríki Norður-Ameríku eru Ísrael, rétt eins og Bretland er Ísrael. Það getur ekki verið nein samkeppni milli þjóðlegra markmiða og væntinga þeirra á milli ...."

AMERÍKA

17.Hvers vegna er Ameríka að berjast við okkur?

Gyðinga-ameríski plútókratinn finnur sér ógnað af þjóðernissósíalisma í kapítalískum hagnýtingarkerfi sínu.
Þar að auki trúir jafnvel hinn almenni Bandaríkjamaður í púrítanískri heimsmynd sinni á guðsvilja framlengingu á yfirráðum Bandaríkjanna yfir öllu. þjóðum. Að öðru leyti er gyðingurinn aftur helsti stríðsmaðurinn.

Úrsögn okkar úr Alþýðubandalaginu ógnaði fjármagnsfjárfestingum arðræningjanna og hluthafa í Englandi og Ameríku. Pólitískt sterkt og efnahagslega sjálfstætt Þýskaland varð að skera niður bandaríska markaðinn.

Þar að auki var sjálfbært Þýskaland, og þar með efnahagslega sjálfstæð Evrópa með sósíalískri lausn á atvinnuleysi, stöðugt lifandi ávirðing við gyðinga og hýsti hætta á að hruni eigin kapítalískrar þjóðfélagsskipulags hraði aðeins með tilvist betri sósíalískra lífshátta.

Það er hin raunverulega ástæða fyrir stríðsyfirlýsingu þeirra.

Í heimsvaldastefnu sinni, sem er samþykkt af púrítönsku heimsmyndinni, vonast Ameríka til að ná yfirráðum sínum yfir næstum allar þjóðir, sem jafngildir heimsyfirráðum. England á líka að verða amerískur hershöfðingi. Þar að auki, eins og enska hugmyndin um yfirráð og pan-slavneska útþensluhvöt, skarast púrítan amerísk heimsvaldastefna við sókn gyðinga að heiminum yfirráð.

Roosevelt, sem telur sig vera framkvæmdastjóra bandarískrar útþensluhyggju, er í raun og veru framkvæmdaraðili vilja gyðinga heimsins. Roosevelt er hágæða frímúrari!

Þar að auki segir stjórnmálaferill Roosevelt allt sem segja þarf: þegar Roosevelt sótti um embætti ríkisstjóra New York fylkis gat hann auðvitað aðeins unnið það með hjálp gyðinga. Þessi stuðningur gyðinga hélst við Roosevelt allan sinn feril.

Þegar hann bauð sig fram til forseta, var höfuðborg gyðinga, sem viðurkenndi tækifæri hans, sterkasta aflið sem studdi hann.

Á þessum þríþætta grunni: Stuðningur gyðinga í kosningunum, gyðingavinir hans og hefðbundin gyðingahugsun hans í huga og sál, sem gæti verið blóðug réttlætanleg, er grundvallaratriði gyðingastefnu forsetans, Roosevelt, sem telur sig geta leiða bandarísku þjóðina inn í heimsyfirráð með hjálp gyðinga. Hann mun ekki lengur geta rekið þá anda sem hann hefur kvatt. Framtíðin mun leiða í ljós að Roosevelt leiddi þjóð sína og með þeim allri Ameríku inn á öld ömurlegustu hnignunar og „gyðinga“ bolsévika óreiðu.

18.Hverjar eru drifkraftarnir Á bak við efnahags- og Pólitísk þróun í Bandaríkjunum?

Púrítanisminn og frjálshyggjan tekin upp frá Englandi

Hernám Englendinga, sem flutt höfðu frá enska móðurlandinu á yfirráðasvæði Bandaríkjanna, gerðist óvenju hratt og án sérstakrar tillits til innfæddra og annarra.

Evrópubúar sem höfðu þegar flutt til Ameríku eins og Spánverjar, Hollendingar og Frakkar. Samhliða Englendingum fóru hugmyndir um púrítanisma einnig yfir til Ameríku. Eins og á Englandi fagnaði púrítanski andinn miklum sigri í tilkomu bandarískra háfjármála. Í Bandaríkjunum var líka litið á auðsöfnun sem merki um sérstaka náð Guðs og hylli.

Norður-Ameríka var besti mögulegi ræktunarstaðurinn fyrir púrítanisma! Landið var fullt af ríkum fjársjóðum, sem hinir eignarmiklu púrítanar tóku að ala upp af krafti.

Sérhver byltingarkennd, sérhvert handverk og iðnframtak verðlaunaði Bandaríkjamanninn að því marki að Norður-Ameríka, miðað við þrönga aðstæður í Evrópu, virtist honum vera land "ótakmarkaðra möguleika. Augljós örlög" varð hugtakið yfir þetta.

Guð-gefin uppgangur Ameríku, varð goðsögnin sem ræður ríkjum í Bandaríkjunum til þessa dags. Þökk sé púrítanískri afstöðu sinni leit hinn farsælli Bandaríkjamaður á sjálfan sig sem útvalda Guðs, Ameríku sína sem "Guðs eigið land".

En Bandaríkin óx líka pólitískt. áreynslulaust, að minnsta kosti án mikillar fyrirhafnar. Aukning pólitísks valds var nánast eingöngu möguleg vegna innri evrópskra flækja. Ríkin náðu sjálfstæði sínu með aðstoð Frakka og Spánverja og börðust ekki síst með þýsku blóði. Án prússneska hershöfðingjans Friedrich Wilhelm von Steuben, skipuleggjanda og kennara Norður-Ameríkuhersins, og sterkrar þátttöku Þjóðverja í bardaganum, hefði Washington aldrei náð sjálfstæði fyrir Norður-Ameríku. Þýsku hershöfðingjarnir Herchheimer, af Kalb og Peter Mühlenberg, leiddu bandarísku hermennina til sigurs.

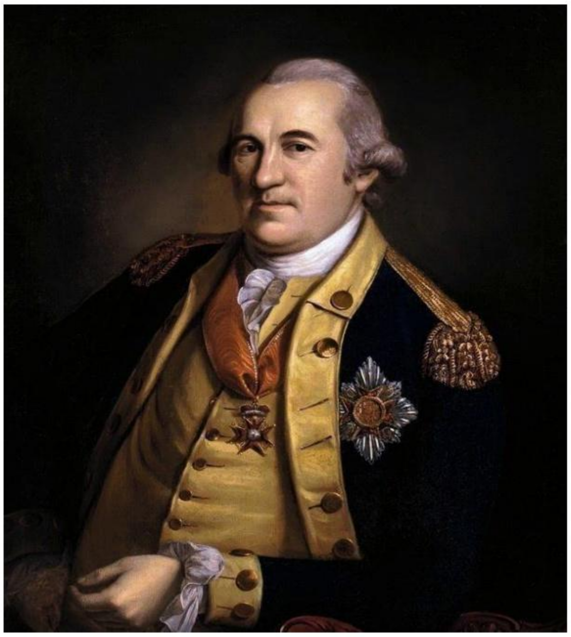

Meðal bandarískra foringja voru 9 „þýskir hershöfðingjar! Í Nýtt York ein stóð 10 hersveitir Þjóðverja, í Ohio 11 hersveitir, í Missouri var annar hver hermaður Þjóðverji. Einnig er síðari saga Bandaríkjanna hið háa Söngur Þjóðverja!

Á nítjándu öld gátu ríkin, sem höfðu óviðjafnanlegt ferðafrelsi í víðáttumiklum álfu sinni, látið heimsvaldastefnu sína taka í taumana vegna þess að Evrópa varð fyrir hörðum pólitískum átökum. Eymd Evrópu varð hagur Bandaríkjanna.

Heimsvaldahugmyndin, sóknin eftir heimsyfirráðum í nafni Guðs og hin hreina efnahagslega trú á velgengni undir blessun Guðs gætu þannig þróast óhindrað.

Frjálshyggja gyðinga hitti þetta púrítaníska-efnishyggju hugarfar!

Kenning hans um mannlegt bræðralag gaf kærkomið leið til að fela sífellt óseðjandi heimsvaldastefnu. Þannig varð það að hin undarlega blanda af heimsfriðaráformum og heimssigri sem var útbreidd með ógeðslegum kristnum klæðnaði varð sjálft aðalsmerki stefnu Bandaríkjanna. Monroe kenningin gat ekki breytt þessu. Afskipti af Evrópumálum giltu aðeins svo lengi sem Bandaríkin hefðu ekki enn vald til að skilgreina sig út fyrir sína eigin heimsálfu.

Hins vegar eru einstaklingshyggju-efnishyggju hugmyndir um frjálshyggja leiddi til þess að tilgang lífsins sást yfirleitt aðeins í uppsöfnun efnislegra gæða. Þannig leiddi frjálshyggjan, í viðureign sinni við púrítanískan lífshætti, ógnvekjandi viðbót við bandarískt líf á yfirborðslegu, efnislegu hliðinni.

Einnig voru engin öfl í ríkjunum sem gætu hafa gert uppreisn gegn blóðlausri frjálshyggju af náttúrulegum styrkjum. Jafnvel Henry Ford lýsir hugmyndinni um að hafna öllum böndum með orðunum: „Sagan er bull!

En það sem er grundvallaratriði og hættulegt við þróun Bandaríkjanna er að allur hugmyndahópur gyðinga, púrítanískra og frjálslyndra, hefur verið hækkaður í kenningu fyrir allt mannkyn. The algild hugmynd um heimsríkið, um frelsi, framfarir, skynsemi í skilningi skynsemishyggju, er að verða trúboð. Sá sem er á móti Bandaríkjunum í málstað "frelsunar mannkynsins" er óvinur mannkyns og frelsis, almennt séð gerði bandarískur ríkisborgari sjálfan sig að verkfæri heimsyfirráða gyðinga, að boðað heimsfriðaráætlun leiddi af sér svívirðilegasta gyðinga. heimsvaldastefnu, að friðardraumur mannkyns hafi verið umbreyttur í hrottalegasta ofbeldi og landvinninga, er eitthvað sem fáir Bandaríkjamenn vita um þessar mundir.

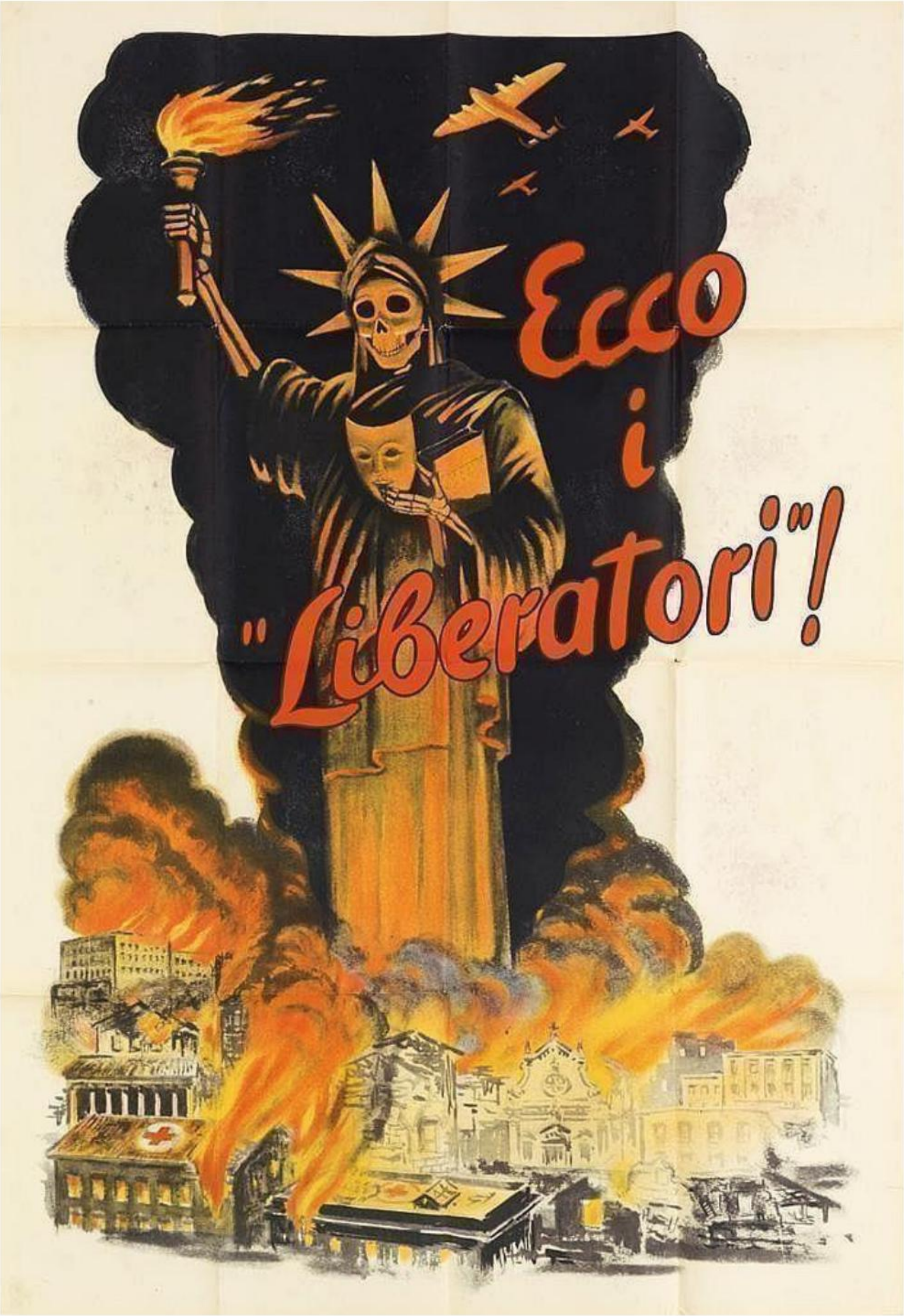

Púrítanisminn færði annars vegar trúna á "útvalið fólkið" og hins vegar helgaði hann auðæfin sem safnað var saman á myrkasta hátt sem merki um guðlegan velvilja. Leitin að völdum og auði fann sína játningarvígslu.

Frjálshyggjan fann formúluna fyrir „besta og framsæknasta ríkið“ og útvegaði Bandaríkjunum mannlegt verkefni.

Fullyrðingar Gamla testamentisins og þar með gyðinga trúboða voru þannig tengdar

með lýðræðisverkefninu, sem vildi þröngva upp á heiminn þann lífsmáta sem þróaðist í Bandaríkjunum. Draumur gyðinga um vald auðs og helgi, peninga og að sigra heiminn fagnar upprisu sinni í Ameríku.

Hættulegri en ætlunin um pólitíska undirokun heimsins, sem er sýnileg fyrir augum allra í dag, er grafalvarleg áhrif bandarískrar siðmenningar, ameríkana. Bandaríska siðmenningin er tjáning frjálslyndra hugsunar. Maðurinn er orðinn vélrænt eitthvað, andlegur sjálfvirkur. Tæknin ræður ríkjum á þessu sviði. Óheft ávinningsleit er inntak lífsins. Raunveruleg menning er ekki möguleg í Bandaríkjunum. Það er ekki hægt að tala um þjóðfélag. Allt er í þjónustu hins gyðinga stjórnaða plútókratíu. Það kann bara peninga, vímu talna og mælikvarða klukkunnar, að afneita öllu sem ekki er hægt að mæla, sanna eða kaupa. Að græða peninga er bardagaópið. Markaðurinn verður musteri. Gyðingurinn mótar Bandaríkjamanninn, allt er slétt, yfirborðskennd siðmenning. Jafnvel kirkjurnar eru kapítalísk fyrirtæki. Snjallir predikarar græða þúsundir með viðskiptum sínum. Þeir eru kaupsýslumenn og frumkvöðlar. Viðskiptagrein þeirra er trú eða Guð. Nýjasta viðskiptaauglýsing kirkjunnar er: "Settu peningana þína í Guð."

Pressur og kvikmyndir, eingöngu í höndum gyðinga, boða ameríkanisma. Listir og menning eru gyðinga úrkynjun. Arkitektúr er ópersónulegur og skilinn sem "aðeins tæknilegur". En umfram allt sigrar djassinn.

Fyrir gyðinga varð djassinn jafnt vopn í baráttunni við að knýja fram marklausa, alþjóðlega mannúð, rétt eins og heimsmynd frjálshyggjunnar. Það er hin nýja alþjóðlega þjóðlagatónlist sem sviptir fólk tónlistartjáningu sinni og dregur úr því að alhliða hjarðeðli. Dagblað gyðinga fagnar sviðsleikriti, þar sem aðalleikkonan hrósar undrandi mannfjöldanum sem

hugsjónaástand heimsins: "Ég syng blöndunarsönginn. Svartur mun sameinast hvítum, negrinn við norðlendinginn, og styrkur Afríku mun heita í norrænum æðum; Síon mun leggjast niður með dúknum og veðið. ást hennar mun vera frjósöm yfir jörðinni. Í hjarta mínu eru mörg heimili, og hver þjóð er gestur minn - eskimóar, teutónar og gallar, slavneskar og pólýnesar!

Heimsgyðingarnir og plútókratarnir í Bandaríkjunum telja að uppskerutíminn sé kominn. Ameríkuvæðing heimsins hótar sem hættu. Ameríkanismi og bolsévismi hafa sameinast, þrátt fyrir dauðlega fjandskap kapítalismans og svokallaða stjórn verkalýðsins í Moskvu. Bæði völd hafa a sameiginleg rót: hugmyndaheimur gyðinga um efnishyggju. Eins og í BNA, lífið er aðeins skilið út frá efninu, þannig að bolsévismi kennir líka allt til líkamlegra, skynjanlegra, efnislegra tenginga og ferla. Bolshevistarnir voru fyrirmyndir í Bandaríkjunum. Tæknidýrkendur, guðinn „vél“ myndar nýja upprætta manngerð í Rússlandi líka.

Gyðingablað skrifar: "Bolshevismi er ameríkanisti 20. aldar. Það sem er afgerandi, umfram allt, er að gyðingarnir eru í fremstu röð hjá báðum þjóðum.

Hins vegar ætti þýska þjóðin að eyða samvisku heimsins gegn gyðingum og kapítalisma.

Með skýrri hugmyndafræðilegri afstöðu okkar verður þessi barátta háð sigursæla sem barátta milli fólks og hirðmanna, milli menningar og tæknilegrar villimanns, milli ósvikinnar sósíalisma og gróðagræðgi gyðinga, Evrópu og öllu mannkyni til blessunar.

19.Hvernig kom það að Insatiable Dollar Imperialism nútímans?

Með því að trúa á útþenslu af Guði á heimsyfirráðum Bandaríkjanna, og í gangi áður óþekktrar uppsveiflu, voru Bandaríkin með aðrar þjóðir undir yfirráðum Norður-Ameríku hagfræði og stjórnmála.

Þróun Bandaríkjanna. einkenndist frá upphafi af hömlulausri efnahags- og staðbundinni þenslu. Fjáröflunin var og varð áfram drifkrafturinn sem leiddi til sífellt nýrra landakaupa og uppbyggingar nýrra auðvalds. Rétt eins og England færðu Bandaríkin einnig erlendar þjóðir undir stjórn sína, alltaf aðeins undir því yfirskini að færa öðrum þjóðum velmegun Norður-Ameríku í nafni Guð.

Einu sinni í sögu þess voru takmörk fyrir Bandaríkjamenn. Því að þegar, sem afleiðing af sífelldri hreyfingu vestur á bóginn, voru öll svæði hins frjálsa landnámslands upp að háum fjöllum og frumskóginum sigruð, var náttúrulegum landamærum náð. Bandaríkjamaðurinn stóð skyndilega frammi fyrir veruleika sem var andstæður landhelgis- og efnahagslegum útþensluhyggju hans og var í algjörri mótsögn við „ótakmarkaðan möguleika“ á því að Bandaríkin stæðu frammi fyrir ákvörðuninni um að stækka búsetu sína í landbúnaðar-, efnahags- og félagsmálastefnu, eða að vera trúr hinni "guðlegu útþensluhyggju" full fólk er að lokum yfir fullveldinu til að ná til álfunnar. Norður-Ameríka ákvað á þessari stundu fyrir frekari stækkun.

Hin endalausa lest og auðvaldsfíknin urðu drifkraftar heimsvaldastefnunnar sem náði út fyrir ameríska svið inn í Kyrrahafið. Strax árið 1893 var Hawaii hernumið og nýtti sér listilega byltingu. Árið 1898 leiddi ránsstríðið gegn Spáni til Kúbu, Porto Ríkó og Filippseyja. Í aldamótum Kínverja voru tilraunir Bandaríkjanna til að tryggja sér forgangsstöðu í Austur-Asíu og sigra evrópska samkeppni á vellinum þegar augljós. Suður helmingur meginlands Ameríku varð að róandi staður dollara diplómatíu, sem við upplifum mesta þroska á okkar dögum. Þegar England þurfti að bjarga heimsveldi sínu í fyrri heimsstyrjöldinni gekk Ameríka í lið með Frakklandi til að bjarga milljörðum skuldabréfa sinna til Entente-ríkjanna. Afkomendur hins Einu sinni brottfluttir Evrópubúar komu inn í álfuna okkar í fyrsta skipti og ákváðu heimsstyrjöldina okkur í óhag. Í dag eru Norður-Ameríkubúar aftur í Evrópu; Bandarískir hermenn eru á um 50 mismunandi stöðum í heiminum. Hvernig er hægt að útskýra þetta? Hér talar svipað og þróun breska heimsveldisins - lögmálið um "guð gaf útþenslu". Í hræsnisfullri trú á útrás sem Guð ætlaði sér, snerta plútókratar Bandaríkjanna réttindi Evrópu og annarra þjóða og gera árás út fyrir heimsálfu þeirra. Upprunalega útþensluhyggjan, sem náði til landvinninga Norður-Ameríkuríkjanna, varð að heimsvaldastefnu dollara nútímans. Nú þegar í dag er verið að sýna Norður-Ameríkumönnum hvernig hægt er að nota aukningu framleiðslugetu þeirra eftir stríð til að vinna bug á hvaða samkeppni sem er. Maður er ölvaður af þeirri hugmynd að sérhver Yankee muni ná lífskjörum millistéttarinnar ef allir heimsmarkaðir flæða yfir miklum útflutningi á bandarískum vörum.

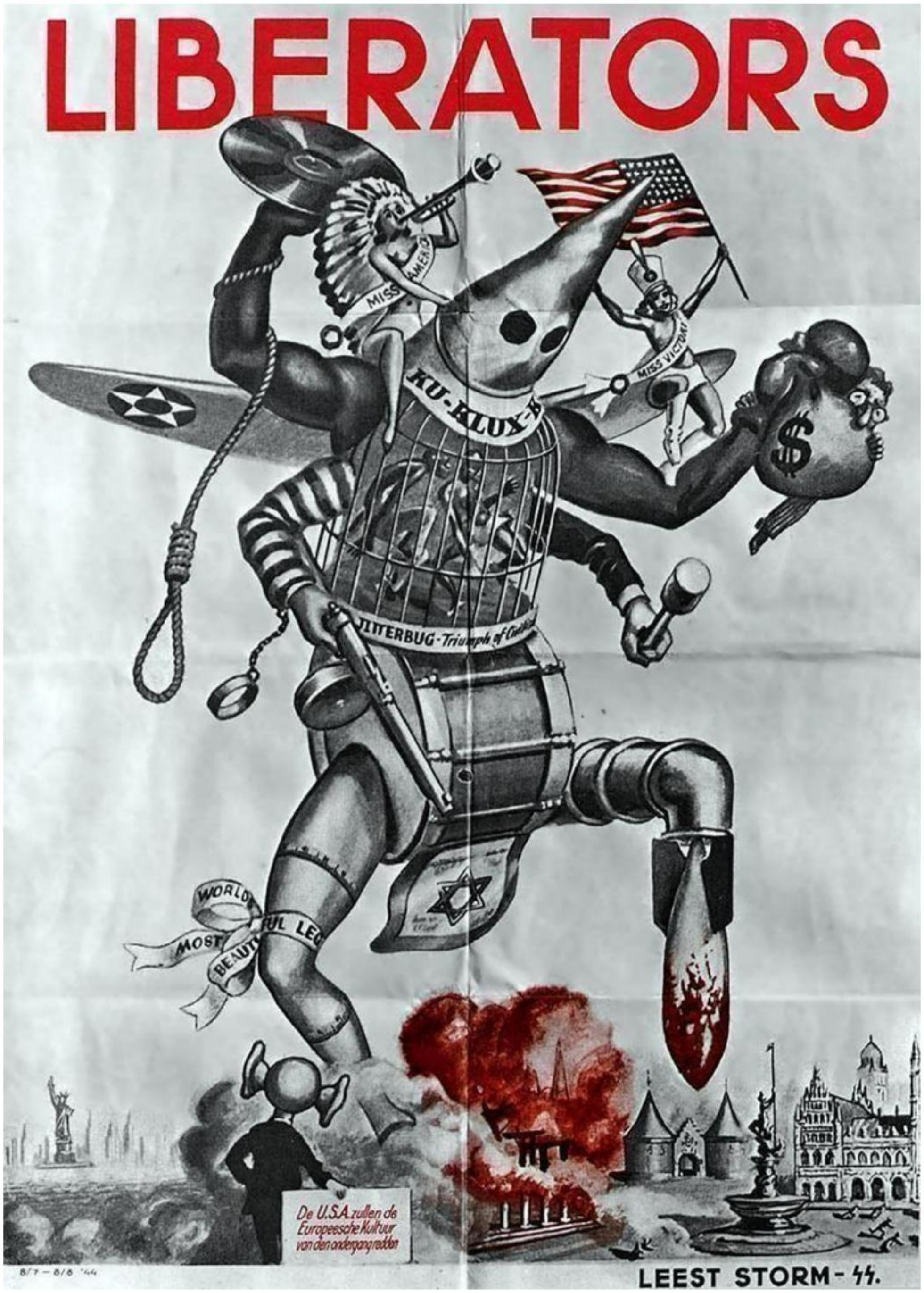
LIBERATORS
MISS AMERICA
MISS VICTORY
KU-KLUX-K
JITTERBUG - Triumph of Civilization
WORLD'S MOST BEAUTIFUL LEG
$
De U.S.A. zullen de Europeesche Kultuur van den ondergang redden
8/7 – 8/8 '44
LEEST STORM-SS

Bandarískur áróður átti ekki í erfiðleikum með að sannfæra hinn auðtrúa Bandaríkjamann til að styðja hugmyndina um heimsvaldastefnu í heiminum og þeyta upp eðlishvöt hans um peninga og herfang. Það var öllum ljóst - hann væri annars ekki sannur Bandaríkjamaður - að stríðið og stækkun Bandaríkjanna myndi óhjákvæmilega auka viðskipti og viðskipti og þar með lífskjör hans. Og ef það er enn krafist gervihitun fólksins fyrir heimsvaldastefnu heimsins, þá þarf ekki annað en að höfða til hroka hins almenna Bandaríkjamanns, þ.e. til þeirrar trúar hans að hann verði að sigra heiminn fyrir Guðs hönd, endurbæta hann og færa öðrum þjóðum hið margrómaða frelsi.

20.Hvers vegna þurfti það að koma til fátæktar verkamanna í Bandaríkjunum þrátt fyrir efnahagslega og pólitíska Afrek?

Miskunnarlaus leit að launaðri vinnu á frjálshyggjugrundvelli leiddi eðlilega til grimmustu arðráns á verkafólkinu.

Full þróun jarðefnaauðlinda og stækkun iðnaðar og viðskipta gerði bandarískri framleiðslu kleift að vaxa án takmarkana. Mikilvægar uppfinningar á sviði tækni einfölduðu og styttu framleiðsluleiðina og útrýmdu 12 milljóna her úr efnahagsferlinu. Í fyrstu var ekki litið á þetta sem hættu; frekar var litið á þessa kapítalísku efnahagsreglu með andstöðu sinni við ríka og fátæka sem reglugerð sem Guð gaf. Samkvæmt bandarískum Bandaríkjamönnum hefur hverjum einstaklingi verið gefinn kostur á að verða kapítalisti. Ef hann gerir það ekki heppnast, þá er hann ekki útvalinn af Guði, þá stendur hann á myrkri hlið lífsins. Svo, hvað gæti það komið þeim milljarðamæringum sem Guð gáfuð í uppnám ef hinir ókjörnu þyrftu að lifa fátækt og örvæntingu? Þvert á móti státuðu þeir sig af miklum efnahagslegum árangri. Þeir gátu farið inn á innlenda og erlenda markaði að vild með iðnaðarvörur sínar og þeir höfðu líka allt það olnbogarými sem þeir vildu við val á verkafólki og í launaskipan.

Þetta ástand gæti ekki varað að eilífu núna. Einn daginn þurftu atvinnulausir að halda fram rétti sínum til lífs við gremju peningasvangra arðræningjanna. Til lengri tíma litið var einfaldlega ekki hægt að komast hjá grundvallarlausn á samfélagsvandanum. Einhvers konar félagspólitískar stofnanir, eins og við höfum þær í Þýskalandi í formi vinnutrygginga og vinnuverndarlaga, voru ekki í Ameríku fyrr en fyrir nokkrum árum, og þær sem nú eru til eru algjörlega ófullnægjandi. Þetta stafar ekki af félags-pólitísku vanhæfni, heldur illum vilja plútókratísku valdastéttarinnar.

En það sem maður á annað borð skilur undir frelsi er ekkert annað en algjörlega lausan tauminn við sókn í atvinnu- og launavinnu. Borgarastéttinni datt aldrei í hug að veita fátækum það frelsi sem hún tók sér með ósvífni.

Grundvallarviðhorf hinna púrítanska hugsandi efnahagshringja til þjóðfélagsvandans kemur fram í yfirlýsingu hagfræðingsins George F. Baer: „Réttindum og hagsmunum verkamannsins er ekki framfylgt af verkalýðshreyfingum, heldur af þeim kristnu mönnum sem Guð í. Óendanlega viska hans hefur gefið yfirráð yfir eignum hér á landi. Eða eins og Vanderbilt sagði: "Djöfullinn tekur hinn almenna mann."

Engu að síður var engin stéttabarátta í evrópskum skilningi í Bandaríkjunum, hvorki á 19. né snemma á 20. öld.

Þeir sem stórkostlegur auður hafði safnast í voru líka

taldir af fjöldanum vera sérstaklega útvaldir. Hinir efnahagslega veiku rann upp fyrir þeim í þeirri trú að gyðja hamingjunnar gæti komið við eina nótt og gert þá dollara milljónamæringur. Kvikmyndir og fjölmiðlar kunnu að næra þessa trú á háþróaðan hátt. Á tjaldinu og í skáldsögum voru enn ótakmarkaðir möguleikar á gleðilegri uppgangi fátækra; raunveruleikinn setti hins vegar örlagariddunum mjög þröngar skorður. Kirkjur og sértrúarsöfnuðir unnu líka ötullega að því að fullnægja verkafólkinu. Í marga áratugi var áróður og kirkjuáhrif eina leiðin til að leysa samfélagsvandann í Bandaríkjunum.

Edrú trú Norður-Ameríkumanna á velgengni þýddi að allt kraftar beinast að því að afla auðs eins fljótt og auðið er. Við að ná efnahagslegum markmiðum var árangur alltaf afgerandi þáttur, aldrei leiðin og leiðin. Frábært dæmi um hugarfar Bandaríkjanna og Bandaríkjanna gefur gamli John D. Rockefeller, með algengum svindli, mútum og öðrum brögðum af mjög vafasömum hreinleika og heiðarleika, sem hann milljarðar saman og útskýrði stuttlega og hnitmiðað: „Guð gaf mér peningana mína. "

21.Hvernig leitaði Roosevelt til Leysa bandaríska félagslega vandamálið?

Hann gaf atvinnulausum vinnu og brauð með því að steypa Ameríku niður í stríð.

Roosevelt forseti vissi vel að með áróðri og kirkjulegum hætti væri ekki hægt að leysa félagslega spurninguna í Bandaríkjunum, með stöðugri aukningu atvinnuleysishersins.

Roosevelt þorði ekki að leggja byrðar á fjármagnseigendur í þágu atvinnulausra. Til þess er hann allt of háður gyðingum. Hann fann aðra lausn.

Hann gaf verkamönnum vinnu og brauð með því að steypa fólki sínu í stríð. Þetta stríð, sem þurfti að endurvekja vinnumarkaðinn í gegnum stríðshagkerfið, er leið Roosevelts til að leysa samfélagsvanda Bandaríkjanna.

En jafnvel það er ekki lausn til lengri tíma litið. Ef stríðinu lýkur skyndilega, þá þyrfti efnahagur Bandaríkjanna að hrynja á meðan það væri í sama stærðargráðu, vegna þess að það gæti ekki lengur tekið á móti vörum sínum. Trúir hefðbundnum efnahagslegum takti hafa fjármagnseigendur aukið eignir sínar ár eftir ár, síðan fjárfest hið nýfengna fjármagn í nýjum verkefnum.

Í þessari lotu hefur framleiðslan farið upp í áður óþekkt stig. Plútókratarnir verða því að sigra heiminn og berjast fyrir nýjum mörkuðum eða takmarka hagkerfi sitt við bandaríska hagsmuni. En hið síðarnefnda er ekki ætlun hinna peningasjúku kapítalista. Þannig að heimsvaldastefna dollara og landvinninga Evrópu og annarra landa eru nauðsynleg. Roosevelt sendir bandarísku ungmennin til

vígvellinum til að sigra nýja markaðstorg fyrir plútókratíska heiminn. „Bandaríka stórverslunin er að undirbúa að svíkja Evrópu niður í viðskiptavinahóp sem væri enn verr settur en á kerfistímabilinu, upp á náðargræðgi gyðinga eftir völdum og gróða og myndi missa eigið líf og andlit um alla tíð.

Regla gróðaleitar plútókrata, brottrekstur Evrópubúa af eigin mörkuðum og efnahagsþrælkun eru gjafirnar sem herra Roosevelt vill gefa okkur í nafni Guðs í skjóli hins margrómaða frelsis Bandaríkjanna.

22.Hverjir eru Roosevelts menn?

Áhrif gyðinga í bandarískum stjórnvöldum hafa aukist ár frá ári. Það sem æpir nálægt Roosevelt forseta eru aðallega gyðingar.

Meðal helstu gyðinga og hálfgyðinga í kringum Roosevelt eru eftirfarandi:

Morgenthau fjármálaráðherra sem stjórnar höfuðborginni sjálfur

Hæsti alríkisdómarinn Felix Frankfurter. Ógrynni af lögfræðingum sem gegna æðstu embættunum hafa farið í gegnum skóla hans.

Kvenkyns vinnumálaráðherrann Miß Perkins.

Núverandi ríkisstjóri New York fylkis: Lehmann.

Borgarstjóri New York: Laguardia

Vinnumálafulltrúi ríkisstjórnar Washington: Sidney Hillman.

Bankamennirnir: Baruch, sem fjármagnaði byltinguna 1917, Jesse Jones, Schiff, Loeb, Kuhn, Warburg, Rothschild, Guggenheim, Seligman, Levison og margir aðrir.

Ritari Roosevelts: Rosenau

Mikilvægasti og þekktasti leiðtogi Bandaríkjanna. press: Lippmann, Hull,

utanríkisráðherra Bandaríkjanna, er kvæntur gyðingakonu. Hægri hönd stríðsráðherrans, Charles Polltetti, fullblóðs

Gyðingur, sagði þegar hann tók við nýju starfi sínu sem sérstakur aðstoðarmaður stríðsráðherrans: "Ég hef ekki hugmynd um hvað ég þarf að gera, en hvaða máli skiptir það?" Svona eru Bandaríkin komin langt.

Sú staðreynd að maður er gyðingur er nóg í Ameríku til að ná áhrifamiklum stöðum. Næsti samstarfsmaður forsetans er gyðingurinn Baruch. „Baruch borðar nú morgunmat daglega með forsetanum í rannsókn sinni og greinir frá stöðu vopnaframleiðslu og hvað á eftir að gera“ („New York Times“). Hann er maðurinn sem átti bandaríska gullið í fyrri heimsstyrjöldinni og undir stjórn hans voru allar greinar iðnaðarins. Hann er aftur hinn raunverulegi einræðisherra í stríðshagkerfi Bandaríkjanna í dag. Honum tekst þeim mun auðveldara að framkvæma þetta einræði vegna þess að kynþáttafélagar hans eiga allt gull bandarísku þjóðarinnar.

23.Hver stjórnar Bandaríkjunum?

Ekkert ríki í heiminum er eins upp á náð og miskunn áhrifa og völd gyðinga eins og Bandaríkin. Hægt og bítandi hafa gyðingar komist inn í landið og tekist að síast þegjandi og óáberandi inn í fremstu menn ríkis og efnahags. Þó að það væru aðeins nokkrir tugir þúsunda gyðinga í Bandaríkjunum árið 1850, árið 1900 voru þeir þegar yfir milljón, en í dag nemur fjöldi þeirra, að meðtöldum gyðingum blandaðra íbúa, að minnsta kosti 12 milljónum. (Fjöldi gyðinga í Þýskalandi fyrir yfirtökuna var um 600.000). Með 2,5 milljónir gyðinga er New York ríkasta borg gyðinga í heimi. Þriðji hver maður í þessari heimsborg er gyðingur!

Í dag gegnir gyðingurinn næstum öllum lykilstöðum í Bandaríkjunum. Almenningsálitið ræðst eingöngu af honum og hann stendur sig vel. Hann heldur áfram samkvæmt áætlun til að sundra bandarísku þjóðinni enn frekar siðferðilega og hvetja hana til haturs pólitískt.

Kvikmyndir, fjölmiðlar, útvarp, listir og hagkerfi, kauphöll, lögsaga, allt vitsmunalífið upp til háskólanna og jafnvel fleiri pólitík eru í höndum gyðinga eða stela að minnsta kosti undir stjórn þeirra:

97 VH allra dagblaðaútgefenda í Bandaríkjunum. eru gyðingar; 90 V. H. allra útvarpsfyrirtækja eru í höndum gyðinga fjármagns; 100

VH allra kvikmyndahúsa, leikhúsa og kvikmyndafyrirtækja eru í höndum gyðinga; 76 VH af lögfræðingum, blaðamönnum, læknum og fulltrúum annarra frjálsra stétta eru gyðingar; 98 VH bankanna og annarra efnahagsstofnana eru gyðingar; 90 VH af útflutningsverzluninni eru í höndum Gyðinga; 98 V. bankanna og annarra efnahagsstofnana eru gyðingar; 98 VH textíliðnaðarins eru rekin af gyðingum; 62 V. bankanna og annarra efnahagsstofnana eru gyðingar. H. af amerískum jarðvegi bygginga, land er í höndum Gyðinga, 87 VH af stóriðju eru í höndum Gyðinga; 83 VH af fjöldavörum eru framleiddar af gyðingafyrirtækjum. (* VH= von Hundert- úr hundrað)

Í New York eru 190 mótmælendakirkjur og 430 kaþólskar kirkjur, en ekki færri en 1000 samkunduhús. Í Chicago eru 350.000 gyðingar, í Philadelphia 275.000, í Cleveland 100.000, í Boston 90.000 o.s.frv.

Gyðingar koma fram sem prestar, þeir fara á fundi hinna fjölmörgu sértrúarsöfnuða kristinnar kirkju og prédika þar, þeir halda guðsþjónustur ásamt fulltrúum ~ýmsu trúarjátninganna, þeir hafa áhrif á fjöldann og gera hana fleiri og kannast betur við hugmyndina þar sem gyðingar eru útvaldir jarðarbúar.

Þannig færa þeir afar andstyggilegt hatur sitt á Þjóðernissósíalíska Þýskalandi yfir á bandarísku þjóðina með öllum áróðri. Í ótta sínum um að vitsmunalegir straumar og ný þekking á Þýskalandi geti borist yfir til Ameríku og stofnað þannig forystustöðu þeirra í hættu, reyna gyðingar nú, með öllum þeim ráðum, að nota síðustu mögulegu stundina til að eyðileggja ríkið og bandamenn þess.

Með hjálp háfjármála, sem það stjórnaði, og frímúrarareglu, sem var sérstaklega útbreitt í Ameríku, var ekki erfitt fyrir gyðinga að hvetja Ameríku til stríðs.

Með algerum yfirráðum Hvíta hússins er krýnt a reglu sem hefur ekki allt stjórnkerfi almenningsálitsmyndunar en stjórnar því og hefur áhrif á það samkvæmt vilja gyðinga. Pressan, eins og allar útvarpsstöðvar, eru leikhús, kvikmyndahús og fyrirlestrastofur bókaútgefenda undir alvaldi gyðingdóms. Við þetta bætist efnahagslegt og fjármálalegt vald sem er einokunarkennt í sumum atvinnugreinum og er notað svo miskunnarlaust að gyðingaandstæð afstaða á almannafæri er ómöguleg.

Það er enn hulin ráðgáta að íbúaklofi ráði stefnu og viðhorfi svo mikilmennsku, sem lagði ekkert af mörkum til uppbyggingar bandaríska ríkisins og sem var og er í alla staði framandi, óskiljanleg, jafnvel ósamúðarfull í garð bandarísku þjóðarinnar.

Gyðingar eru brennuvargar stríðsins í Bandaríkjunum.

Þeir hafa mestan áhuga á því að stríðið standi lengi.

Vegna þess að stríðið er ekkert annað en þeirra mál. Að auki vonast þeir til að ná heimsyfirráðum í gegnum það. Sömu gyðingarnir og sitja í New York og London sitja í Moskvu.

Bandaríska og þýska þjóðin áttu aldrei sameiginlegt deilur; báðir vildu lifa í friði hvort við annað. Það var aldrei nein spenna á milli Bandaríkjanna og Reich. Þvert á móti áttu þýskir vísindamenn og listamenn, þýskir hermenn og tæknimenn, því miður, að miklu leyti þátt í stærð og krafti Norður-Ameríku. Það voru Þjóðverjar sem höfðu ómissandi verðleika í pólitískri uppbyggingu Ameríku. Gyðingum var hins vegar ekki leyft að raska góðum skilningi Þýskalands og Bandaríkjanna.

Gyðingar munu ekki ná markmiði sínu, tortímingu Reich og Evrópu. Við lok hinnar voldugu baráttu við gyðinga heimsins og bolsévismann sem þeim er tengdur stendur sigur unga fólksins. Það er ekki Evrópa sem mun sökkva heldur mun gyðingurinn hverfa af Evrópusvæðinu. Hann verður sviptur möguleikanum á að kynda undir þessum þjóðum og kynda undir nýjum stríðseldum.

Þróun og mark

24.Hvernig kom það til að þjóðirnar gáfu upp fleiri og fleiri af skyldum tegundum þeirra Lífsskipan og aðlagað erlent Heimir hugmynda?

Frá fornöld til dagsins í dag má greina tvo hópa hugmynda (heimsskoðana):

norræni ákveðinn hugmyndahringur Vesturlanda með an hugsjónafræðileg grunnhugmynd sem heimsmynd með sérstakri þróun viljans, karaktersins og sálargildanna;

hugmyndahring Miðjarðarhafssvæðisins og Anatólíu með einstaklingshyggju efnishyggjunnar grunnhugmynd sem heimsmynd.

Hin skapandi og skipulögðu meginreglu um heiður, hollustu og samfélagsanda, sem norræni maðurinn táknar, var andvígur gyðinga sýrlenska kaupmannareglunni um suðurhluta hálfkynsins sem, fæddur í ringulreið kynþáttarins, hafði ekki að leiðarljósi hvatvísi sína á neinn hátt. um siðferðilega ábyrgð. Norrænum hugsjóna- og hetjuskaparanda var andmælt gyðingum efnishyggjunnar. Saga Vesturlanda frá fornöld til dagsins í dag táknar togstreituna á milli þessara tveggja hópa hugmyndafræðilegra afla. (Pólun krafta, andstæður meginreglna, eilíft samspil krafta milli góðs og ills).

Helsti fulltrúi efnishyggjuheimsins er gyðingurinn. Trúarbrögð hans krefjast nánast mammonisma og skynsemishyggju og arðráns á erlendum þjóðum. "Að lifa af og á erlendum þjóðsögum virðist vera guðleg örlög. Musterið í Jerúsalem varð seðlabanki hinna dreifðu trúsystkina og

kynþáttafélagar.

Það er rangt að ætla að Gyðingum hafi verið tvístrað út í heiminn aðeins með seinni eyðingu Jerúsalem. Nýjustu rannsóknir sýna að mörgum öldum fyrir áramót bjó gyðingdómurinn nú þegar á dreifbýlinu, arðrændi þjóðirnar og felldi þær með efnislegum hugmyndum sínum. Jafnvel þá var allur hinn forni menningarheimur með kenningum gyðinga um hugsjónina um „sameinað mannkyn“ eytt. Persar, Grikkir, Rómverjar yfirgáfu þjóðsögur sínar og þjóðmenningu í þágu for-asísks anda gyðinga, alþjóðlega menningarsamfélagsins, óskýringu, blöndun og að lokum, tortímingu allra þjóðerniseinkenna, blóðrásar, þjóðarmorð var afleiðing niðurrifsstarfs gyðinga. Allt fórst, en gyðingdómurinn fullyrti meira en nokkru sinni fyrr og varð sífellt harðari! Jafnvel þá var heimsríkið markmið gyðinga; persneska heimsveldið, gríska makedónska heimsveldi Alexanders mikla, brást heimsveldi rómverska keisarans vegna for-asísks anda gyðinga.

Gamla testamentið er fullt af vegsemd auðs og jarðneskra gæða, ásamt ákallinu um að arðræna alla heiðingja!

„Guð þinn mun gera þig ríkan, þú munt lána mörgum fé þjóðum, en fá lán hjá engum", (5. Móse 7:16 ff; 14:21; 15:6; 17:2 ff).
„Gyðingatrúin er samningsbundin og viðskiptaleg, reikningsleg stjórnun á öllum samskiptum Guðs og manns . ..
Trúarbrögð gyðinga eru tvíhliða lagaleg viðskipti: frammistaða og tillitssemi! (Þ.
Fritsch, Handbook of the Jewish Question).

Sköpun „paradísar á jörðu“ er markmið gyðinga. Í þessu skyni, eins og segir í síðari "heilögu bókunum", eru hinir réttlátu (þ.e. Gyðingar) teknir úr gröfum sínum í öllum löndum með því að nota sérstakar holur sem boraðar eru fyrir þá af óþekktum öflum og skríða í gegnum jörðina til fyrirheitna landsins. . Targum, Midrashim, Talmud lýsa þessu dásamlega ástandi væntanlegrar paradísar með víðtækustu þægindum. Útvalda fólkið drottnar síðan yfir hinum endurnýjaða heimi. Allar aðrar þjóðir eru þrælar þess, deyja, fæðast aftur, bara til að fara til helvítis aftur. Gyðingar munu hins vegar ekki fara og lifa blessuðu lífi á jörðinni. Jerúsalem er nýbyggt hið glæsilegasta; hvíldardagsmörkin eru sett gimsteinum og perlum. Ef maður á skuldir að borga brýtur hann perlu út úr girðingunni og er laus allra skuldbindinga. Ávextir þroskast í hverjum mánuði, vínber stækka eins og heilt herbergi, korn vex af sjálfu sér, vindurinn blæs korninu saman, gyðingarnir þurfa aðeins að ausa mjölinu. Átta hundruð tegundir rósa vaxa í görðunum, straumar af mjólk, smyrsl, hunangi og víni streyma um Palestínu. Hver Gyðingur á tjald, þar sem gylltur vínviður vex yfir, með þrjátíu perlur sem hanga í; undir hverri hæð er borð með gimsteinum. Í paradís blómstra 800 tegundir af blómum, í miðju þeirra stendur lífsins tré. Þetta tré hefur

500000 tegundir af lykt og bragði. Sjö ský liggja yfir trénu, og Gyðingar slá frá fjórum hliðum á greinar þess, svo að dýrlegur ilmur þess heimurinn til annars vei, o.s.frv.

Land mjólkur og hunangs er orðið trúarlega alvarlegt og fagnaði upprisu sinni í gyðingamarxisma og glæsilegu „framtíðarríki“ sínu. Þessi sálarskapur útskýrir enn þann dag í dag græðgi gyðinga og á sama tíma er það nánast algjör skortur á raunverulegri andlegri og listrænni sköpunargáfu. (Alfred Rosenberg, Goðsögn tuttugustu aldar.)

Nauðsynlegt er að skoða gyðingaleiðina vel. Rannsóknin á norræna kynþáttarsálin og gyðingaveran og athugun á mikilvægustu sögutímum myndi gefa hverjum Þjóðverja nægilega mynd af heimsatburðum.

Í "Mein Kampf" hefur Führer lýst mikilleika norræna mannsins, "Prometheus mannkynsins", og sett það í mótsögn við veifandi og vinnu gyðinga. Sérhver Þjóðverji, já, hver maður af germanskum blóði, ætti að gleypa það sem þar var sagt djúpt innra með sér. Eftirfarandi innsýn myndi verða hans

eiga:

- að í kynþáttavandanum sé lykillinn að sérhverjum sögulegum atburði.
- að öll sönn gildi á þessari jörð í fortíð og nútíð sprottið af sköpunarvilja norræna mannsins
- að gyðingdómur hafi ekki minnstu ástæðu til að kalla sig "útvalið fólk", heldur sé honum ætlað að trufla og hindra vöxt og viðgang norrænna þjóða með eyðileggingarstarfi sínu.
- að Gyðingurinn, sem andstæða veru okkar, verður alltaf að vera upphaflegur óvinur okkar; að það var hann sem með hugmyndum sínum truflaði

lífsreglur norrænna þjóða og ennfremur með hjálp þessara hugmynda sáð ósætti milli þjóðanna;

- Að germanismi gaf heiminum öll grundvallargildin, en var ítrekað háð erlendum hugmyndum, aðallega af gyðinglegum uppruna.

Það er sérkennileg staðreynd að norrænar þjóðir voru ekki í raun á móti inngöngu gyðinga fyrr en fyrir skömmu.

Breyting á þessu ástandi varð ekki fyrr en Adolf Hitler, í fyrsta skipti í sögunni, kom gyðingdómi fram við gagnhugmynd.
og samtökin sem studdu það. Þannig var í fyrsta skipti hinn efnislegi heimur gyðinga með sannarlega hindrandi múr sem germanski heimurinn gæti safnast saman á ný. Með National
Sósíalísk heimsmynd var því nýtt tímabil stefnt að.

Hin óyfirstíganlega andstæða milli norræna mannsins og hins
Gyðingur má enn og aftur draga stuttlega saman:

Í hugmyndum sínum andmælti gyðingurinn samfélagssiðferði norræna mannsins ((sósíalíska meginreglan) með egóinu (einstaklingareglunni); hinni blóðfæddu hugsjónahyggju - eyðileggjandi efnishyggju; óeigingirni og tryggð og hlýðni - eigingirni og
lauslæti í ósnortnu lífi karakterinn og sálargildin

gullið; leiðtogareglunni

- messan; germanska sköpunarhvötin til að skipuleggja, leiða og stýra - valdníðslu sinni, despotismi.

Heiður og trúfesti, mest áberandi dagslok Teuton, eru ókunnugir Gyðingum!

En umfram allt trónir barátta hans um heimsveldi. Honum lýtur hann öllu; skilningur og tilgangur hugmynda hans var alltaf að gera umhverfið vanmáttarlaust, píska upp þjóðirnar með hugmyndum sínum, leika þær hver gegn annarri, og svo eyða þeim, til þess að geta þá drottnað yfir öllu mannkyninu.

Auk þess boðaði hann jafnrétti manna en gætti óttablandna blóðs síns.

Með þessum kenningum leiddi hann árásina á lífsreglur norrænna þjóða með nafni og gerði það alltaf með góðum árangri fram á aldur Adolfs Hitlers!

Hellas og Róm voru að lokum eyðilögð af efnishyggju. Þýska þjóðin hefði verið mölbrotin af gyðingdómi og hugmyndum hans ef Adolf Hitler hefði ekki komið á síðustu stundu. Rússinn fólk tileinkaði sér gyðingamarxisma og komst þannig að lokum í hendur hins gyðinga-asíska heims. Frakkland féll fyrir gyðingum efnishyggju. Engilsaxonismi, sem ríkir á Norðurlöndum, hefur gefið gyðingnum og eitruðum hugmyndaheimi hans djúpstæðan sess í líkama þjóðar sinnar og virðist feta sömu leið efnishyggjunnar hrörnunar.

Sú spurning hlýtur að vakna hvernig eigi að útskýra þetta sögulega fyrirbæri að heill heimur sé ítrekað síðri en gyðingdómurinn, sem er mun veikari að tölu. Ástæðan fyrir þessu er í stuttu máli þessi:

Forfeður okkar komust í snertingu við efnishyggju gyðinga snemma þegar þeir tóku landið. Eftir hrun Rómaveldis fóru þessar hugmyndir inn í germanska kjarnasvæðið.
Með því flutti Gyðingurinn líka inn í land feðra okkar og festi sig í sessi meðal fólksins. (Ferðaganga gyðinga er sýnd á meðfylgjandi korti. Á 9. og 10. öld gátu gyðingar þegar dreift sér um Þýskaland. Við finnum þá í Magdeburg, Merseburg, Regensburg, í Gniezno og Prag. Miðstöð þess var Mainz Rabbínaskólinn.

Það er allt of lítið vitað að þegar á fyrri hluta miðalda gegnir gyðingurinn, jafnvel í fyrstu aðeins efnahagslega, hlutverki. Nú þegar

um 11. öld hefur hann fjármálaeinokun. Samkvæmt kanónískum lögum, lána peninga gegn vöxtum var bannað. Hér notaði gyðingurinn tækifærið og sveiflaði sér upp að forréttinda okurkeranum. Gyðingar voru gerðir að "kammerherrum" í Reich. Venjulegir vextir eða okurvextir voru 43 % en voru hækkaðir um margfalt. Í þessu hlutverki nutu þeir ríkisverndar! Ef þeir voru eltir stundum líka aftur og aftur, svo eru þeir, nefnilega undir verndarvæng kirkjunnar, en gyðingdómur og kirkja féllu í kapphlaupið um að vinna peningana.

En aðalatriðið er að hin hreina efnahagslega, efnislega hugsun var færð meira og meira inn í fólkið. Gyðingurinn er stofnandi hins kapítalíska efnahagskerfis; peningar, hingað til skiptimiðill, þ.e. leið að markmiði, urðu markmið í sjálfu sér.

Á miðöldum hefur náttúra gyðinga orðið sífellt útbreiddari. Það er þess virði að muna eftir kabbalískum ritum (leynirit af gyðinga - heimspekilegu trúarlegu efni), sem höfðu mikil áhrif á vestrænar bókmenntir. Gyðingdómur átti talsverðan hlut í frjálsum andahreyfingum.

Flutningur og útbreiðsla

Gyðingar í heiminum

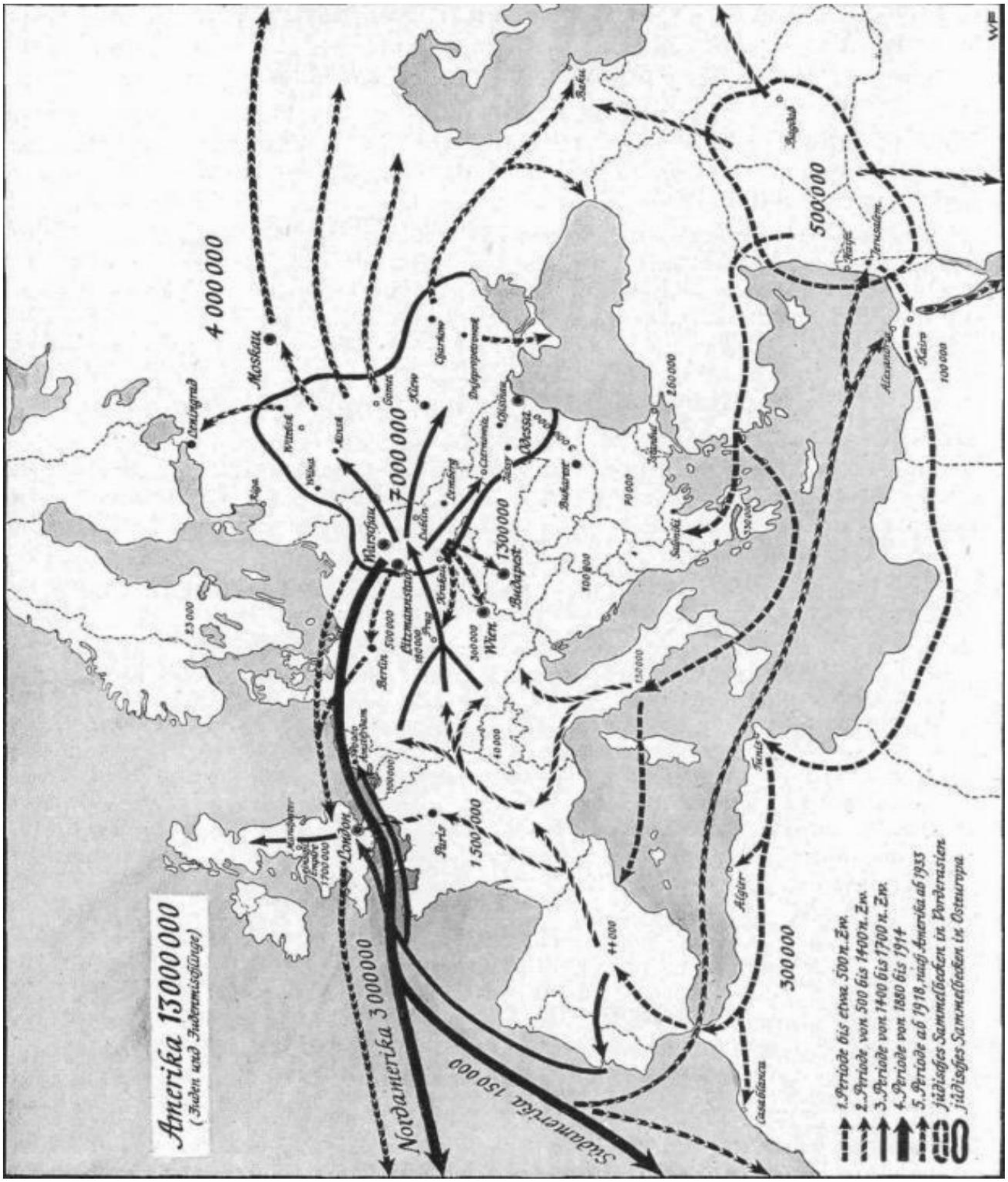
Amerika 13000000
(Juden und Judenmischlinge)
Nordamerika 3000000
Südamerika 150000
London
Paris
1500000
Berlin 500000
Wien 300000
Budapest 1300000
Warschau
7000000
Moskau
4000000
Leningrad
Riga
Wilna
Minsk
Witebsk
Gomel
Kiew
Charkow
Dnjepropetrowsk
Lemberg
Lublin
Krakau
Prag
Czernowitz
Jassy
Odessa
Bukarest
Saloniki
Baku
Bagdad
500000
Jaffa
Jerusalem
Alexandria
Kairo
100000
Tunis
Algier
Casablanca
300000
260000
90000
100000
150000
40000
44000
25000
1. Periode bis etwa 500 n. Zw.
2. Periode von 500 bis 1400 n. Zw.
3. Periode von 1400 bis 1700 n. Zw.
4. Periode von 1880 bis 1914
5. Periode ab 1918, nach Amerika ab 1933
jüdisches Sammelbecken in Vorderasien
jüdisches Sammelbecken in Osteuropa

Smám saman var allt Vesturland mengað af gyðingum og öld frjálshyggjunnar, sem að lokum spratt upp í marxisma, var andlega undirbúin.

Okkur er ljóst að aðrar aðstæður af innri pólitískum toga (eigingjörn hegðun höfðingjanna, sérhyggja og andstæðingur grasrótarstarfsemi hinnar pólitísku Rómarkirkju) ógnuðu líka germanskri lífsreglu. Hættulegasta ógnin við tilveru þjóðar okkar voru hins vegar hugmyndir gyðinga um efnishyggju og einstaklingshyggju, óhófleg fíkn í efnislega hluti og hugsun í sjálfinu án tengsla við fólkið.

Einnig voru forfeður okkar ekki enn nægilega meðvitaðir um pólitíska og hugmyndafræðilega veru sína, svo að áður en hugmyndafræðilegur grunnur lífshátta þeirra í formi pólitískrar og hugmyndafræðilegrar kenninga náði ekki fram að ganga. Þessu var hins vegar brugðist við af andstæðingi í Júdeu sem í þúsundir ára hafði lifað samkvæmt stranglega framfylgt, hugmyndafræðilega ákveðnum kynþátta-, pólitískum og trúarlegum lögum.

Afleiðingar framandi hugmynda voru alltaf og alls staðar þær sömu: Fólkið féll úr efnishyggju og sjálfhverf hugsun í óskapandi líf vellíðunar. Hinum háu gildum heiðurs og tryggðar, að uppfylla skyldur fyrir fólkið, var fórnað gulli. Hugsjónin um þjónustu við blóðsamfélagið sem merkingu tilverunnar var hrakinn af hömlulausri leit að efnislegri fullnægju sjálfs sín.

Fíknin í peninga og auð varð til þess að margir skiptu á harðri, náttúrulegu sveitatilveru sinni fyrir þægilegt líf byggt á meginreglum kaupmanna. Stoltir bændur og stríðsmenn urðu upprættir kaupmenn. Frekari afleiðingin var að mestu leyti takmörkun á fjölda barna.

Ef hið norræna líferni hefði þegar verið alvarlega raskað með þessu, leiddi kenning gyðinga um kynþáttalausa tilveru til hörmulegrar ógn við norrænt líf: að yfirgefa eigið hágæða blóð með því að blanda því saman við útlenskt útlent blóð sem boðað var á aldur kynþáttarskömm.

Kynþáttablönduninni varð að fylgja karaktersfelling og óstöðvandi hnignun hinna háu norrænu sálargilda.

Með henni fjarlægðu norrænu mennirnir sig frá upprunalega heilbrigðu jarðvegsbundnu lífsreglunni sem lagði áherslu á blóð. Það jafngilti upphafinu að falli þjóðarinnar.

Það var raunin í Spörtu, það var raunin í Aþenu og líka í Róm. Sama ferli hafði verið í gangi um aldir á okkar germanska kjarnasvæði. Hjónabandslög og íbúapólitísk skipan gátu ekki breytt þessu, því hin raunverulega ástæða var innri hrörnun af völdum efnishyggju gyðinga.

Að lokum hefur gyðingdómur alltaf fellt þjóðirnar með hjálp efnishyggjuhugmynda sinna.

Fólk sem getur ekki náð tökum á efnishyggju ber kím dauðans í sjálfu sér! Við Þjóðverjar fundu úrræðið: Adolf Hitler gaf okkur það með (heimur germanskrar hugsjónahyggju, kenndur af þjóðernissósíalisma, hann er heimur erfiðleika gegn sjálfum sér, heimur þess að þjóna og berjast fyrir fólkið í frelsi og heiður, og heiminn af hernaðarlegum einfaldleika bænda.Niðurstaðan sem við verðum að draga af þeirri þekkingu sem við höfum öðlast er sú að aðeins þá verður fólk okkar að eilífu, ef það gætir þess að blóðtengdum lífslögum sínum sé fylgt til hins ítrasta og, ef nauðsyn krefur, fullyrðir sig með grimmustu leiðin í baráttunni gegn efnishyggju og einstaklingshyggju gyðinga.

Með þessari baráttu erum við í óbrúanlegri andstæðu við heiminn í kringum okkur. Púrítanismi, frjálshyggja og bolsévismi eru gyðingar í grunngerð sinni. Þjóðirnar, sem þessar hugmyndir búa yfir, verða að vera gyðingar í tilgangi sínum, þ.e. óseðjandi í sókn sinni eftir gulli og völdum, sem þarf nauðsynlega að aukast að heimsyfirráðum.

Hér hefst hið örlagaríka verkefni Führersins með þýsku þjóð sinni.

Hugmyndaheimur gyðinga brýtur upp við hinn hreina þjóðernissósíalíska heim með kenningu sinni um blóðhlaðna og þar með guðgefina skipan líf fólks okkar. Þetta stríð varð að koma sem barátta milli þjóðernissósíalisma, sem germanskrar hugsjónasjónarmiða um lífshætti, og efnishyggjunnar gyðinga. Þessi ákvörðunaröld var undirbúin í ferli sem stóð í margar aldir. Adolf Hitler er sá mikli sem gerði fólk sitt tilbúið fyrir verkefni um allan heim.

Andstæðingar okkar, umfram allt gyðingar í heiminum, vita um hvað málið snýst. Þeir leyna ekki lengur vilja sínum til að útrýma þýsku þjóðinni.

25.Hvað gera andstæðingar okkar Ætlarðu að gera með okkur?

Gyðingurinn Kaufmann sem talsmaður Bandaríkjanna krefst:

Að lokum er engin önnur lausn til en sú eina: að þýska þjóðin verði að deyja og hverfa af þessari jörð að eilífu.

Hinn grimmur útrýmingarvilji gyðinga kemur fram með útrýmingarfyrirmælum þýsku þjóðarinnar. Nokkrar greinar úr henni:

3. grein: Þýzka hernum verður skipt í hópa, safnað á stranglega afmörkuð svæði, og mennirnir verða sótthreinsaðir strax.

Grein 4: Almenningur - karlar, konur og börn - er skipt og sótthreinsað eftir landsvæðum.

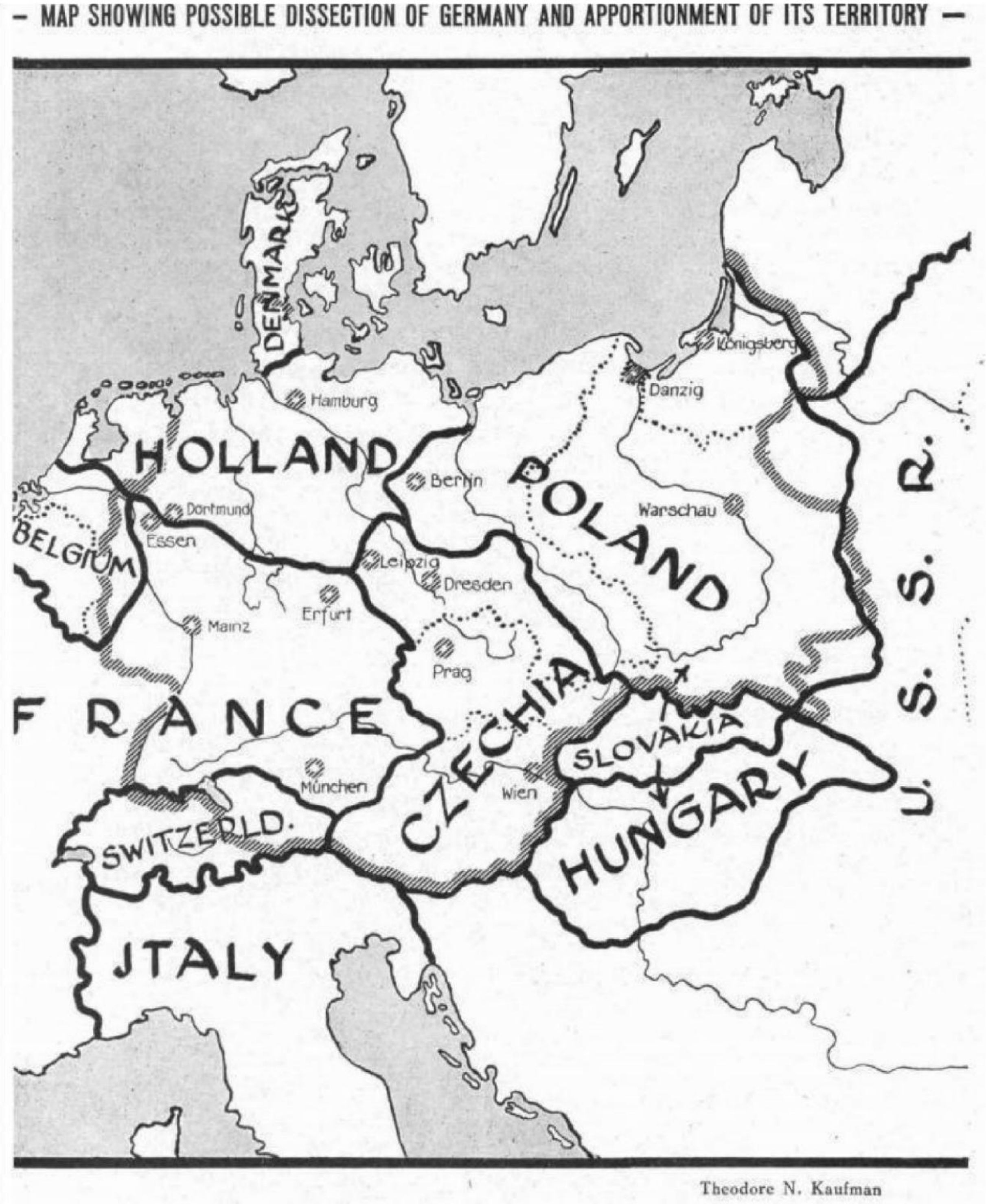
— MAP SHOWING POSSIBLE DISSECTION OF GERMANY AND APPORTIONMENT OF ITS TERRITORY —
DENMARK
Königsberg
Danzig
Hamburg
HOLLAND
Berlin
POLAND
Warschau
Dortmund
Essen
BELGIUM
Leipzig
Dresden
Erfurt
Mainz
Prag
FRANCE
CZECHIA
SLOVAKIA
HUNGARY
München
Wien
SWITZERLD.
JTALY
U. S. S. R.
Theodore N. Kaufman

Kortið sýnir sundrungu Þýskalands sem plútókratík heimsins hefur skipulagt og dreifingu þess til annarra ríkja!

6. grein: Þýzkalandi skal skipta og landsvæði þess úthlutað öðrum.

Grein 8: Þjóðverjar neyðast til að læra tungumál ríkisins sem þeim er úthlutað til.

Eitt af leiðandi ensku dagblöðunum, "News Chronicle", útskýrir blygðunarlaust:

"Ég vil - satt að segja! - útrýma öllum lifandi verum, mönnum, konum og börnum, dýrum, fuglum og skordýrum, í Þýskalandi. Ég myndi nánast ekki lengur láta grasstrá vaxa. Þýzkaland ætti að jafna við jörðu og gera það lítur verra út en Sahara!

Enska tímaritið „Picture Post“ gerir þá afdráttarlausu kröfu:

„Til þess að fá raunverulegan frið eftir þetta stríð þarf ekkert að vera eftir af Þýskalandi á Evrópukortinu.

Þegar árið 1936 sagði Churchill við hershöfðingja Norður-Ameríku Viður:

Þýskaland er að verða of sterkt, því verður að eyða.

Aðfaranótt 8. desember 1942 lét Churchill senda eftirfarandi tilkynningu frá breska útvarpinu: „Árið 1939 lýstum við yfir stríði á hendur Þýskalandi, ekki vegna þess að ráðist var á okkur, heldur af sjálfsdáðum, við vorum eina fólkið - nema Frakkar - sem fóru inn í landið. stríð án þess að verða fyrir árás. Við vissum að mikilvægir hagsmunir okkar og nasista gætu aldrei átt samleið. Einn okkar hlýtur að vera

eytt." Churchill í ræðu sinni 18. september 1943:

"Það verður að kenna Þýskalandi af grimmilegri og hræðilegri reynslu hvernig England heyja stríð. Við viljum vera skólameistarar þess í þessu, með sprengjum og eldi."

Bolsévismi vill enn frekar algjöra útrýmingu þýsku þjóðarinnar. Það á að útrýma öllum leiðtogum (sjá Katyn og Vinnitsa!), bændum og verkamönnum skal vísað til Síberíu sem

vinnuþrælar, Þýskaland á að verða bolsévika nýlenda.

HVAÐ VIÐ Berjumst FYRIR

26.Hvers vegna er National Sósíalísk heimssýn hin innri skylda yfirmenn

Vegna þess að það samsvarar þýskri náttúru. Það veitir þýska manninum og þýsku þjóðinni lögmálið til að lifa samkvæmt lífsháttum sínum og uppfylla þannig það verkefni sem skapari heimanna hefur lagt þeim. Þess vegna berjumst við fyrir þjóðernissósíalískri heimsmynd.

Fyrst af öllu er nauðsynlegt að skýra hugtakið heimsmynd. Við heyrum aftur og aftur: "Þetta stríð er hugmyndafræðilegt stríð," þ.e. baráttan á vígvöllunum er aðeins sýnileg tjáning baráttu voldugra andlegra afla, sem við köllum heimsmynd. Weltanschauung er fyrst og fremst tekin bókstaflega, að horfa á heiminn. En "að horfa" á þýsku þýðir ekki bara "sjá" það þýðir líka innri sýn, andlega sýn, það þýðir að hugsa um merkingu og tilgang lífsins, um innri lögmálin sem líf einstaklingsins og fólksins fer eftir. , það þýðir að þekkja nauðsynleg andleg og andleg öfl sem hafa mótandi og áhrifamikill áhrif.

Führerinn:

Hið hátíðlega boðun ákvörðunar um að byggja allar gjörðir á ákveðnum upphafshugmyndum og þar með sýnilegri tilhneigingu felst nú þegar í orðinu "heimssýn. Slík skoðun getur verið rétt eða röng: hún er útgangspunktur fullyrðingar um öll fyrirbæri og ferli. lífsins, og þar með bindandi og skyldubundið lögmál fyrir hverja athöfn.Því meira sem slík skoðun fellur saman við
lífrænt líf, því gagnlegri mun meðvituð beiting þess vera fyrir líf fólks.

(1933,
Nürnberg)

Einmitt af þessari ástæðu verður að ríkja skýrleiki og eining meðal leiðtoga þjóðar - og það á sérstaklega við um foringja í stríði - og óhagganlegur vilji til að vinna að þessum skýrleika og einingu til hins síðasta. Það er ekki í eðli heimsmyndar að leyfa málamiðlanir. Hver sá sem vill gefa eftir eða er jafnvel of þægilegur til að koma sjálfum sér að síðustu skýru lækningu og draga nauðsynlegar ályktanir um lífshætti sína, verður að sigra í baráttu heimssýna. Mistök í þessu í fremstu stétt þjóðar er það sem hefur komið fyrir það fólk.
Sérstaklega á þýski maðurinn, með of mikla hreinskilni sína gagnvart öllu erlendu, þá hættu á að finna ekki leiðina til sjálfs sín og láta undan hvísli annarra. En að fara að erlendum lögum þýðir að verða ófrjáls og í síðasta úrræði leiðir það til glötun.

Þjóðernissósíalíska heimsmyndin ein og sér tryggir okkur tegundarhæft líf. Aðeins það tryggir frelsi og mikilleika fólks okkar. Þess vegna, sérstaklega á tímum erfiðustu baráttunnar, það er nauðsynlegt aftur og aftur að gera grein fyrir mikilvægustu einkennum heimsmyndar okkar og sækja styrk til frekari baráttu.

Við sem þjóðernissósíalistar trúum á guðlega heimsskipan sem a merkingarrík röð, sem nauðsynlegt er að passa inn í, sem á að viðhalda með því að berjast og skapa. Af þessari trú spratt það sem við skynjum sem einkennandi eiginleika norræns mannkyns, sem kom fram í Miðgarðshugsun germanskra þjóða sem og í kosmískri hugmynd Grikkja.

Við trúum því að kynþættirnir og þjóðirnar séu líka meðlimir þessarar guðlegu sköpunarreglu og að þeir hafi sitt sérstaka verkefni innan þessarar röðar. Því skýrar sem fólk getur viðurkennt verkefni sitt, því hreinni og ríkari sem það þróar meðfædda hæfileika sína, því meira verður framlag hennar til að tryggja merkingarbæra skipan heildarinnar.

Við trúum því að manneskjan sem sjálfsmeðvituð andleg vera hafi fengið það verkefni frá skapara ríkjanna að skapa sér lífsform og lífsverkefni, það er siðferði sem þýðir eitthvað æðra en það eitt að fullnægja lægsta lífi. þarfir.

Þannig að við trúum á það verkefni að ala upp manneskjuna. Á endanum þjónar barátta okkar því, og hún verður að vera linnulaus gegn öllu sem er á móti þessu verkefni vegna þess að þroskandi uppfylling réttlátrar
þetta verkefni er háð þeirri staðreynd að þróaðasta, skapandi og hæfasta kynstofninn heldur afgerandi áhrifum á lífsreglur þjóða jarðarinnar. Gleymum þó ekki að með ógn þjóðar okkar og germanisma almennt er hinu upprunalega heimalandi kynstofnsins ógnað, sem hingað til hefur reynst hvað mest kallað: upprunalega heimalandið og enn flæðandi uppspretta af norræna

kapp.

Trú á guðlega heimsskipan og framfarir mannsins er an tjáning á heimsmynd okkar, en ekki enn þessa heimsmynd sjálf. Trú okkar er öflugasta drifkraftur allra gjörða okkar. En að raunverulega skýrri hugmyndafræðilegri afstöðu, og þar með að lokum til eflingar trúar, kemur maður aðeins ef trú stangast ekki á við viðurkenningu, með vísindalegri sannfæringu. Sem germanskir menn verðum við að hafa þá vissu að trú okkar, í tilrauninni til að koma henni í framkvæmd, reynist hæf til lífs og í samræmi við lífræn lögmál tilverunnar.

Ef heimurinn er sköpun Guðs - og hvers sköpun ætti það að vera annars - náttúrulögmálin sem allt dauða og tilveru er umbreytt og þróað samkvæmt verða að vera guðleg lög. Lögin sem hafa sérstakt gildi fyrir okkur mennina í þessari reglusemi eru hins vegar lögmálin sem móta erfðaheim okkar og umhverfi okkar. Því fyrir okkur er kynþáttaþekking æðsta þekking. En einnig er vísindaleg, pólitísk og hugmyndafræðileg umhyggja fyrir náttúrufræði og lífvísindi okkar fyrsta forgangsverkefni. Allt annað verður að byggja á því. Ef lífið, kynþátturinn, starfið, náttúran og heimalandið eru okkur há og æðstu gildi, þá er það ekki vegna geðþótta, heldur vegna þess að í gegnum allt þetta er leiðin til Guðs, til tilgangs lífsins, til líflegrar reglu. , siðferði og trú leiðir.

Leiðsögumaðurinn færði okkur þekkingu á líffræðilegum lögmálum lífsins, þekkingu á gildi og þýðingu blóðs.

Kennsla hans segir:

- að mannkynið tilheyri mismunandi kynþáttum.
- að sérhver þjóð geti aðeins lifað eftir blóðtengdum lögum þess.

- að fólkið okkar er blóðsamfélag að mestu norrænt blóð.

- **Að því verði fólk okkar að lifa eftir lögum sem eru af norrænu blóði.**

- **Að heimssaga táknar auk baráttunnar fyrir lífrými spennu í kynþáttaheimsmyndinni.**

Führerinn:

„Ég orða það hér spámannlega, rétt eins og vitneskjan um braut jarðar um sólina leiddi til byltingarkenndrar endurhönnunar á almennri sýn á heiminn, þannig er blóð- og kynþáttakenningin. Þjóðernissósíalísk hreyfing mun leiða af sér byltingu á þekkingu og þar með mynd af sögu mannlegrar fortíðar og framtíðar."

(Reichstag, 30 janúar, 1937)

Í miðju heimsmyndar okkar er blóðhugsunin eða kynþáttahugsunin. Samkvæmt þessu er blóð hreyfikrafturinn í lífi einstaklingsins jafnt sem fólksins.

Að hugsa þessa hugsun til enda þýðir: að koma til algjörrar endurskipulagningar hugsunar, nýrrar en aðeins varðandi hugsun síðustu alda, sem stofnaði norrænu blóði okkar í verulegri hættu með kenningunni um jafnrétti allra kristinna manna og frjálshyggjukenningunni. jafnrétti alls þess sem ber svip mannsins og töfraði fram kynþáttaóreiðu, Í sannleika sagt þýðir þessi hugsun ekkert annað en - búin með þekkingu á nútíma erfðum og kynþáttafræðum - að taka upp aftur það sem var sjálfsagt fyrir okkar Germönskir forfeður sem eining trúar, laga og lífsreglu, svo framarlega sem þeir voru enn óáhrifa af framandi hugsunarhætti og sem frjálsir bændur í háræktuðum kynjum.

Af viðurkenningu og trú verða þá að koma upp gildi og athafnir, þar sem heimssýn sem skylt innra lögmál verður auðþekkjanleg jafnvel stundum að utan. Því sérhver heimsmynd einkennist í fyrsta augnloki af því sem skipar hæsta sæti í röð gilda.

Fyrsta forgangsverkefnið er varðveisla og kynning á fólkinu okkar og arfleifð fólksins. Líf okkar og barátta er helguð þessu verkefni.

Führerinn:

„En fyrir mig og alla sanna þjóðernissósíalista er aðeins einn
kenning:

fólk og föðurland!“
Út frá hugmyndinni um blóð lítur þjóðernissósíalismi á fólkið ekki aðeins sem örlagasamfélag heldur umfram allt sem blóðsamfélag, sameinað af hinu sameiginlega norræna blóði. Fólkið er allsráðandi, er upphafspunktur allra aðgerða, er síðasta og hæsta gildisstaðall fyrir hvert afrek.

"Almennt gott gengur fyrir eiginhagsmuni." Maðurinn, sama hvaða verk hann vinnur, er í þjónustu fólksins með öllum sínum hugsunum og gjörðum.

Egóið þarf að segja af sér í þágu við. Aðeins með frammistöðu og fórnum fyrir við, fyrir hið blóðbundna þjóðsamfélag, er hægt að tryggja tilvist fólksins og þar með einstaklingsins. "Einn fyrir alla og allir fyrir einn." The

Führer:

„Þjóðarsósíalismi á hvorki í einstaklingnum né mannkyninu útgangspunktur athugunar hennar, yfirlýsinga hennar og ákvarðana. Það færist meðvitað inn í miðju allrar hugsunar sinnar: fólkið.

Þjóðernissósíalismi er því þjóðleg heimsmynd. Allt, sérhver félagi fólksins, hver fjölskylda og ættin, sérhver almenningur

stofnun - flokkur, Wehrmacht, ríki, stjórnsýsla, hagkerfi, listir og vísindi, verða að þjóna velmegun fólksins og eilífri baráttu þeirra. En þetta er aðeins hægt með fullkomnum hætti þegar sérhver meðlimur þjóðarinnar er settur á þann stað þar sem hann getur náð hæst fyrir fólkið, fyrir þjóðina, í samræmi við hugarfar hans og vilja til að afreka, það er í raunverulegum sósíalista. mannaskipan með miklum vinnuanda.

Þessi samsetning þjóðernis- og sósíalískrar hugsunar hefur gefið flokknum nafn og fær okkur til að tala um þjóðernis-sósíalíska heimsmynd.

Führerinn:

"Mikil menningarafrek mannkyns hafa alltaf verið æðstu afrek samfélagslífs fólksins, kynstofnsins; þau eru því í tilkomu sinni og ímynd tjáning samfélagssálar og hugsjóna."

Þannig játar þjóðernissósíalisminn hina hugsjónalegu lífsskoðun, eins og hún er okkur í blóð borin og hefur alltaf verið aðalsmerki germanskra forfeðra okkar. En þar með sigraði hann einnig hinar einstaklingshyggjulegu efnishyggjuhugmyndir frjálshyggju og marx

Með skuldbindingu við blóðsamfélagshugmyndina og stofnun sósíalistasamfélagsins urðu Þjóðverjar að þjóð.

En fyrir þann sem við lítum á einstaklinginn sem þjónandi meðlim í þjóðfélaginu þýðir það ekki að hann sé niðursokkinn af fjöldanum. Sannkallað þjóðfélag getur ekki vaxið upp úr massa, heldur aðeins af sterkum persónuleikum. Heilbrigður skógur þarf sterk tré! Þjóðernissósíalismi leggur því ríka áherslu á gildi persónuleikans, en það þýðir ekki gildi einstaklingsins, lausum öllum böndum, fyrir eigin sakir, þar sem í raun og veru er ekkert slíkt til. Það er aðeins til sem blóðlaus hugsunarbygging og stangast á við lögmál lífsins, samkvæmt þeim

maðurinn er fæddur inn í náttúrulega vaxið röð fjölskyldu, ættin og fólk.

Þjóðernissósíalismi vill fullþroskaðan, blóðmeðvitaðan, viljasterkan persónuleika og sterkan karakter sem er fær um að skila afkastamiklum árangri fyrir fólkið. Leiðin til að skapa þessa tegund manneskju er menntun í anda þjóðernissósíalískrar heimsmyndar. Forsenda þess er að blóð okkar verði haldið hreinu og þróað á hærra plan með ræktun.

Führerinn:

"Við höfum það mikla verkefni að dýpka hinn sanna anda þjóðfélagsins meira og meira og vinna persónuleikagildið betur og skýrar" Við metum vinnu sem skyldu til að vinna fyrir allt fólkið.

"Vinnan er ekki aðeins leið til að skapa efnisleg verðmæti heldur er hún einnig til þess fallin að varðveita þjóðarsamfélagið og er um leið ómissandi forsenda fyrir þróun persónuleika." Hver einstaklingur þarf að sanna í keppni um sýningar hvaða starfs- eða stjórnmálalíf hann er kallaður til að gegna.“

Führerinn:

„Undir þjóðernissósíalisma skil ég ekkert annað en að til að varðveita samfélagið á hverjum stað í lífi okkar séu æðstu hæfileikar eingöngu notaðir og einræðislegir.

„Þetta úrval afreks sem leiðir af almennri afrekssamkeppni er í grundvallaratriðum frábrugðið frjálslyndum frjálsum kraftaleik, vegna þess að það viðurkennir einungis einstök afrek, að svo miklu leyti sem þau þjóna styrkingu þjóðfélagsins á sama tíma. Führerinn:

„Annars vegar ber að veita frjálsum leik valdsins sem víðtækasta svigrúm, en hins vegar leggja áherslu á að þessi kraftaleikur verði að vera innan ramma þess tilgangssamfélags sem karlmönnum er gefið, sem við köllum fólk og þjóðfélag. .”

Við metum baráttuna sem óvéfengjanlegt lögmál lífsins, því aðeins í eilífri baráttu, forsenda alls vals, vaxa persónuleikar og harðir þjóðir. Aðeins í baráttu fæðast stórir hlutir.

Berjast, þýski maðurinn er að móta líf sitt! Bardagi fylgir allri tilveru hans: berjast við sjálfan sig, berjast við örlög, berjast við fjandsamlegt umhverfi. Hann nær tökum á örlögunum í harðri baráttu og berst fyrir sjálfan sig og fólk sitt til að ná því lífsformi sem er nauðsynlegt og þar með óskað af Guði. Barátta er hið guðlega lögmál þýska mannsins til að mynda og mennta sig til hörku. Af þessum sökum hafnar hann meginreglunni um auðmjúka hollustu við örlögin, sem hefur verið kennd hingað til.

Barátta og erfiðleikar eru einn af meginþáttum þjóðernissósíalismans. Það er því heimsmynd hins sterka, herskáa manns. Þjóðernissósíalismi er sprottinn af raunverulegum hernaði. "Það er með hernaðarlegum grunneiginleikum sínum hernaðarleg heimsmynd," Fórnarskuldbinding hermannsins er sýnilegasti sósíalismi. Hermaðurinn er fyrsti sósíalisti ríkisins. Hermaðurinn, og hér aftur foringinn, verða að taka þjóðernissósíalisma í hjarta sínu með sérstökum vilja.

Af þessu herskáa viðhorfi hefur þjóðernissósíalismi andstyggð á dásamlegu góðu lífi; það er dauðlegur óvinur egóisma og efnishyggju, sem leiða til lífs lauslætis; það krefst: Einfaldleika og hreinskilni í lífsháttum. Bóndinn sterki og sannur og hermaður harður ætti að uppfylla hvern Þjóðverja, hvort sem hann þjónar sínu fólki í borg eða sveit, með byssunni sinni eða á vinnubekknum.

Við hlið baráttunnar er stolt: stolt á hefðbundinn hátt, stolt af frammistöðu, stolt af sigri eftir bardagann. Hlýðinn sinnir yfirmaðurinn skyldu sinni, en sem stoltur og frjáls maður. Og þannig stendur hann líka frammi fyrir Guði sínum: uppréttur með beiðni um styrk og kraft til að geta staðið í heiðri.

Í þessu viðhorfi liggja undirstöður germansks kynþáttar, sem foringinn hlýtur að vera sýnilegastur fyrir. Réttlætanlegt stolt, göfugt hugarfar og aðalslega fas einkenna tegund hans.

Við játum heiður og hollustu, sem hvort tveggja er órjúfanlega tengt.
Heiðurshugtakið er miðpunktur germanskrar tilveru.
Líf forfeðra okkar snerist um heiður og frægð, frelsi, hugrekki og stolt. Líf þeirra var alltaf hreint og frábært svo framarlega sem heiðurinn var í fyrirrúmi.

„Germanska Evrópa kynnti heiminum ljómandi hugsjón mannkyns: með kenningunni um gildi persónuleika sem grundvöll alls siðferðis, með sálminum um æðstu gildi norrænu verunnar, hugmyndinni um samviskufrelsi og heiður. .
(Alfred Rosenberg, „Goðsögn tuttugustu aldarinnar.“) Á undanförnum öldum hefur heiðurshugmyndin verið mjög skert af hugmyndum um auðmýkt og mannúð. Führer gerði heiður að upphafspunkti alls þýska lífs á ný.

Heiður er hið innra lögmál, samviskan, sem ræður öllum gjörðum okkar og afstöðu okkar til þjóðfélagsins. Það tengist aldrei sjálfu sér einum heldur finnur raunverulega túlkun sína í sambandi égsins við samfélagið. Þýsk-þýska hugtakið um heiður gerir egóinu kleift að taka aftur sæti í þágu heiðurs fólksins. Þjóðernissósíalíska heimsmynd okkar með lögmálum lífs og blóðs hvílir á heiður, sósíalísk hugmynd um sjálfboðavinnu fyrir fólkið og sókn eftir hreinleika og æðri þroska blóðs okkar þróast af heiður.

Heiður foringjans er heiður þjóðar hans og heiður þjóðarinnar er heiður foringjans.

En sá sem hefur heiður í líkama sínum mun aldrei yfirgefa félaga sinn, fólk sitt eða jafnvel leiðtoga sinn.

Svo frá heiðri kemur tryggð.

Margt á þessari jörð er hægt að fyrirgefa, en eitt getur aldrei verið: vantrúin, tryggðin sem við höfum svarið við Führer verður að vera eins heilög og tryggð við germönsku þjóðina, þekking hans af sinni tegund, eins og tryggð við blóð, við forfeður okkar og barnabörn, tryggð við ættin okkar, tryggð við félaga okkar og tryggð við óbreytanleg lög um velsæmi, hreinleika og riddaraskap. Í hinu háa hugtaki um heiður og tryggð sýnir aðalsmaðurinn sig sem þýska mannveruna.

Við játum hlýðni, sem kemur skilyrðislaust frá æðsta sjálfvilja, frá þjónustu við heimsmynd okkar, sem er tilbúin til að færa hvaða fórn sem er.

Frelsið stendur og fellur með sóma; Ekki má rugla germönsku frelsi saman við frjálshyggjuhugtakið frelsi, sem hrynur í sjálfhverfa lauslæti. Það er innra frelsi, samviskufrelsi, frelsi sálarinnar, frelsi til fullrar þroska persónuleikans til hagsbóta fyrir samfélagið.

„Við köllum okkur frjáls þegar við getum fylgt skipunum okkar eigin veru, sem við sköpuðum ekki, en sem við erfðum frá öðrum, nefnilega foreldrum okkar. Þannig er fólkinu frjálst að móta pólitískt umhverfi sitt, menningu sína og guðrækni í samræmi við kynþáttaeðli sitt og með því að nýta til fulls arfgengt vald sitt og hæfileika. Því meiri sem frelsisþrá þjóðarinnar er, því meira verður hún að staðfesta þekkinguna á arfgengum böndum sínum, því aðeins þá, þegar hún hlustar og fylgir arfgengum drifum sínum af fyllstu athygli, mun hún

beygja sig ekki fyrir erlendum þjóðernis- og kynþáttaáhrifum, heldur aðeins fyrir rödd blóðs þess, skynsemi þess og tilfinningu.

(Stenge1 -V. Rutkowski: Af almætti og röð lífsins.)

Af fúsum og frjálsum vilja fylgir Teuton leiðtoga sínum, alltaf borinn af viljanum til að vernda heiður og frelsi blóðsamfélags síns, þjóðar sinnar. Að fá að berjast fyrir frelsi þjóðar sinnar og láta lífið er hans æðsta heiður. "Betra dauður en þræll!" Upp úr baráttunni fyrir heiður og frelsi þjóðarinnar vex samband leiðtoga-samfélags, germansk tryggð og hlýðni vex; sá einn er frjáls, sem af göfgi sálar sinnar berst fyrir þjóð sína í tryggri hollustu við hinn útvalda leiðtoga.

Aðeins í frjálsu fólki er hann sjálfur frjáls og hamingjusamur.

Og þannig ber líka að skilja herþjónustu þýska mannsins. Það hefur ekkert með að endurstilla borgararéttindi að gera, þetta er sjálfboðavinna í þágu heiðurs og frelsis þjóðarinnar. Þetta frelsi viljans er hinn mikli sköpunarkraftur norrænu sálarinnar, sem hefur mótandi áhrif bæði á einstaklinginn og þjóð. Norræna meginreglan um forystu og hollustu á rætur sínar að rekja til þessa göfuga hugarfars.

„Heiður og frelsi rak einstaklingana í fjarska og sjálfstæði, inn í lönd þar sem pláss var fyrir höfðingja, eða lét þá berjast fyrir sjálfstæði sínu á bæjum sínum og kastölum allt til síðasta manns.“ (Alfred Rosenberg, "Goðsögn tuttugustu aldar.")

Hollusta, heiður og hlýðni ráða í sameiningu sambandinu milli leiðtoga og tryggðar, sem er svo einkennandi fyrir germanska manninn sérstaklega, og hefur alltaf verið sérlega kært þeim framandi öflum sem leituðust við að öðlast áhrif á okkar svæði, en sem, ef það gat þróast hreinlega, gerði fólki okkar alltaf kleift að ná mestum afrekum.

Grundvöllur hins órjúfanlega samfélags leiðtoga og fylgjenda er hin sameiginlega hugsjón, hin sameiginlega barátta, sama trúin á stórhuga hugmynd og mátt hennar: sameinað sýn á heiminn, sama trú á fólkið og verkefni þess.

Sameiginleiki tilgangs og trúar leiðir til samþjöppunar sterkustu viljaaflanna, sem hvetja fylgjendur til að starfa í dyggri samstöðu með führer.

Leiðtogi er sá sem getur mótað og menntað menn, sem fyllir þá trúarkrafti sálar sinnar og ber þá með fordæmi sínu til stærstu verka. Leiðtogi, og það á umfram allt við um foringjann, verður að hlekkja fylgjendur sína með fordæmi sínu, í krafti persónuleika hans og með trú á leiðtogann og fólkið og á mátt heimsmyndarinnar sjálfrar, koma þeim í sjálfviljugar undirgefni, hvetja þá til að taka ábyrgan þátt í hinu mikla markmiði, og til hins síðasta Inspire skuldbindingu.

Vilji leiðtogans verður að verða trú fylgjenda. Þetta trú leiðir til æðstu þroska andlegra krafta hjá leiðtoga og manni.

Þýsk-þýsk forysta byggir á meginreglunni um ábyrgð sem er háð eðli, viljastyrk og getu.

Führerinn:

„Sá sem vill verða leiðtogi ber það æðsta og þyngsta ábyrgð með æðsta, ótakmarkaða vald.“ Frá sjónarhóli persónuleika og afreka, krefst þjóðernissósíalismi innleiðingar á Führer- og fylgisreglunni um allt þýskt líf.

Führerinn:

„Besta stjórnskipan og stjórnarformið er það sem áreiðanlega færir bestu huga þjóðfélagsins að leiðandi mikilvægi og áhrifum. ("Mein Kampf.")

Hernaðarhlið þjóðernissósíalismans kemur skýrast fram í Führerprinzip.

Hæsta dæmið um germanska forystu er Führer okkar.

Frá því að hafa áttað sig á hinum háu sálargildum fólksins og trúnni á ætlunarverk sitt og þjóðar sinnar, öðlaðist Führer styrk til að mynda hið innra sundra og hugmyndafræðilega klofna fólk í mikla einingu, í öflugt fylgi, með þjóðernissósíalisma. Fordæmi hans, gjörðir hans og þjóðernissósíalísk hugmyndafræði gerðu Führer og þýsku þjóðina að órjúfanlegri einingu.

Fordæmi Führersins gerir sérhvern þýskan liðsforingja að trúuðum þjóðernissósíalista og, með því að leggja sitt eigið sjálf til hliðar, að besta þjóni fólksins og ríkisins.

Þjóðernissósíalismi höfðar ekki til vitsmuna, skynsemi, eins og frjálshyggja og marxismi telja að þeir verði að gera, heldur höfðar hann til gilda sálar og eðlis. Það vekur norræna blóðkraftar sem eru eðlislægir hverjum þýskum manni, en hafa ekki enn náð að þróast að fullu vegna áhrifa utanaðkomandi hugmyndaafla.

Sannfærandi og hrífandi persónuleiki Führersins, sem skapari þessarar stórkostlegu hugmyndar um þjóðernissósíalisma, tókst að vekja öll þessi öfl og færa þau til allrar þýsku þjóðarinnar í einstakri þjóðlegri byltingu sem náði yfir allt af germanskt blóð. Þannig vöknuðu sálaröfl og kraftar sem gerðu þýsku þjóðinni kleift af hetjulegri lífssýn að ná æðstu afrekum.

Þýska þjóðin fann aftur til sín eftir þúsund ára baráttu. Það byrjar að skilja lögmæti lífs síns.

Germanismi, hugmyndaheimur hins mikla konungs, þjóðernissósíalismi er þróunarlína. Með þjóðernissósíalísku byltingunni lýkur barátta þýsku þjóðarinnar við framandi hugmyndaheima sína sögulega.

Ef við rekjum sögu okkar aftur til elstu germanskra forsögutíma, má sjá eftirfarandi lífsbirtingar germanska mannsins:

- hreinskilinn, stoltur og blóðmeðvitaður háttur hans, göfgi lundarfars hans og stríðsleikfimi hans, sem kemur fram í hernaðarhörku og ákveðni og baráttuhug, í háleitum hugmyndum hans um heiður og frelsi, tryggð og hlýðni, og forystu

- mikil samfélagsvitund hans (fjölskylda, ættin, fólk) og vilji hans til að færa allar fórnir fyrir þessi blóðsamfélög, hugsjónahyggju hans.

- bóndi hans ósvikinn, sterkur, einfaldur og látlaus háttur, hans viðhengi við jarðveginn, ást hans á staðnum.

- Mikill vilji hans til að skapa og móta gerði hann að stofnanda menningar og ríkja Vesturlanda og þar með, frá fornöld til dagsins í dag, að stjórnandi og ákvarðandi þáttur í sambúð þjóða.

- djúpt trúarbragð hans

Þetta er undirstaða þjóðernissósíalisma. Hún lýsir háum gildum germansks mannkyns, þar sem það verður að leggja sérstaka áherslu á að hugsjónahugsun okkar hefur ekkert með eldmóð og fantasíu að gera. Þjóðernissósíalismi er kenningin um blóðbundið þjóðfélag og þjónustan við fólkið sem æðsta siðferðislögmál sérhvers Þjóðverja. Hann er kenningin um blóð og heiður. Stór þáttur í kennslu þjóðernissósíalista er krafan um frammistöðu fyrir þjóðina samfélag og erfiðleikar gegn sjálfum sér.

Með þessari hugsjónalegu grundvallarskoðun stendur þjóðernissósíalismi í ósamsættanlegri andstöðu við heimsmynd efnishyggjunnar, sem gyðingar og hermannaþjóðir þeirra styðja.

Þetta stríð táknar linnulausa baráttu þessara tveggja hugmyndaheima.

„Þjóðarsósíalismi gerir sér grein fyrir því í raunveruleika stjórnmálanna sem við sjáum með trúuðu hjarta og hugrekki sem nauðsynlegt og rétt.

Það er kenningin um örlög fólks okkar, það er vald yfir hinum erfða heimi og umhverfinu. Það er goðsögnin um blóð og heiður. Hann beinir augum okkar aftur að mikilvægum atburðum blóðs og jarðvegs. Hann beinir hugsunum okkar, viðhorfum og gjörðum aftur að eilífri skipan heimsins innra með okkur og umheiminum. okkur. Hann gefur okkur sjálfstraust og möguleika til að troðast inn í lögmæti almættisins með lotningu og viðurkenningu og samræma röðina, sem er sett og mótuð af okkur mönnum, í samræmi við lögmál hennar, þannig að hún verði eðlileg og hæfi lífinu. Því aðeins þá er framtíð fólks okkar örugg, skýr og örugg.“

(Stenge1 - V. Rutkowski: Af almætti og röð lífsins.)

Vilji
minn sem öll skuldbinding okkar
til
að vera er þín að trúa! Trú mín er

alveg eins og þú allt í
heiminum! En það hæsta sem Guð
hefur gefið mér í þessum heimi er
fólkið mitt! Á honum hvílir trú mín,
honum þjóna ég með vilja mínum
og honum gef ég líf mitt

Adolf Hitler

„Hver sem vill lifa berst því og sá sem vill ekki berjast í þessum heimi eilífrar baráttu á ekki skilið líf“ (Adolf Hitler)

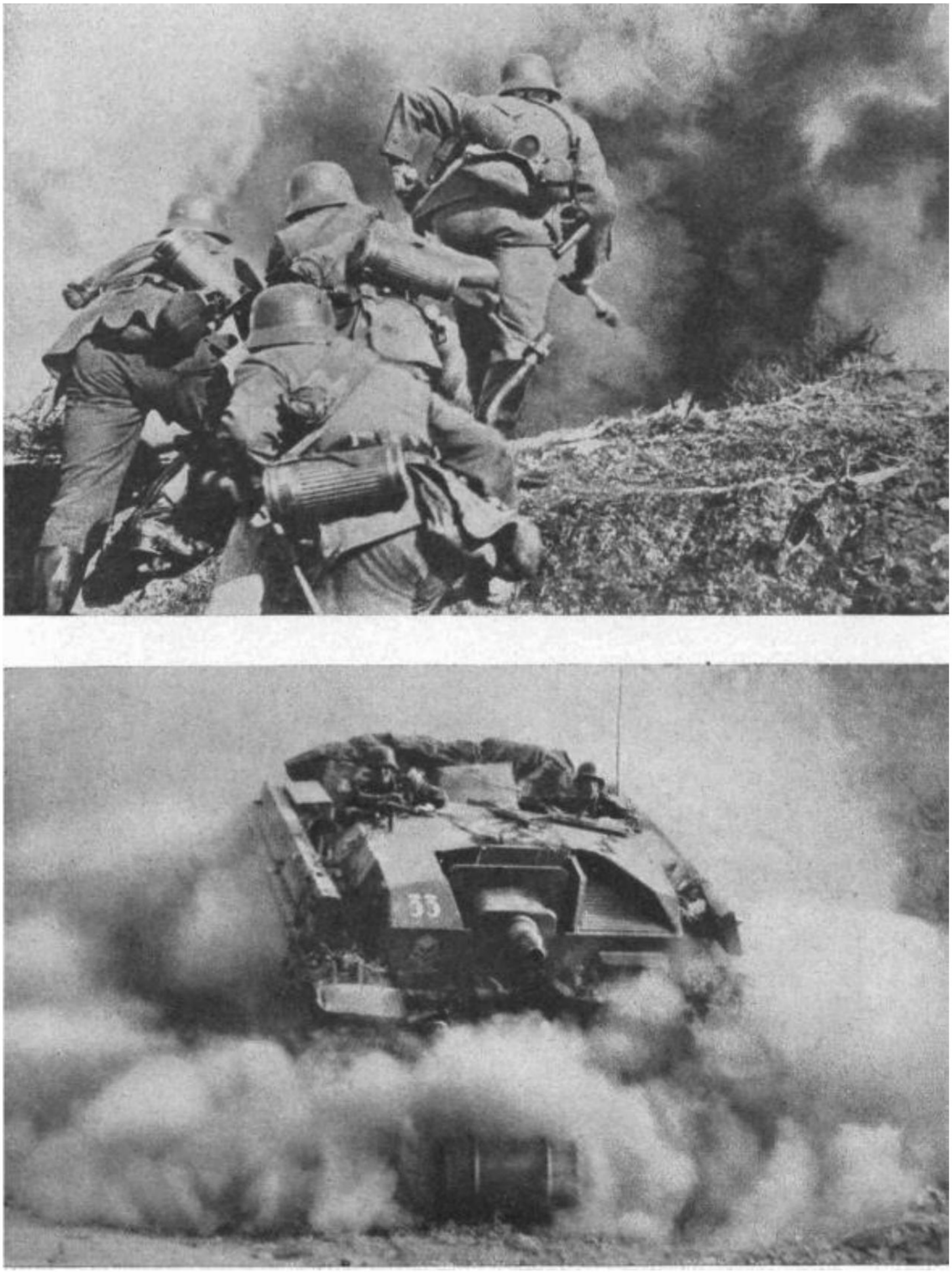

Barátta þýska hermannsins snýst um heiður og frelsi þjóðar hans.

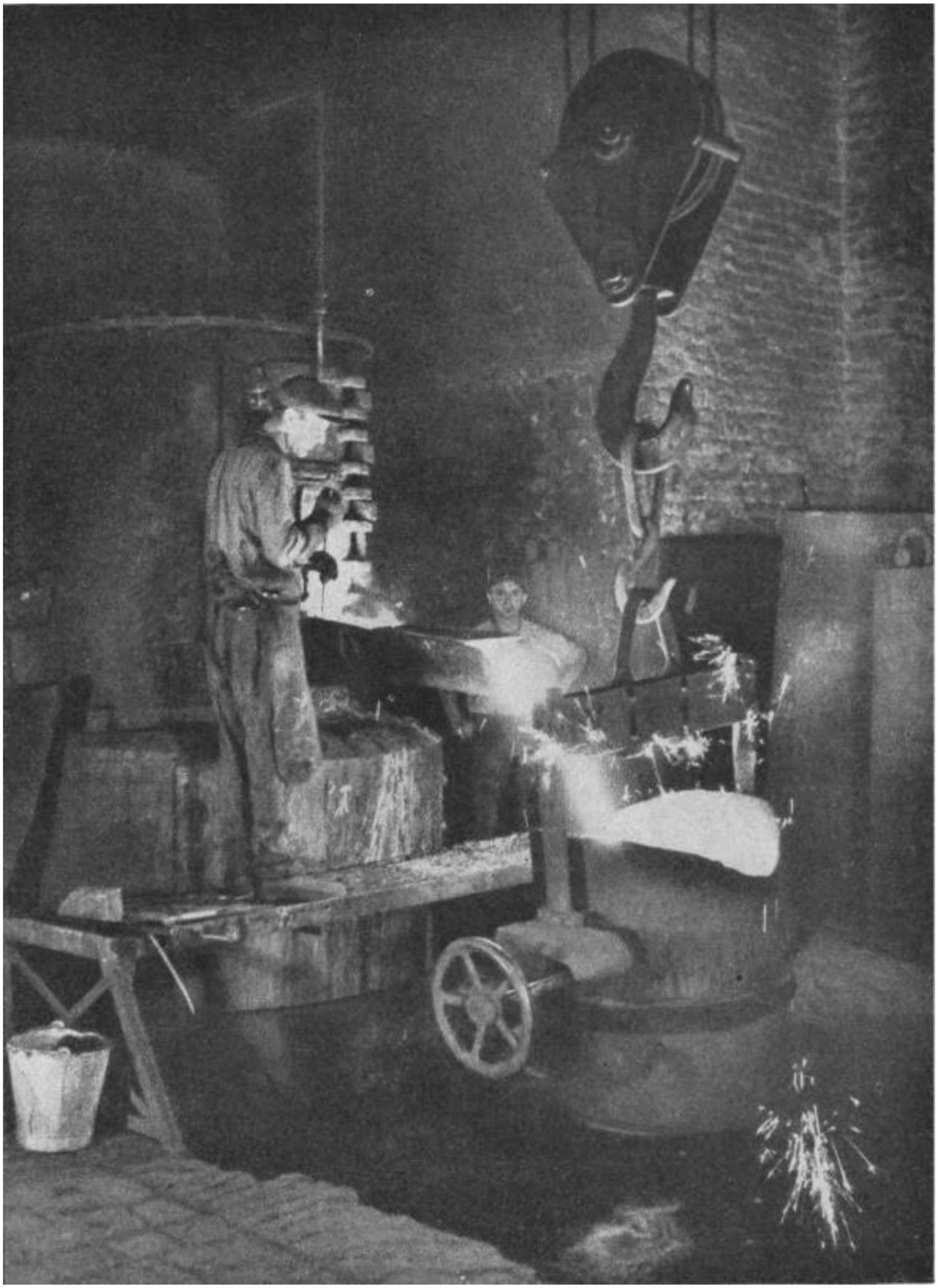

"Sannur sósíalismi er kenningin um erfiðustu uppfyllingu skyldunnar"
(Adolf Hitler)

Hermaðurinn er fyrsti sósíalisti ríkisins!

"Mikilleiki þjóða hefur alltaf verið afleiðing af heildarverðmætum stórmenna þeirra." (Adolf Hitler)

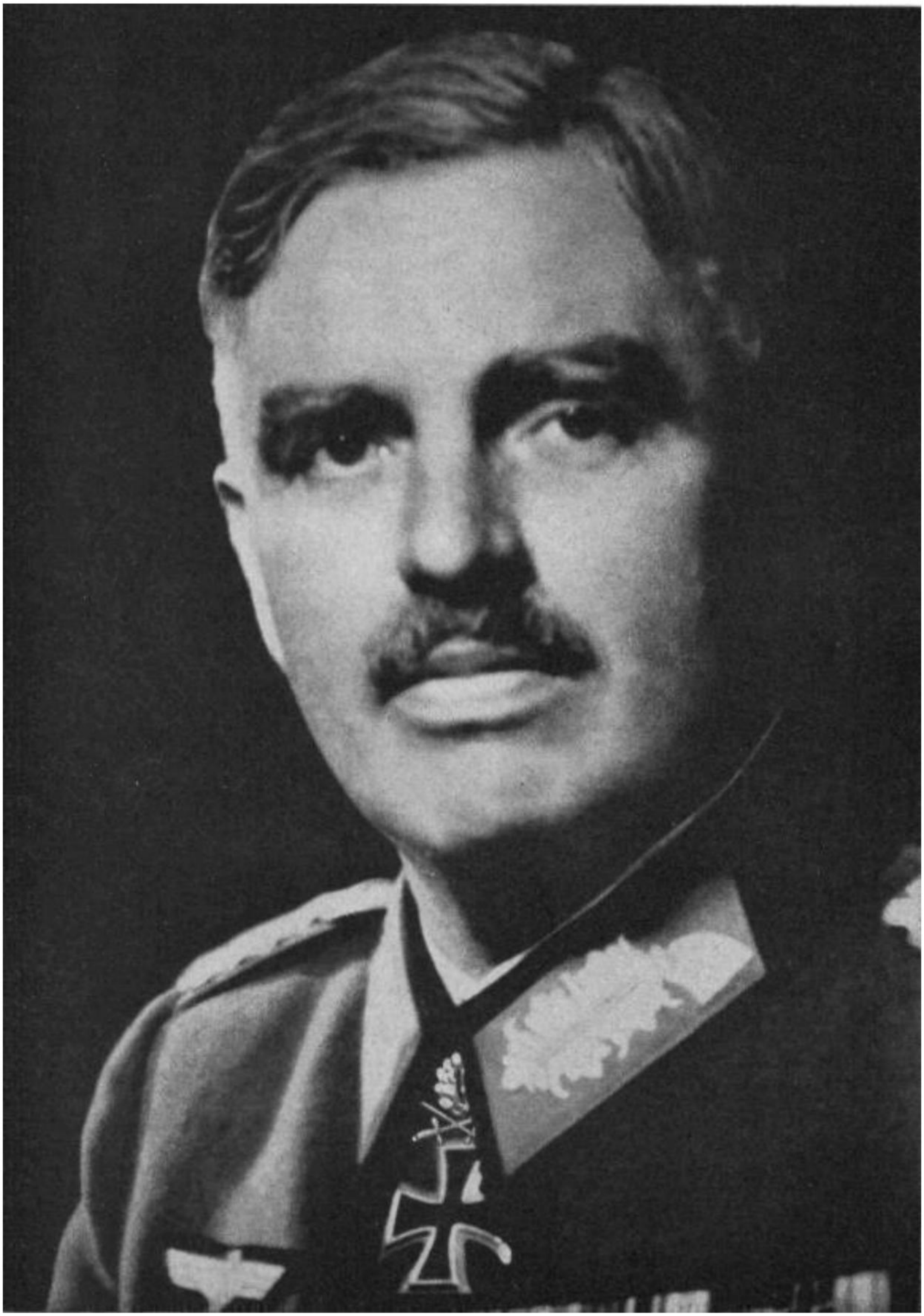

Persónuleiki og frammistaða ræður sess í þjóðinni.

27.Hvers vegna gerir National Sósíalísk heimsmynd skylda okkur að lögmáli blóðs og jarðvegs?

Við berjumst fyrir konur okkar og börn og þar með fyrir eilífu lífi fólks okkar, ekki aðeins í núverandi miklu baráttu heldur alltaf og alls staðar. Þess vegna verðum við að vinna að lífsreglu fyrir fólk okkar sem tryggir eilíft líf þess innan frá. En þetta getur aðeins verið skipan sem varðveitir og eflir hið góða og dýrmæta blóð en bælir niður og útrýmir hið óæðri og framandi blóð, skipan sem fær ættir fólksins til að vaxa í jarðvegi heimalandsins.

Mesti auðurinn og dýrmætasti fjársjóðurinn, sem fólkið okkar, um er stofn þess af hagkvæmum ættum, af ættum sem fengu blóð sitt hreint og þaðan hefur þeim verið skylda gagnvart forfeðrunum, að sjá okkur alltaf fyrir nægjanlegum fjölda barna og barnabarna. , til að halda áfram því sem forfeður hófu. Vélar, byssur, skriðdrekar, kafbátar og flugvélar er hægt að framleiða í verksmiðjum okkar í óendanlega miklu magni; en fólkið, sem er fært um að stilla þessar fallbyssur og skriðdreka rétt til að nota þær skynsamlega, er aðeins hægt að búa til úr ættum af góðu blóði og hægt er að búa til. Á sama hátt geta vitsmunaleg og menningarleg afrek okkar, reyndar siðferðið sem einkennir fólkið okkar almennt, aðeins verið sömu öfl sem tekið er á móti, sem fyrir burðarmenn sköpunar þeirra.

voru.

Hvað höfum við gert núna til að varðveita fyrir fólk okkar þennan dýrmætasta fjársjóð, góða blóðið? Áður en „endurskipulagning hugsunar okkar“ af hálfu þjóðernissósíalíska heimsmyndarinnar var - eins og flestar aðrar Evrópuþjóðir - voru svo kærulausar í okkar

meðhöndlun á því að fyrir vitringana hafi þegar komið fram ógnandi vofa þjóðardauða. Og mjög mikill svartsýnismaður spáði þegar "fall Vesturlandanna" sem meinta nauðsynlega leið síendurtekins sögulegrar lögmáls. En við trúum á eilífð fólks okkar; við þekkjum það af lögmálum lífsins og sögunnar að þjóðir deyja ekki út, heldur eru þær "útfæddar".
Miklar og mikilvægar menningarþjóðir hafa farist. Endanleg orsök þessarar lækkunar var vanræksla á blóðvandamálum. Umfram allt voru alltaf þrjár hættur sem ekki var nægilega viðurkennt og barist gegn sem slíkum: fækkun fæðingartíðni, gagnval og kynþáttablöndun.

Af þessari reynslu höfum við lært að ríkisstj
Sósíalísk heimsmynd skyldar okkur til lífsreglu sem ræður ríkjum við þessar hættur:

- **Þýskaland verður að verða Kinderland aftur. Umfram allt þarf sigur vopna að fylgja sigri barnsins. Viljann til barnsins verður að efla að nýju, sérstaklega í fjölskyldum sem eru blóðugar; því oft voru þeir hljóðlega hreinir, þeir sem byrjuðu með því að takmarka fjölda barna viljandi. Við verðum aftur að venjast því að fjöldi barna upp á fjögur, sex og fleiri er sjálfsögð, sérstaklega í fjölskyldum valdastéttarinnar, sérstaklega eftir að svo margar af okkar bestu blóðlínum voru klipptar af aftur í þessu stríði, með hetjudauða síðasta lifandi afkomendsins að eilífu. Hið öfluga og leiðtogahæfileikafólk, sem getur ekki lengur fæðst af þessum ættum, verður að gefa hina fólki okkar líka.**

Tvær milljónir látinna í heimsstyrjöldinni eru fyrir þýsku þjóðina hefur verið bitur fórn. En meiri var blóðtapið, sem á tímanum frá 1919 til 1933, með efnishyggjunni, leiddi til handahófskenndra getnaðarvarna:

Árið 1905 fæddust 2.010.600 börn í Þýskalandi með 58,6 milljónir íbúa. Árið 1932 voru aðeins 978.160 börn af 64,9 milljónum! Þetta þýðir um 12 milljóna tap fólk! Sérhver Þjóðverji veit hvernig á að dæma hvað fjarvera 12 milljóna manna þýðir í dag fyrir þýsku þjóðina. Þrátt fyrir mikinn árangur af íbúastefnu okkar hingað til (á tímabilinu 1934 til 1940 fæddust td 2,7 milljónum fleiri barna í Gamla ríkinu en búist hefði verið við við aðstæður 1932/33) ber okkur skylda. að útvíkka allar aðgerðir sem eru til þess fallnar að ala upp viljann til að verða barn. Tölfræðin færir okkur sannanir fyrir þessu. En allar þessar ráðstafanir - allt frá hjúskaparlánum og jöfnun fjölskyldubyrða til veitingar heiðurskrosssins til þýsku móðurinnar - eru aðeins vísbendingar um að ríkið geti vísað veginn; við verðum að feta leiðirnar sjálf og af fúsum og frjálsum vilja. Spurningin um hvernig eigi að tengjast barninu er fyrst og fremst spurning um viðhorf og viðhorf er einungis hægt að hafa áhrif á með menntun. Við stöndum því frammi fyrir eitt af okkar mikilvægustu uppeldisverkefnum og ekki má gleyma því að sérhvert uppeldisverkefni sem er að breyta innra viðhorfi alls fólksins verður því aðeins leyst þegar forysta fólksins sýnir besta fordæmi og sýnir tilskilið viðhorf.

Auk þeirra aðgerða sem tryggja líf fólks okkar miðað við fjölda þeirra, þá verða þeir sem viðhalda og hugsanlega bæta líf okkar fólksins með tilliti til gæsku þeirra að tryggja að líffræðilegir ferlar innan þjóðarlíkamans leiði til vals og styrking á góðu blóði og ekki til mótvals. Með lögum eins og lögum um varnir gegn arfgengum sjúkum afkvæmum eða lögunum um hjúskaparásakanir er hins vegar aðeins komið í veg fyrir það versta tjón sem þetta samband hefur. Það sem ræður úrslitum hér er aftur í afstöðu fólksins sjálfs, sérstaklega í ábyrgðartilfinningu þess við val á konu. Rétt val á eiginmanni er það eina möguleika á að koma í veg fyrir að verðmæti eigna háræktaðrar ættar sökkvi. „Já, ég vildi að jörðin nötraði í krampum þegar dýrlingur og gæs makast,“ segir Nietzsche í „Zarathustra“.

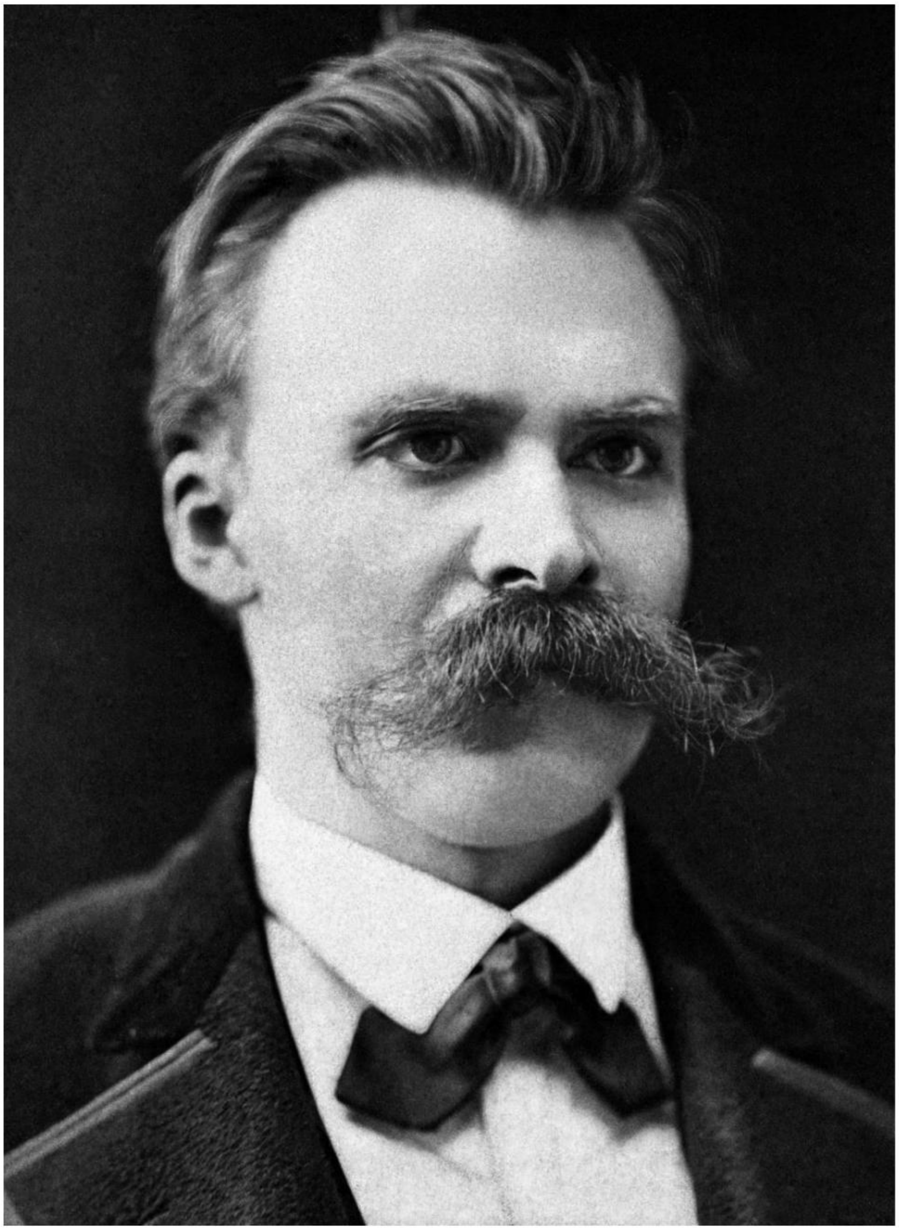

Og hinn einfaldi smiður segir við son sinn: "Drengur, opnaðu augun, hjónaband er ekki að kaupa hest!" Aftur og aftur þarf gott blóð að finna gott blóð til góðs blóðs og með ofgnótt barna þarf ekki aðeins að viðhalda stofninum heldur auka hann. Andfélagsleg stórfjölskylda er ekki stór fjölskylda með mörgum

börn; ef ekki verður stöðvuð hömlulaus æxlun þessa óæðra blóðs og ef á móti kemur að ekki er allt arfgengt fólk, sérstaklega þeir af hæfustu kynjum, sem játa gildi fjölskyldunnar og barnaauðsins, þá er ekki hægt að afstýra útrýmingarhættu með gagnvali, jafnvel meðal okkar fólks.

Við verðum að halda fólki okkar hreinu í kynþáttaefni sínu, þ.e. við verðum að koma í veg fyrir að erlendir kynþættir fari yfir okkar góða blóð, eða jafnvel leyfa erlendum fordæmum að taka gildi í okkar fólki. "Það sem ekki tilheyrir þér, verður þú að forðast; það sem truflar þig hið innsta, þú mátt ekki þjást. (Goethe)

Fólk einkennist ekki aðeins af kynþáttum sem mynda líkama hennar, því að sérstakt andlit hennar ræðst af sameiginlegri sögu hennar, hættum sem hún hefur sigrast á í sameiningu, af sameiginlegu tungumáli sínu, eðli búsvæðis þess o.s.frv., heldur kynþáttagrunnurinn ræður úrslitum. Umfram allt er nauðsynlegt að gera sér ljóst hvaða kynþáttur hefur haft afgerandi áhrif á allt siðferði fólksins.

Af sögu germönsku landtökunnar og síðari íbúasögu Þýskalands vitum við að blóðhluti er til staðar í öllum þýskum ættbálkum sem sameinar þannig alla hina, sem þó einnig tilheyra fullkominni tjáningu þýsku verunnar, í blóðsamfélag. Það er norræna blóðið. Í öllum þýskum héruðum, já, í hverjum einasta Þjóðverja, hefur þessi norræna blóðarfleifð meira og minna hátt hlutfall, ekki alltaf læsilegt af ytri kynþáttaeinkennum, en auðþekkjanlegt af eðli og frammistöðu þýsku þjóðarinnar. Þessi norræna blóðhluti og þar með sálarhlutdeild í öllum Þjóðverjum Gauen og allir Þjóðverjar eru, ef svo má segja,
bylgjubandið sem við getum öll kveikt á sendum okkar og

viðtæki og með hjálp sem við getum til að geta átt samskipti við alla, sérstaklega um það sem við teljum

hinn dæmigerði, þýski. Fyrir siðferði þýsku þjóðarinnar - Sagan kennir okkur þetta alveg skýrt - mótast af viðhorfi sálar germanskra forfeðra okkar, þ.e. kynþáttarsálar aðallega norrænna manna. Þess vegna er svo mikilvægt, í þágu varðveislu germönsku þjóðarinnar, en ekki vegna einhvers „kynþáttaæðis“, að koma í veg fyrir að ofangreint öldusvið minnki með því að minnka blóðið svo mikið að skoðanajafnrétti. og skoðanir og þar með bein, tegundarétt þróun fólks okkar er ekki lengur möguleg.

Führerinn:

„Allar sögulega sannanlegar heimsmyndir eru aðeins skiljanlegar í tengslum þeirra við tilgang lífsins og lífsskoðun ákveðinna kynþátta. Hann (þjóðernissósíalismi) veit að eðlilegt svið hæfileika okkar ræðst af innri kynþáttaskiptingu fólks okkar. En hún óskar þess að pólitísk og menningarleg forysta þjóðar okkar hafi andlit og tjáningu þess kynþáttar sem með hetjudáð sinni, í krafti ráðstöfunar sinnar einni saman úr samsteypu af ýmsum þáttum, skapaði þýsku þjóðina í fyrsta lagi. Byggt á þeirri skilningi að til lengri tíma litið er aðeins hægt að viðhalda öllu því sem skapað hefur verið með sömu öflum og áður voru sköpunarberar, mun þjóðernissósíalismi verða kjarni þýsku þjóðarinnar þessara þátta til ríkjandi áhrifa og hæstv. sýnileg áhrif, sem mun leiða til myndun þýska þjóðarlíkamans okkar hefur verið innblástur og framkvæmt í margar aldir."

Til að standa vörð um eilíft líf fólks okkar verðum við því að krefjast: fleiri barna, en aðeins barna sem við getum svarað forfeðrum okkar. Í bæ og sveit verða hörð, sterk og göfug kyn að vaxa á ný.

Hér þarf að segja eitthvað um ræktunarhugtakið sem stundum er brosað að, stundum gagnrýnt.

Hugmyndin um ræktun var eitthvað sem forfeður okkar tóku sem sjálfsögðum hlut! Samkvæmt venjum þess tíma ákváðu ætthöfðingjar eða ættir það besta og fegursta af hvoru tveggja kyn fyrir hjónaband frá upphafi. Í dag er þessi siður ekki lengur sameign. Foringinn verður því að láta leiða sig af hugsuninni um æðri ræktun blóðsins þegar hann velur sér konu og skyldu höfuð fjölskyldunnar og, þar sem þeir eru þegar til staðar aftur, ættaröldunganna, að vaka vandræðalegast yfir hreinleikanum. af blóðinu. Þjóðernissósíalismi leitast við æðri þróun fólksins. Þetta er spurning um blóð! Í því sambandi verður að svara þeim sem efast um möguleikann á uppeldi, að ekkert sé ómögulegt þar sem viljinn er fyrir hendi og að svartsýnismenn hafi aldrei hreyft við heiminum!

En mikilvægasta grundvallarlögmálið fyrir lífsreglu þjóðar okkar er þetta: Siðferðilegt er það sem stuðlar að varðveislu tegunda þýsku þjóðarinnar. Það sem er siðlaust er það sem er andstætt varðveislu tegunda þýsku þjóðarinnar.

Führerinn:

Ef til vill í fyrsta sinn frá mannkynssögunni hefur þeim skilningi verið beint að hér á landi að af öllum þeim verkefnum sem okkur eru lögð er háleitasta og þar með helgasta fyrir manninn að varðveita hið guðlega blóðbundna. tegundir.

Í fyrsta sinn í þessu ríki er mögulegt fyrir manninn að uppfylla þá gjöf þekkingar og innsæis sem almættið gefur þeim spurningum sem nauðsynlegar eru til að varðveita tilveru þess frá og með mesta byltingu þjóðernissósíalismans er að hafa opnað dyrnar. af þekkingu fyrir því, að allar villur og mistök mannsins eru tímaháðar og því hægt að bæta það aftur, nema eitt: villuna um mikilvægi

varðveislu blóðs hans, tegundar hans og þar með formsins sem Guð hefur gefið honum og formsins sem honum er gefin af Guðs gefin veru hans." (Adolf Hitler)

Þýska ríkið verður að vera bændaveldi, annars mun það farast. Þessi krafa hefur ekkert með einhliða stefnu um félagslega stöðu að gera heldur er hún aftur aðeins nauðsynleg ályktun sem hægt er að draga af rannsóknum á lögmálum lífs og sögu. Því að lífsþróttur germanskra þjóða er því aðeins tryggður að þær - eins og skógur í trjánum - halda sig fastar í jarðveginum sem myndar búsvæði þeirra af nægilega miklum fjölda öflugra bændaætta. Við erum öll afkomendur germönsku bændanna sem við landtökuna tóku þjóðlendu okkar inn í menningu og úr sálarafstöðu þýsku þjóðarinnar spratt loksins siðferði.

Hvaða lífsviðurværi sem raunverulega varðveitti tegundalífið var skapað í okkar fólki spratt af þessu sveita-germanska sálarviðhorfi og hlýtur enn að vera skyldulögmál fyrir okkur í dag, jafnvel þótt breytt sé í samræmi við nauðsyn þess tíma. Þetta þýðir ekki að við eigum öll að verða bændur aftur, en það þýðir að við verðum að stöðva hömlulausa þéttbýlismyndun viðhorfa, sem leiðir alltaf til þess að hverfa frá lögmálum lífsins, og að við verðum að grípa til viðeigandi lagalegra ráðstafana. að halda bændastéttinni lifandi og sterkri sem uppsprettu næringar, blóðs og menningar fyrir fólk okkar. Svo lengi sem fólkið okkar hefur slíka bændastétt - sagan kennir okkur það líka - mun það hafa sigrast á jafnvel mesta blóðtapi með stríði sem það neyddist til að heyja á tiltölulega skömmum tíma.

Þess vegna berst ríkið fyrir því rými sem við þurfum til að verða aftur öflugt bændafólk, auk iðnaðarstarfsemi.

Führerinn:

„Gakktu úr skugga um að styrkur fólks okkar fái ekki undirstöðu sína í nýlendum heldur í jarðvegi heimalandsins í Evrópu!

Líttu aldrei á heimsveldið öruggt ef það getur ekki gefið allt

hringur okkar landsmanna um ókomnar aldir!
Gleymdu því aldrei að helgasti rétturinn í þessum heimi er rétturinn til jarðar sem maður vill sjálfur byggja og helgasta fórnin er blóðið sem maður úthellir fyrir þessa jörð! (Mein Kampf) Þessi siður átti við um sonu forfeðra okkar:

Tók sá fyrsti bæinn, annar tók voginn, sá þriðji reisti
nýtt land.

Höfuðborgarsvæðið mun einnig færa borgina aftur í nálægð við náttúruna og raunverulega bændahugsun og gefa hluta af sonum sínum aftur til landsins.

Og því að borgin verður að sækja um einu sinni: Sá fyrsti tekur arfin, sá annar tekur yfirvegginn, sá þriðji hækkar land. Þannig munu allar ættir geta fest rætur á ný í heimalandi sínu.

"Hin raunverulega sköpunarhugmynd um frelsi getur aðeins blómstrað að fullu þegar þeir hafa loft til að anda og land til að rækta. Lifandi heiður mun því sjást vera stöðugt að verki hjá þjóð sem hefur nægilegt lífrými; og enn dýpra: þar sem hugmyndin um kvalinn þjóðernisheiður rís, þar hljómar krafan um pláss.Þess vegna þekkja hvorki gyðingar né Róm, sem er jarðvegsframandi, hugmyndina um heiður, eða betra: vegna þess að þeir þekkja ekki þessa hugmynd, þess vegna þráin eftir ræktun. land, sem sterk og glöð kynslóð sáir frjósömu sæði sínu yfir, vinnur þeim ekki. . .

Með sverði og plóg til heiðurs og frelsis er því endilega bardagaóp nýrrar kynslóðar, sem vill stofna nýtt ríki og leitar að mælistikum, sem hún getur dæmt á frjósaman hátt leik sinn og viðleitni. Þetta kall er þjóðernissinnað.
Og sósíalisti"
(Alfred Rosenberg,

Goðsögn tuttugustu aldar.)

"Maður krefst.... Fórn og hugrekki, hugrekki, tryggð, trú og hetjuskap, og sá hluti fólksins sem kallar þessar dyggðir sínar eigin mun koma fram. En þetta var alltaf þátturinn sem gerði söguna.

(Adolf Hitler)

„Germanska blóðið á þessari jörð er smám saman að klárast,
nema við rífum okkur upp og gerum okkur frjáls.“
(Adolf Hitler)

Hjónaband getur líka ekki verið markmið í sjálfu sér, heldur verður það að þjóna hinum stærri tilgangi, fjölgun og varðveislu tegundar og kynþáttar; aðeins það er merking þess og tilgangur. (Adolf Hitler)

„Sérhvert fólk verður aðeins það besta og göfugasta og mun geta framleitt það besta og göfugasta með því að velja alltaf sterkasta og fallegasta af ættbálki sínum og láta þá fjölga sér saman. (Ernst Moritz Arndt)

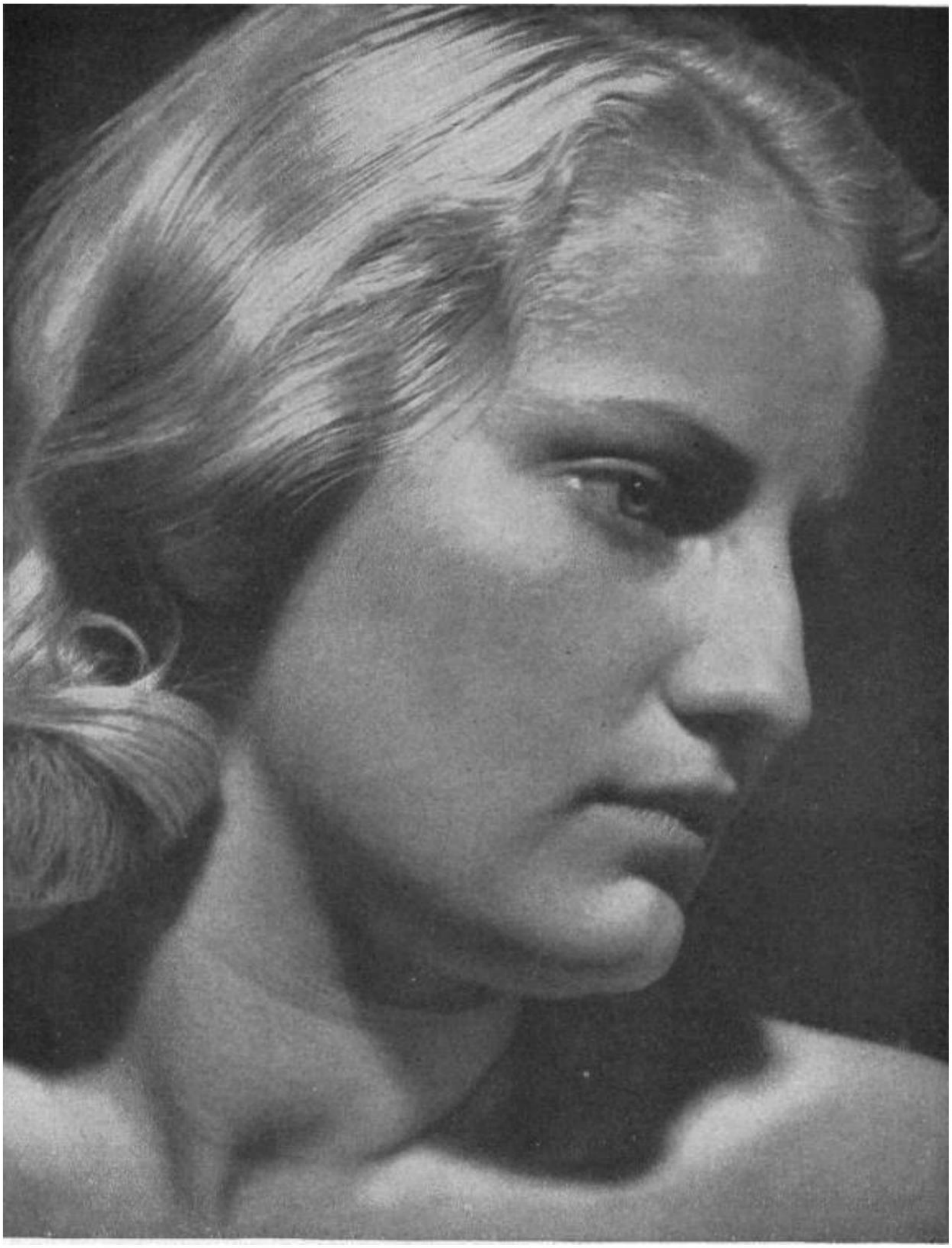

„Ég vil að sigur þinn og frelsi þrái barn. Þú skalt reisa lifandi minnisvarða um sigur þinn og frelsun.
Þú skalt byggja umfram sjálfan þig"

(Nietzsche)

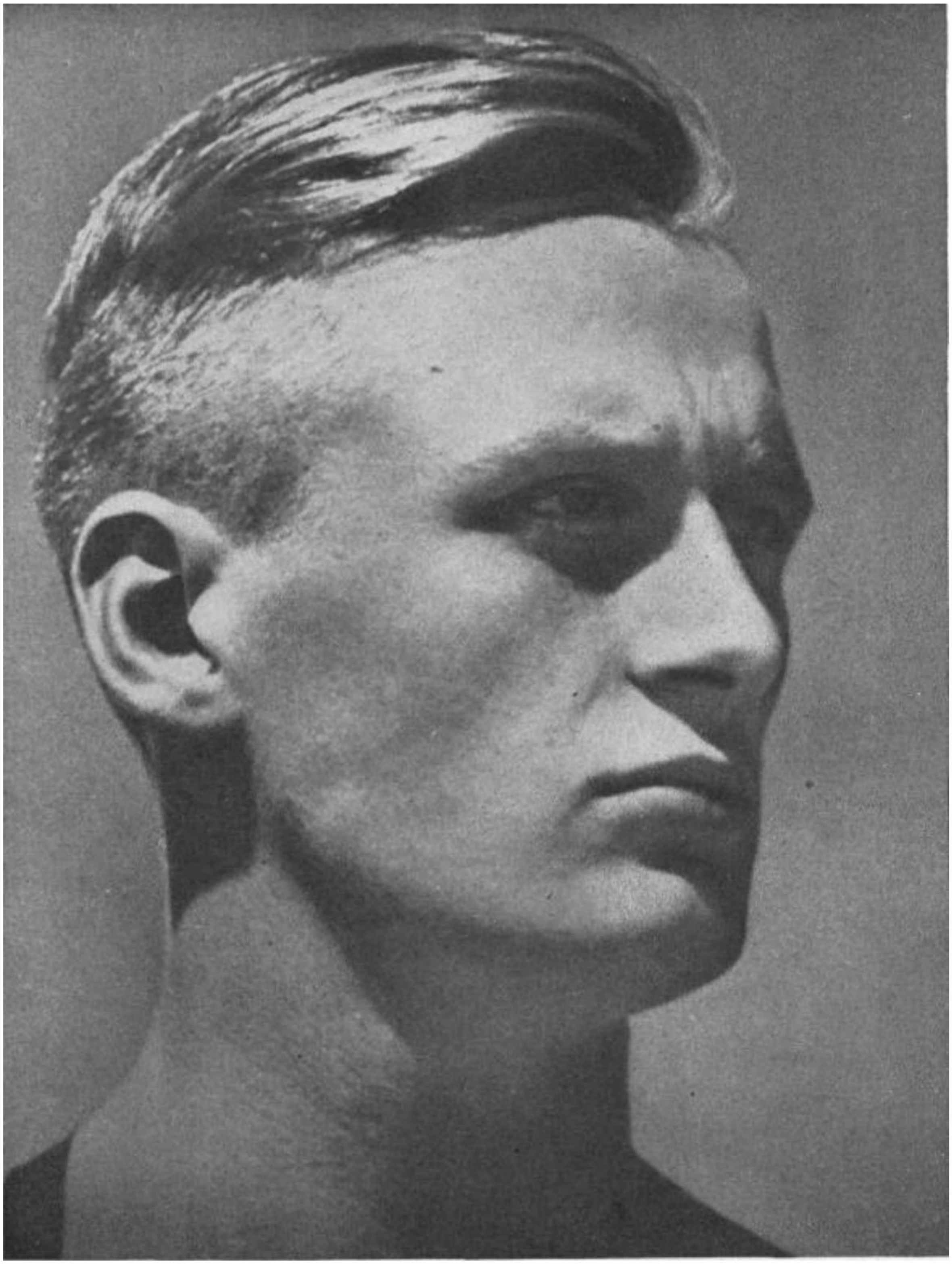

„En fyrst verður þú sjálfur að vera byggður að mér, hornrétt á líkama og sál; ekki aðeins í burtu skalt þú planta sjálfum þér, heldur upp. Í þessu skyni mun hjónabandsgarðurinn hjálpa þér." (Nietzsche)

"Vér höfum enga sekt erft, - og engin synd er yfir oss; sem erfingjar berum við blóð forfeðra okkar, sólríkt hold Guðs. (Tons Vormann)

"Það er engin leið að sjá Guð nema að leita hans í börnum sínum."
(Lagarde)

Ég mæli ekki árangur í starfi okkar með vexti vega. Ég mæli það ekki eftir nýju verksmiðjunum okkar, ég mæli það ekki við nýju brýrnar okkar sem við byggjum, né deildirnar sem við settum upp, en í fararbroddi við að dæma árangur þessarar vinnu er þýska barnið, þýska ungmenni. . Þegar það stækkar, þá veit ég að fólk mitt mun ekki farast og að starf okkar mun ekki hafa verið til einskis.

(Adolf Hitler)

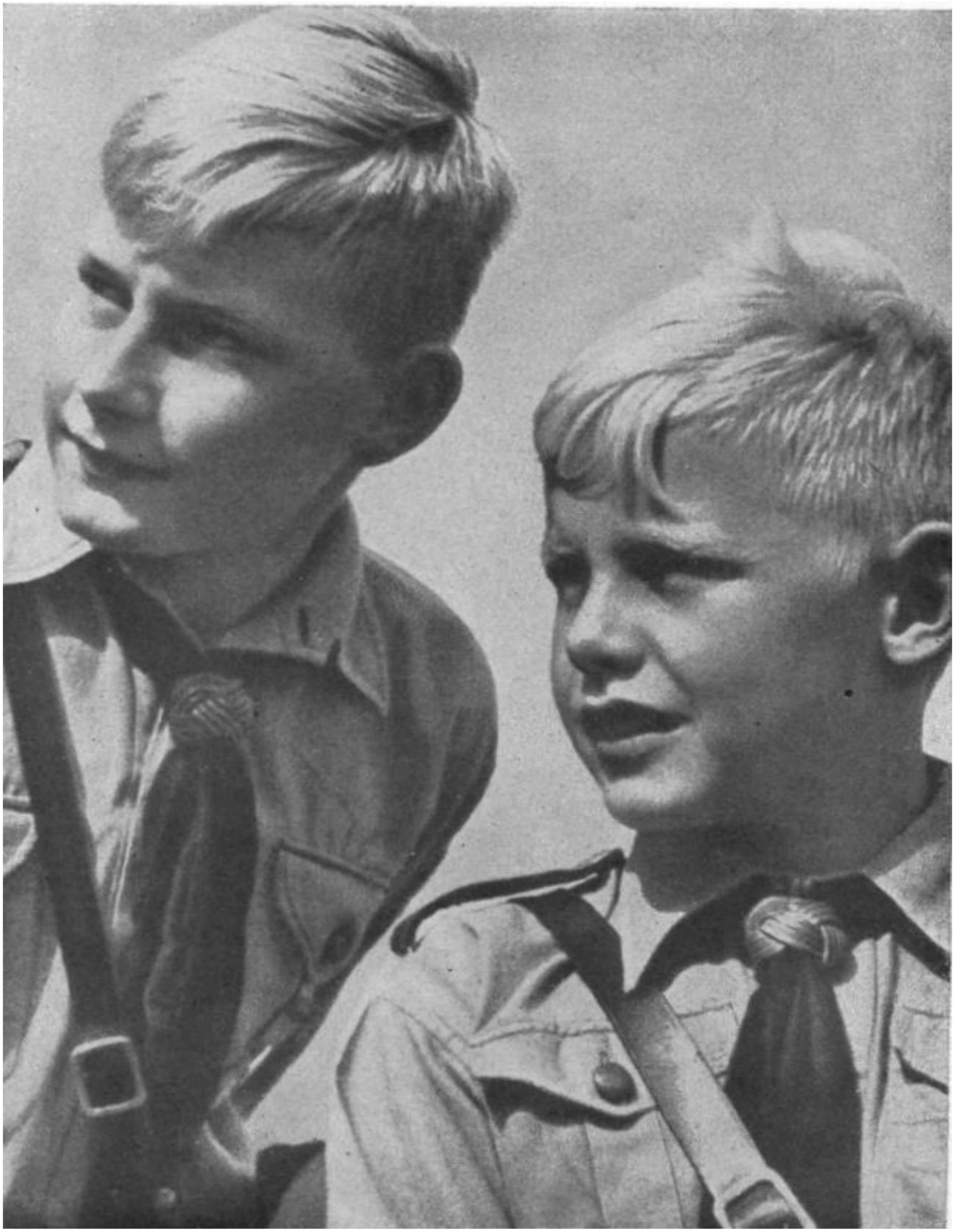

Unglingarnir okkar verða hressir og harðir, þeir æfa sig snemma í baráttunni, þeir munu móta það sem við berjumst fyrir.

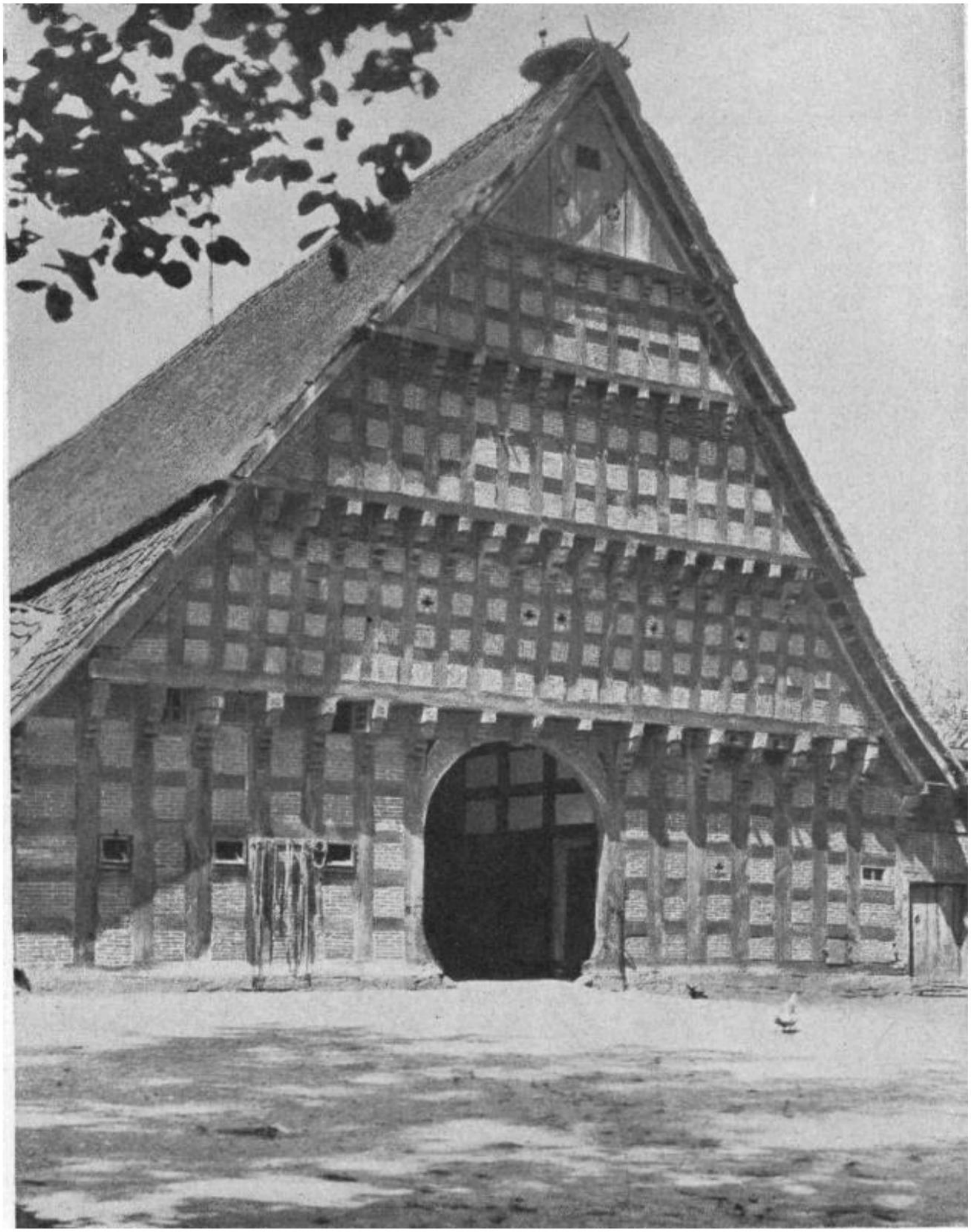

„Svo lengi sem fólk getur dregið sig til baka til sterkrar bændastéttar mun það draga nýtt styrk frá því aftur og aftur." (Adolf Hitler)

Frühstücksstube
Carl

Jafnvel borgarbúi, ef hann vill vera áfram burðarmaður fólksins og menningarinnar, verður að læra að vera bændur: ósvikinn, sterkur, náttúrulegur, einfaldur og harður.

„Aðeins nægilega stórt rými á þessari jörð tryggir tilverufrelsi fyrir fólk. (Adolf Hitler)

Í ósviknum sósíalisma keppa framhliðin og heimalandið í hinni heilögu baráttu fyrir eilífri tilveru þjóðar okkar og ríkis.

28.Hvað skiljum við sósíalismi?

Orðið sósíalismi er dregið af socius = félagi, samfélag. Sósíalismi væri þá hugmyndin sem maður hefur um sambúð fólks sem hefur „gengist í“, þ.e. gengið í samfélag eða samfélag. Það fer eftir því hvaða samfélag maður gefur hæsta gildið, allt aðrar hugmyndir geta tengst hugtakinu "sósíalismi. Þar sem fyrir okkur Þjóðverja er fólkið æðsta gildið en ekki - eins og fyrir marxista - "alþjóðleg stétt verkalýðsins." sósíalismi er fyrir okkur ákveðin form af "lýð"-reglunni, sem við gætum kannski best þýtt sem Volksgenossenschaft, reglu þar sem réttarstaða einstaklingsins í afgerandi spurningum er ekki háð því hvort hann er bóndi eða verkamaður, embættismaður eða starfsmaður, iðnaðarmaður eða fræðimaður, heldur fyrst og fremst eftir því hvort hann er félagi fólksins eða ekki.

Hins vegar krefst hver pöntun matsstaðal, eftir því sem mismunandi raðir innan pöntunarinnar eru ákvarðaðar. Í

þýska velferðarstjórnin, þá getur þessi staðall einungis verið frammistaða einstaklingsins fyrir þjóð sína.

Führerinn:

"Við höfum ástand í huga þar sem hver staða í framtíðinni verður skipuð af hæfasta syni þjóðar okkar, sama hvaðan hann kemur; ástand þar sem fæðing er ekkert og afrek og geta er allt."

Þannig að sósíalismi hefur ekkert með daufa jafnréttisstefnu að gera. Þetta form alþýðureglu, sem fullkomin þróun var aðeins trufluð af stríðinu sem neyddist til okkar, hefur endurreist

heiður þýska verkamanninum jafnt sem þýska bóndanum og hefur sett hann sem fullgildan meðlim þýska þjóðarsamfélagsins. Í þýska velferðarríkinu er sérhver skapandi starfsmaður, hvort sem hann er ennismaður eða hnefaverkamaður, meðhöndlaður jafnt. Hinum borgaralega kapítalíska heimi hefur mistekist þetta verkefni. Það taldi sig geta komist af með svokölluðum félagslegum umbótum, sem var meginmarkmið verkefnisins að lækna verstu óhóf hins kapítalíska efnahagskerfis með því að gefa ölmusu. Jafnvel kenningar um samúð og miskunn gætu dregið úr félagslegum skaða sem hafði skapast af efnishyggju gyðinga á líf og hagkerfi. Hugmyndir um kærleika og miskunn í þjóðernissósíalisma standa gegn þeirri skyldu hvers fórnarlambs að standa fyrir samfélagið.

Raunveruleg lausn var aðeins möguleg með raunverulegri byltingarkenndri umbreytingu á alþýðureglunni sjálfri. Því að verkamaðurinn þarf ekki meðaumkun, heldur lög og réttlæti. Hann fann hvort tveggja í þjóðernissósíalíska ríkinu. Og þessi gífurlegi árangur varð til þess að einkum plútókratísku löndin urðu svo vakandi að þau urðu að óttast hrun samtaka sinna vegna arðráns á heiminum ef þetta fordæmi ætti líka að fylgja þeim. Þess vegna hatur þeirra á Þjóðernissósíalíska Þýskalandi, sem er aðeins enn ein sönnunin fyrir okkur um hversu mikið við erum á réttri leið. Það var þetta hatur, sérstaklega vakið upp af gyðingdómi, sem leiddi til þess að núverandi stríð leysti úr læðingi. Þess vegna snýst þetta stríð um þýskan sósíalisma og um frelsi til að móta þjóðskipulag okkar í samræmi við okkar eigin eðli.

En hér er áréttað: Fyrir okkur þýðir sósíalismi ekki aðeins lausn verkamannaspurningarinnar heldur að safna öllum þýskum þjóðfélögum saman í raunverulegt lífssamfélag, það þýðir varðveislu og frekari þróun fólksins sem byggir á þróunarlögmál sem felast í tegundinni.

29.Hvað færði þjóðernissósíalismi þýsku þjóðinni?

Þjóðernissósíalismi færði Þýskalandi endurfæðingu þess eftir hnignun þess árið 1918. Hann endurskipulagði þýska líf í samræmi við blóð okkar. Adolf Hitler leiddi Þýskaland út úr skömminni í Versala og skapaði "ríkið". Í honum sameinaði hann allar ættkvíslir þýsks blóðs.

Þýska Volksgemeinschaft er stofnað. Meginreglan er: "Almannahagsmunir ganga framar eiginhagsmunum. Ytra skilyrði þjóðfélagsins skapast með því að slíta öll hagsmunasambönd, banna og sjálfsslit flokka og stjórnmálasamtaka, sameiningu félaganna.

Führerinn:

Uppfylling skyldu: það er að segja ekki að fullnægja sjálfum sér, heldur þjóna almenningi. Við köllum grundvallarhugsunina sem slík athöfn rís upp úr - öfugt við sjálfhverfa, eiginhagsmuni - hugsjónahyggju.
Með þessu skiljum við aðeins getu einstaklingsins til að fórna sjálfum sér fyrir heildina fyrir samferðamenn sína. (Mein Kampf)

Kynþáttarannsóknirnar eru gerðar til grundvallar byggingu fólk og staðhæfið af þeirri vitneskju að öll gildi og öll menningarleg og söguleg afrek eru bundin kynþáttum skilyrði, að erfðaeigninni. Kenningunni um jafnrétti allra manna var brugðist við með kenningunni um kapp.

Kynþáttaspurningin varð lífsspursmál þýsku þjóðarinnar. Þess vegna er aðalkrafa þjóðernissósíalismans ekki

aðeins til að varðveita kynþáttaarfleifð þýsku þjóðarinnar en gera hana að verðleikum.

Hin vaknaða kynþáttavitund verður að verða kynþáttastolt!

Ráðstafanir voru gerðar af forystu þjóðernissósíalista: Lög til að vernda arfgenga heilsu þýsku þjóðarinnar, lög til að koma í veg fyrir fæðingu arfgengra sjúkra afkvæma, lög til að halda blóði hreinu, lög til að vernda þýskt blóð og þýskan heiður, vekja viljann til fjölskyldunnar. og börn, berjast gegn fækkun fæðinga (hjónabandslán, Fjölskyldujöfnun), líknarsamtök móður og barns, landnámsstarfsemi, Heimstätten Amt, efling lýðheilsu með aðgerðum heilbrigðisstjórnunar.

Führerinn:

„Þjóðþjóðarsósíalistaáætlun okkar kemur í stað frjálslyndu hugtaksins um einstaklinginn og marxísks hugtaks um mannkynið blóðbundið og jarðbundið fólk, Mjög einföld og fáránleg setning, en með gríðarlegum afleiðingum, Í fyrsta skipti, kannski, síðan í sögu mannkynið hefur verið til, hér á landi hefur þekking beinst að því að af öllum þeim verkefnum sem okkur eru falin, sé það virðulegasta og þar með manneskjunni helgast að varðveisla þess frá Guði sé af ákveðinni blóðtengdri gerð“

Bændastéttin er sérstaklega kynnt sem uppspretta lífs fyrir þýsku þjóðina. Reichserbhof-lögin binda bóndann aftur við klæði sitt. Binding blóðs og jarðvegs tryggir líf þýsku þjóðarinnar. Tryggja afraksturinn af landinu með markaðs- og verðlagseftirliti, tryggja fæðuframboð fyrir fólkið (orrusta um framleiðslu), Führer:

„Þriðja ríkið verður bændaveldi,

eða það mun líða undir lok eins og heimsveldi Hohenstaufen og Hohenzollern".

Verkamaðurinn: Frá hinni frjálslyndu marxísku sýn á bölvun vinnunnar, er þýska "vinnusiðferðið", aðalsmanna vinnunnar og heiður verkamannsins endurreist. Iðnaðarmaðurinn nýtur sama álits og yfirmaðurinn. 1. maí er lýstur þjóðhátíðardagur sem „þjóðlegur dagur verkalýðsins“.

6,5 milljónir starfsmanna fá vinnu og brauð.

Führerinn:

„Ég mun ekki hafa meira stolt í lífi mínu en að geta sagt í lok mína daga að ég hafi unnið verkamanninn fyrir þýska ríkið. Jafnframt því að rétturinn til vinnu sé framfylgt hefur félagsstefna þjóðernissósíalíska ríkisins gripið til ráðstafana sem eru til þess fallnar að tryggja fyllsta þroska persónuleikans.

Frammistaða og karakter gera öllum Þjóðverjum kleift að komast áfram.

Í því skyni skapaðist möguleiki á að greiða götu hvers og eins Þýska til að komast áfram hvað varðar getu, frammistöðu og karakter:

hver sem er getur orðið liðsforingi óháð skólagöngu, sérhver vinnufær drengur fær í dag ókeypis æðri menntun (National Political Education Institutes, Adolf Hitler Schools, Hauptschulen), það sama á við um háskólanám og starfsferil stjórnmálaleiðtoga Langemarck-nám, Ordensburgen).

Lögin um þjóðarvinnuskipan koma í stað andstöðu vinnuveitanda og launþega fyrir samfélag leiðtoga og fylgjenda.

Þýska verkalýðsfylkingin inniheldur allt skapandi fólk: Verkamenn og frumkvöðla, launþega og iðnaðarmenn, um 18 milljónir vinnandi manna.

Aðrar félagslegar aðgerðir, svo sem rýmisskipulag, byggð, vinnuvernd, almannatryggingar, félagsleg velferð, fegurð vinnu og orlofsfyrirkomulag, KdF. leggja sitt af mörkum til upplýsa og fegra líf skaparans og auka starfskrafta.

Hagkerfið er endurskipulagt í þjóðernissósíalískum skilningi. Það er verið að slíta hana frá frjálslyndri kapítalískri hugsun og setja hana í þjónustu fólksins. Á fimm árum hækkuðu þjóðartekjur úr

45,2 milljarðar í 68 milljarða og skatttekjur á mann hækkuðu úr 6,6 RM árið 1932 í 14 RM árið 1937.

Matvælaframboð er tryggt. Framleiðslu- og neyslueftirlit ríkisins.

Fjögurra ára áætlunin veitti Þýskaland einnig að mestu undanþágu frá innflutningi erlendis frá við hráefnisöflun. Þjóðarbúið verður óháð hagkerfi heimsins. Reglugerð innri markaðarins leiðir til frelsis í utanríkisviðskiptum.

Hugmyndin um vald, meginreglan um forystu og hollustu ákvarðar þýskt líf.

Nýbygging ríkisins: Führerstaat. Persónulegt

ábyrgð í öllum störfum. Heiður, tryggð, karakter, frammistaða og hlýðni voru aftur færð upp í grunnstoðir þýsks lífs.

Führerinn:

„Við munum ... aldrei gleyma því að heildartala allra dyggða og allra valds getur aðeins orðið virk þegar hún er háð vilja og skipun.

"Öguð forysta: ... það temdir villtan vilja einstaklingsins til að ná óheftum vilja allra."

Eining flokks og ríkis. NSDAP verður handhafi þýska hugmyndarinnar um ríki (Law to Secure Party and State). Flokkurinn er kjarni þjóðernissósíalískrar hugmyndafræði og uppistöðulón leiðtoga fyrir flokk og ríki.

Stofnun einingaríkisins. Fullveldisréttindi landanna (þýsku ríkjanna) eru færð til Ríksins. Ríkisborgararétturinn kemur í stað fyrri ríkisborgararéttar.

Ekki bara hvaða hlutaríki sem er er stoð ríkisins, "heldur eru einu stoðirnar

Þjóðverjar og þjóðernissósíalistahreyfingin," (The Führer, yfirlýsing við setningu flokksþingsins 1933)

Menningin verður germönsk á ný, allt sem er framandi í kjarna hennar er útrýmt úr menningarlífinu og grundvöllur að

mikil menningarþróun skapast. Allir listamenn koma saman í Reich Chamber of Culture.

Führerinn:

„Við getum ekki ímyndað okkur endurreisn þýsku þjóðarinnar, ef ekki endurvakningu

Þýsk menning og sérstaklega þýsk list," (16. október 1933, í München)

Führer endurreisti utanríkisstefnufrelsi með úrsögn úr Þjóðabandalaginu og heiður þýsku þjóðarinnar.

Þann 14. október 1933 dró Adolf Hitler sig úr Þjóðabandalaginu í ljósi ógnar útlendinga! Aðeins fáir félagar hans höfðu hugmynd um hversu hættulegt ástandið væri; Hugrekki og ákveðni Führer gaf honum sigur á erfiðri stundu.

Í mars 1935 endurheimti þýska þjóðin hernaðarfullveldi sitt með tilkomu Wehrpflicht.

Í janúar 1935 eru örlög Saar-héraðsins ráðin

Í mars 1936, í ljósi þess að umhverfið iðaði af hatri, fór mars inn í Rínarlandið. Erlend lönd þorðu ekki að grípa til mótvægisaðgerða.

Á fjórða afmælisdegi valdatökunnar er undirskrift Versala-skuldasamninganna dregin til baka.

Allir muna enn eftir ógnandi þróun á Spáni.

Führerinn grípur inn í og bjargar Þýskalandi og Evrópu frá hættulegri bakógn frá gyðinga-marxiskum bolsévisma. Í nóvember 1936 var spænska ríkisstjórnin viðurkennd af Þýskalandi.

Síðdegis 12. mars 1938 fer Führerinn inn á heimili sitt landi.

Þann 13. mars 1938 voru Anschluss-lögin gefin út: "Austurríki er land þýska ríkisins. Mikilleiki Führersins og tryggð hans við heimalandið lét milljónir Þjóðverja snúa heim.

Í október 1938 gætu þýska yfirráðasvæði Súdeta verið hernumið af þýskum hermönnum eftir að hættulegri utanríkisstefnu hafði verið útrýmt.

Súdetalandið snýr aftur heim.

Þann 14. mars 1939 lýsti Slóvakía yfir sjálfstæði sínu og lagði örlög sín í hendur Führer. Þann 16. mars eru Bæheimar og Moravia hernumdir af þýskum hermönnum og með upplausn Tékkóslóvakíu er ein mesta hættan fyrir Þýskaland eytt.

Þann 21. mars 1939 skilaði Litháen Memelland til Þýskalands.

Í sex ára þrautseigju, markvissu og ákveðnu starfi hefur Führer byggt Stór-Þýskaland! Óforgengilegur verðleiki Führersins! Versalakerfið var hrunið yfir alla línuna.

Með einstökum stjórnmálalegum hæfileikum Adolfs Hitlers, járnvilja hans og einbeitni ákveðni mátti þakka að

„Ríkið“ gæti orðið til á ótrúlega stuttum tíma andspænis heimi óvina, án þess að sverðið væri gripið og að það fengi þann styrk sem til þurfti til að mæta öllum komandi átökum við umheiminn. til að vera fær um.

Þetta var goðsagnakennd þrá þýsku þjóðarinnar eftir því að heimsveldið yrði að veruleika.

30.Er oft Rakst á fullyrðingu um Guðleysi þjóðarinnar Sósíalistar Svara til

Raunveruleiki?

Fullyrðing um guðleysi getur aðeins komið úr hringjum sem hafa ekki komist inn í djúpa þekkingu þjóðernissósíalismans.

Til þeirra sem í þröngsýnri guðrækni réðu eingöngu af dogma, óttast að við gætum tapað stríðinu vegna þess að við erum að sögn guðlaus, látum það vera sagt: Þjóðernissósíalismi á rætur í lotningarþekkingu á Guði.

Við skulum líta á Führer:

Í aðgerðum sínum vissi Führer alltaf sjálfan sig vera einn með vilja hins alvalda, sem kemur fram aftur og aftur í stórræðum hans.

Við germönsk fólk erum djúpt trúarleg og guðrækin að blóði. Við trúum á Guð sem skapandi afl í kringum okkur og innra með okkur. Þetta trú ræður öllum pólitískum og andlegum athöfnum okkar, siðferðilegum athöfnum almennt.

Þjóðernissósíalismi viðurkennir guðlegan uppruna og merkingu lífsins. Heimsmynd þess leitast við að sigrast á efnishyggju í þýsku þjóðinni algjörlega og endurnýjun sem leiðir til afturhvarfs til hins eilífa í manninum og hins guðlega krafta eins og það birtist í gildum kynþáttar og fólks.

Fyrir þjóðernissósíalista táknar hjónaband, fjölskylda og ættin ekki aðeins félagslegan tilgang, heldur þýða þau líka guðlegt verkefni til að varðveita og efla líf.

Af þessum sökum sér þjóðernissósíalismi í sálarlausum og guðlausum bolsévisma, í tæknilegri mælingu á öllum gildum ameríkanismans, banvæna hættu sem aðeins er hægt að sigrast á með trúaröflum þýsku sálarinnar. Skuldbinding við blóð sitt, forfeður og barnabörn, við allt fólkið, þýðir hlýðni við guðleg lög, sem enginn má brjóta refsilaust.

Trú okkar á sigur hins góða í heiminum (í merkingunni göfugt og sterkt) gerir ráð fyrir trú á Guð og endanlega ábyrgð frammi fyrir guðlegum lögum.

Við sjáum hina guðlegu hvatningu í hugsjóninni sem leiðtoginn kallar sterkasta heimsveldið. Kynþáttahugsun okkar er aðeins „tjáning heimsmyndar“ sem viðurkennir guðlegt boðorð í æðri þroska mannsins. Sósíalismi okkar er líka aðeins afleiðing af herskáu trausti okkar á guðdómlega heimsskipan.

Fólkið er meðlimur hinnar guðlegu sköpunarreglu. Einstaklingurinn í fólkinu er þannig undir lögmáli Guðs. Þetta lögmál bindur hann við þá skyldu að nota líf sitt í skilningi tegundarinnar viðeigandi röð lífsins. Þess vegna, fyrir okkur þjóðernissósíalista, er brot á hagsmunum þjóðar okkar og Reich, heiður, hollustu og hlýðni sýnilegasta merki þess að gleyma Guði.

Sá sem vill þjóna Guði verður að byrja á föðurlandinu.

Það er kraftur Guðs

Hver kemur yfir fólkið Að það út úr sjálfu sér og lyftist yfir sjálft sig og finni síðan ekki lengur hver það hefur verið, finni varla hver það er þegar

Hæsta vald er við höndina

Þið hugrökku og guðræknu bardagamenn

hversu oft þurftirðu að gera það

hrópaði: „Guð gaf okkur

styrkur"

Guð vildi, við hljótum að
hafa viljað

Walter Flex

31.Hvernig höldum við National Sósíalísk heimssýn lifandi og áhrifarík sem skyldulög fyrir komandi kynslóðir?

Með stofnun vinsælrar forystu þar sem meðlimir þeirra telja sig meðvitað bera hugmyndina og eru reiðubúnir til að átta sig á henni hvenær sem er í persónulegu lífi sínu og standa fyrir henni sem „pólitískir hermenn“.
Sérhvert leiðandi ríki þróar, til að gera tilveru sína varanlega, pólitískt berandi stratum, "leiðandi stratum", sem er meðflutningsaðili stjórnmálasamtaka undir leiðtoganum og stendur honum til boða sem algerlega áreiðanleg leið til forystu hans. Það verður því að hafa getu og óhrekjanlegan vilja til að skynja meðvitað og ómeðvitað þá heimsmynd, sem ætti að vera hið skyldubundna innra lögmál forystu og fylgis. Því að „sérhver heimsmynd er aðeins eins sterk og vilji þeirra sem bera til að verja hana“ (Rosenberg.) Þetta verður þeim mun sterkari sem heimsmyndin verður náttúruleg aðstaða fólksins sem hún nær yfir og hægt er að þróa hvern þessara hæfileika. meira með menntun og sjálfsmenntun.

Báðar aðstæður krefjast þess að það besta sé valið.

Þeir bestu í blóði, sem fela í sér einkenni fólks síns hreinasta í sjálfu sér, verða að vera valdir og sæta strangri menntun og stefnumörkun, svo að hæsta þróun blundandi eigna þeirra geti komið. Því áreiðanlegri sem valið virkar, því auðveldara verður fyrir þessa menntun að ná markmiðum sínum. Þar sem þjóðernissósíalíska heimsmyndin viðurkennir fólkið sem æðsta gildið, getur grunnefnið fyrir val aðeins verið allt fólkið, og þar sem það samsvarar aðeins þýsku verunni, laðast það besta af þýsku þjóðinni af því og myndast til ákveðins gerð.

Þjóðernissósíalíska heimsmyndin hefur þegar sannað tegundarmyndandi kraft sinn; sem tegund valdastéttarinnar myndaði hún "pólitíska hermanninn, pólitík þýðir fyrir okkur þjónustu við fólkið. Pólitískur hermaður er einhver sem telur sig sérstaklega skuldbundinn til að þjóna fólkinu og tjáir þetta í viðhorfi sínu, persónulegum lífsstíl og Stöðugur reiðubúinn til aðgerða. Sá sem er hreinlegast ímyndað sér þessa tegund hermanna er líklegastur til að verða viðurkenndur sem meðlimur valdastéttarinnar. Með fordæmi hans er þjóðernissósíalísk heimsmynd viðurkennd sem skyldubundið innra lögmál, það er líka lifandi í hjörtum ungu kynslóðarinnar og þannig borinn inn í alla framtíð.

Í því felst mikil ábyrgð allra forystumanna og því verður að krefjast þessarar skýru grunnviðhorfa af hverjum einasta fulltrúa valdastéttarinnar, sama hvaða sérverkefni kunna að falla á hann umfram þetta, hvort sem hann er flokksforingi, foringi, borgaralegur. þjónn, kennari, listamaður, vísindamaður, tæknimaður, bóndi eða efnahagsleiðtogi.

„Við viljum ala upp hart kyn sem er sterkt, áreiðanlegt, trútt, hlýðið og almennilegt, svo að við þurfum ekki að skammast okkar fyrir fólkið okkar fyrir söguna.

{Adolf Hitler}

Í erfiðasta valinu er Führertum myndað, sem mun gefa þýsku þjóðinni stimpilinn og ákvarða örlög okkar Reich.

Og hér kemur liðsforinginn fyrst! Ekki aðeins vegna þess að hann leggur sig fram í baráttunni í fyrirmyndarviðmóti áhafnar sinnar og færir æðstu sósíalíska fórnina með lífshættu, heldur einnig vegna þess að hann er kennari þýskur maður! Hundruð, jafnvel þúsundir af verðmætustu þýsku karlmönnum og konum fóru í gegnum hendur lögreglumannsins í mörg ár.

Hvaða menntun var hafin í fjölskyldunni og haldið áfram í skólanum og flokkssamtökunum er krýnt í herinn af foringjanum. Leiðin til allrar menntunar getur hins vegar aðeins alltaf verið hugmyndafræði tegundarinnar, það er þjóðernissósíalismi.

Þjóðernissósíalismi er mesti fræðslumáttur allra þýskra sögutímabila vegna þess að hann grípur alla manneskjuna í öllum hæfileikum hennar og gildum og kemur henni í rétt samband við fólk sitt.

Það er einmitt í þessari hugmyndafræðilegu menntun sem hið mikla verkefni foringjans felst, auk baráttuskylda hans. Honum ber þá heilögu skyldu að taka þátt í mótun hinnar nýju tegundar manns sem Þjóðernissósíalismi leitast við. Hann hlýtur að vera sá sem veitir hermönnum sínum þekkingu í eðli fólks okkar og lífslögmálum þess, þ.e. heimsmynd okkar, sem er djúpt fest í hjörtum þeirra. Sérstaklega yfirmaður mun bestu skilyrði fyrir þessa menntun. Vegna þess að hjá hermanninum eru spurningarnar um vandamál lífsins sérstaklega áleitnar, sérstaklega undir áhrifum bardagaupplifunar og atburða stríðsins. Ennfremur er mikil þörf á að styðjast við leiðtoga hans, foringjann.

Frá samfélagssiðfræði heimsmyndar okkar, frá sósíalískri hugmynd um skyldu, þjónustu og óeigingjarna fórn fyrir hið blóðbundna þjóðfélag, og þekkingu okkar á blóði, leiðir menntun til hernaðaraga, til frjálsrar hlýðni,

karlmennska, hugrekki og hugrekki, viljastyrkur og ákveðni, vilji til að færa fórnir, ábyrgðargleði, félagsskapur, ráðdeild og kynþáttastolt, heiður og tryggð, þau persónugildi sem tilheyra germanskri náttúru. Það er sjálfsagt að bæta við hugmyndafræðilega stefnumörkun hermannsins með réttri sýn og túlkun á sögunni. Þjóð sem þekkir ekki sögu sína sekkur niður í ómerkingu.

Þess vegna verður þýski liðsforinginn að vera besti kunnáttumaður og túlkandi sögu okkar og stuðnings- og hreyfiafl hennar.

Afrakstur þessarar menntunar hlýtur að vera hinn ofstækisfulli National Sósíalískur hermaður, gæddur hinni heilögu trú á mátt okkar Weltanschauung, sem stendur á bak við vilja Führer okkar Adolfs Hiller í tryggð og skilyrðislausri ákveðni, sama hvað á gengur námskeiðsviðburðir taka.

Aðeins af þessari djúpu trú vex síðasta og hæsta árangursaukning í skuldbindingu fyrir fólk og föðurland! Foringinn verður því að mennta virkasta hugmyndafræðilega baráttumanninn og þarf því fyrst og fremst að menntast til þess sjálfur.

Í viðurkenningu á þessu sjálfsmenntunarverkefni foringjasveitarinnar og í afstöðu hans, sem afleiðing þessarar sjálfsmenntunar, verður að koma fram „sveitaranda“ hans. Andi sveitarinnar í skilningi núverandi hugmynda okkar um eðli samfélags leiðtoga er augljós í sameiginlegum tilgangi sem kemur fram í skuldbindingu og frammistöðu fyrir fólkið og stöðugri hollustu við Führer; í skilyrðislausri undirgefni við vilja Führer; í samræmdri hugmyndafræðilegri stefnumörkun; í skuldbindingu við ströng lögmál lífsins á germanskum grundvelli; í djúpum skilningi á sögulegri vitund, í innlimun fjölskyldunnar í þessa lífsskoðun og - leiðsögn, þ.e. framgangur regluhugsunar mannsambandsins til ættarsambandsins, grundvallarlögmál, grundvallardyggðir og hámarksgildi verða að vera þau sömu í allri valdastéttinni; aðeins þá er hægt að tryggja að sömu áhrifin geisli frá sérhverjum flokksformanni, embættismanni, embættismanni, kennara, listamanni o.s.frv., til alls fólksins. Því að samræmd hugmyndafræðileg stefnumörkun alls fólksins, sem er forsenda lífsbaráttu þeirra, getur aðeins orðið að veruleika með því að öll valdastéttin tilheyrir í grunnafstöðu sinni sömu tegund. Þetta viðhorf ræðst af æðstu gildum þjóðernissósíalískrar heimsmyndar, Hér er

Þýskur liðsforingi verður að ganga á undan með góðu fordæmi,

Þýska foringjasveitin verður að verða sterkasta hugmyndafræðilega stoð þjóðar okkar!

Führerinn:

Aðeins stormur heitrar ástríðu getur snúið örlögum þjóða við. En ástríðu geta aðeins verið vakin af þeim sem bera hana innra með sér! (Mein Kampf)

32.Hvernig sjáum við ríkið okkar og stöðu þess í Evrópu miðað við þjóðernissósíalíska heimsmynd?

Við berjumst fyrir „ríkinu“ sem þjóðareiningu og sem evrópsku regluveldi.

Hugmyndin um ríkið er fyrir okkur tjáning þeirrar sögulegu skipunar sem sameinar þýsku þjóðina í einingu og gerir hana að "skilgreiningarmiðstöð evrópsku þjóðanna. Svo lengi sem germönsk fólk var til, þráin eftir ríkinu, goðsögnin. ríksins, var alltaf til staðar. Saga okkar táknar baráttuna við að móta þetta ríki. Hugmyndin um heimsveldi á djúpar rætur í germanskri náttúru. Hugmyndin um ríkið er ekki bara uppgötvun okkar daga, en fylgir öllu sögulegu lífi okkar sem hugmyndinni um skipaðan heim þar sem mannkyn kynstofns okkar er leiðandi af listsköpun sinni, með hugmyndaauðgi sinni, af getu sinni til að skapa lífræna, lokaða uppbyggingu sem við, til að skilja hana, verður þó að mæla með öðrum stöðlum en þjóðríkishugsun síðustu alda. Minningarnar um stolta þýska keisarasögu standa okkur aftur nærri, enn fremur öll heimsveldin sem eiga Norðurlandabúum að þakka fyrir sköpun sína, Cheruscan Arnim, Burgundians, Vandals, Theoderich og Charlemagne, sem stofnuðu germönsku Vesturlandið, Varangar frá Eystrasalti til Svartahafs, víkingar og Normanna. Saga þessara germönsku þjóða er okkar eigin saga. Við getum upplifað það

leiðandi menn germönsku þjóðarinnar, sem um aldir stóðu fyrir erfiðri og einmanalegri baráttu gegn erlendum inngöngum utan ríksins, koma fram og tala um ríkið sem hugmynd sem þeir báru og varðveittu í gegnum þessa baráttu. Þetta er sönnun um áframhaldandi kraft einstakrar sögulegrar mótunar og sönnun þess

Hugmyndin um ríkið hefur haldist lifandi jafnvel utan þýsku ríki. Hugmyndin um ríkið er sterkasta minning þessarar heimsálfu og um leið sterkasta raunverulega aflið fyrir varanlega sögulega skipan.

Okkur er vel ljóst að germönsk ríkissköpun fyrri tíma var aðeins tímabundin vegna þess að þær leyfðu krafti kappans að streyma út aftur og aftur í erlendum þjóðsögum úr tilfinningu um óþrjótandi auð.

Miðaldaríkið lést í baráttunni gegn rómverskum alheimshyggju og sérhyggju höfðingjanna. Hugmyndin um ríkið hélst þó alltaf. Á leiðinni í gegnum hugmyndina um ríkið, sem fann sitt fullkomna form í ríki hins mikla konungs, upplifði hugmyndin um ríkið raunverulega germanska mótun sína í þjóðernissósíalíska ríkinu.

Vegna legu sinnar í miðri álfunni hefur þýska þjóðin alltaf átt sérlega erfitt með að gera sig gildandi og móta ríkið. Þeir gætu aðeins unnið gegn þrýstingi frá öllum hliðum ef framúrskarandi leiðtogi tækist að beina öllum þýsku lífsöflunum að þessu eina markmiði og fylkja þeim gegn sértækum viðleitni, gegn erlendum hugmyndaheimum og fjandsamlegum heimsvaldaútrásarþráum.

Utanríkisstefna Reichs réðst ekki af heimsvaldastefnu, heldur baráttunni fyrir nauðsynlegu lífsrými.

Führer sagði í bók sinni "Mein Kampf" að æðsti punktur allrar utanríkisstefnu hlyti að vera að koma jarðvegi í samræmi við íbúafjölda. Það er lífsnauðsyn að ná þessu markmiði, því að líf fólks er aðeins tryggt ef það hefur búsetu sem gerir frjálsa þróun eðlislægra hæfileika þess, þ.e. líf í eigin frelsi. Ef þetta lífræna framvindu á að hindra eða takmarka af utanaðkomandi öflum, ef það á jafnvel að vera ómögulegt með valdbeitingu, þá verður líka að beita þeim síðustu, þá er kominn tími til að berjast fyrir nauðsynlegu búseturými, eða örlögum fólksins er innsiglað. Slík barátta hefur ekkert með geðþótta heimsvaldastefnu að gera og er - bara vegna lífslagalegrar nauðsynjar - einnig frammi fyrir mæðrum fólksins. Það er barátta fyrir réttlátum málstað.

En uppfylling þessa verkefnis er ekki aðeins lögð á þýsku þjóðina vegna hennar sjálfrar, því hún hefur alltaf verið tengd offjölmennu ríki: að vera leiðandi og stjórnandi vald fyrir evrópsku þjóðirnar almennt. Það kom fram í hugmynd og formi Reich.

"Lífið á jörðinni hvetur okkur til að sameinast í stórum stíl. En þetta hefur verið list þýska ríksins frá fyrstu tíð, að sameina þjóðir án þess að eyðileggja þær, safna og leiða þjóðir á þann hátt að þeirra eigin styrkur verði ekki farast en rís upp í þjónustu heildarinnar. Þessi heild er Evrópa. Ríkið safnar saman þjóðum álfunnar, hið sameinaða Þýskaland verður sameinandi Evrópu."

Svo lengi sem Parísarþingið gegn leiðandi ríkjunum var ákaft fyrir því að bolsévik-Rússland hleypti af stað árásum á Evrópuríkin, var bróðurleg Evrópa áfram útópía. Vettvangsgrái Þjóðverjinn hefur skapað nýjan evrópskan veruleika.

Ef Evrópa á að vera til sem heild þarf forystu. Glæsileg Evrópa án forystu væri hreyfingarlaus moli, Evrópa án forystu myndi falla í sundur við fyrsta þrekprófið.

En þýsk forysta er öðruvísi en enskur, franskur eða rússneskur heimsvaldastefna. Evrópska endurskipulagningin ætti að fara fram samkvæmt byggingarreglum gamla völkisch offjölmennt heimsveldi, samkvæmt meginreglunni: lifa og láta lifa. Offjölmennt tvöfalt verkefni Þýskalands, sem eitt sinn var framkvæmt af gamla þýska ríkinu, sem Prússland og Austurríki skildu síðar í sitt hvoru lagi, á að rækja að nýju af Stór-þýska ríkinu, af mikilli reynslu, af leiðtogaspeki þúsund ára. Þetta ríki er á móti þeirri ábyrgðarlausu heimsvaldastefnu sem hneppir fólkið í þrældóm með tákninu um sameiningu þjóða, samvinnu þjóðanna. Ekki kúgun, réttindasviptingu, arðrán, lömun, heldur samfélag, sjálfstjórn, sjálfsstjórn, sambland af samvinnu, gagnkvæm aukning herafla. (Kleo Pleyer)

Örlög Evrópu ráðast af örlögum Reich, eins og í fortíðinni, svo einnig í framtíðinni. Evrópa var eining, miðstöð mannlegrar menningar, svo lengi sem ríkið var stórt og öflugt. Á hátindi valds síns töldu konungar Englands og Frakklands sig vera lénsveldi þýska keisarans.

En

Evrópa var friðarlaus og á valdi árása erlendra ríkja þegar ríkið hrundi. Við verðum að muna að bæði nafnið og sá sögulegi veruleiki sem við aðhyllumst með orðinu Evrópa eru sköpun af norræna kynstofninum. Ríkið er því miðpunktur og yfirráð Evrópu til framtíðar.

Það sem mun koma fram er sönn samfélagsskipan þjóðanna, þar sem hver þjóð tekur sinn stað og stöðu í samræmi við frammistöðu sína og skuldbindingu við heildina og á grundvelli sérstöðu og sérkenni einstakra manna.

Endanlegar ákvarðanir eru ekki teknar við ráðstefnuborðin heldur á vígvellir þessa stríðs.

33.Hvaða þýðingu hefur Sérstaklega alvarleiki þessarar baráttu?

Norðurlandabúar hafa í þúsundir ára varið Evrópu gegn fjölda fólks sem kom frá suðaustri, suðri og austri.

Þeir fullyrtu ekki bara sjálfa sig, heldur gáfu þeir Vesturlöndum þess ríkis og menningarlegs eðlis.

Í árþúsund hefur þessi barátta átt sér stað á germanska kjarnasvæðinu. Í hetjulegri baráttu verndaði þýska þjóðin norræna heimalandið. Sú staðreynd að þeir fórust ekki, eins og margar aðrar þjóðir, þrátt fyrir erfiðustu baráttuna við umhverfið og þrátt fyrir harðvítugar átök við framandi hugmyndaheima, sannar mikinn styrk þeirra, en sannar líka að þeim var ætlað stórt.

Það er til marks um örlög fólks okkar og verkefni þeirra, að á þeim tíma þegar aðrar þjóðir voru að sigra heimsveldi í heimsvaldatilgangi, var nauðsynlegt að skapa innri uppbyggingu þess þurfti að glíma. Síðustu aldir bardaga og glímu hafa gert fólkið okkar hart og þroskað fyrir þekkingu nútímans, hefur gefið fólki okkar skýra pólitíska og hugmyndafræðilega meðvitund. Í dag er fólkið okkar komið inn í merkasta tímabil sitt með Adolf

Hitler.

Einu sinni rann dýrmætt germanskt blóð til Bretlandseyja og Ameríku. Það var glatað, borið af gyðingaandanum, í heimsvaldastefnu

leitast við að ná heimsyfirráðum. Í stað þess að starfa sem skipuleggjandi afl í heiminum hafði það að leiðarljósi óskapandi viðleitni til valds. Í dag snúast kraftar þessa blóðs gegn upprunalegu heimalandi sínu, gegn Evrópu. Handhafar þess, tældir af gyðingdómi, drýgja eina synd gegn blóðinu.

Bandaríkin voru að færast lengra og lengra frá evrópskri menningu. Þeir komust ekki að eigin menningu. Þvert á móti hylltu þeir ómenningu gyðinga og tengdu sig jafnvel við óanda rússnesku-asísku steppunnar. Amerikanismi og bolsévismi ógna hinni gömlu virðulegu evrópsku menningu. Báðir flokkar valda hins vegar gera tilkall til yfirráða yfir heiminum. Í herbúðum þeirra er gyðingdómurinn drifkrafturinn. Markmið þeirra er yfirráð og undirokun þjóða jarðarinnar, eyðilegging og tortímingu náttúrulegra skipana. En það er einmitt þetta markmið sem gerir þessa fulltrúa baráttunnar fyrir heimsyfirráðum að banvænum keppinautum.

Þar á milli eru tveir valdahópar ungmenna Evrópu og Austur-Asíu, sem báðir spruttu upp á jarðvegi fornra menningarheima. Þeir leitast við skapandi samruna þegar skiptra menningarsvæða, eins og Evrópu og Austur-Asíu, í æðri stjórnmálasamfélög til að vernda gegn óanda gyðinga-ameríska bolsévika. Þetta stríð sýnir æ betur að þetta er ekki aðeins þýskt stríð. Núverandi barátta mun skera úr um hvort amerikanismi með efnishyggju gyðinga og hákapítalisma og andi steppanna muni hneppa heiminn í þrældóm eða hvort germanski andi, borinn af Þjóðernissósíalíska Þýskalandi, og andi fornrar asískrar menningar verði skapandi endurskipulagning þjóðarinnar. heiminum.

Í þessari títanísku baráttu verða að vera hæðir og lægðir í baráttunni. Hvað þýðir það þegar undir vissum kringumstæðum verður jafnvel að draga heila framhlið til baka vegna ástandsins

neyðir okkur til að leita að hagstæðari svæðum til varnar eftir að við höfum komið vígstöðvunum langt út fyrir landamæri okkar á óvinasvæði? Að lokum verður sigur unninn ef við höldum staðfastir. Við vitum þetta vegna þess að við erum meðvituð um verkefni okkar.

Við erum dekra! Það er ekki erfitt að halda ró sinni í sigurmerkinu.

Nú, á tímum mikillar neyðar, liggja örlögin að okkur, hvort sem við hafa nægan karakter og stærð fyrir verkefnið sem okkur er úthlutað.

Samfélag getur aldrei verið betra en meðlimir þess. Besti meðlimur þessa samfélags hlýtur að vera þýski hermaðurinn.

Allir verða að sanna að hann geti staðist hinn mikla prófraun örlaganna með eigin persónu.

Í þessari erfiðu baráttu urðu germönsku dyggðir heiðursins mikilvægust, Hollusta, skuldbinding og hugrekki, sjálfviljug hlýðni í einstakri hæð. Þetta eru gildin sem veita okkur sigur, en einnig þau gildi sem verða að ráða framtíðarfriðarstarfi okkar. Hin mikla framtíð okkar, sem við viljum berjast fyrir, réttlætir þær miklu fórnir sem þurfa að vera

gera og er af fórnfúsri skuldbindingu til verðugrar langvarandi, við erum að berjast fyrir grunni hinnar eilífu germönsku þjóðar og ríki hennar!

Hefur ekki vegur þjóðar okkar frá lægsta punkti 1918 með þrálátri batabaráttu og einstaka uppgangi frá 1933 verið dásamleg? Getur guðleg forsjón vísað fólki veginn enn skýrar?

Þýska þjóðin berst í baráttunni til stórveldis. Við National

Sósíalistar sjá guðdómlega yfirráð yfir fólkinu okkar! Við trúum á þann mikla tíma sem komi þegar þjóðir Evrópu munu vaxa saman í skapandi samfélag undir forystu Reich.

34.Hvert er markmið þjóðernissósíalismans eftir lok þess Barátta fyrir frelsi?

Markmið okkar er: líf í heiðri og frelsi undir merkjum þjóðernissósíalískrar heimsmyndar, að standa vörð um og auka tilveru þýsku þjóðarinnar, stækka lífs- og næringargrundvöll hennar og umfram það að standa vörð um þróunina. allra friðsamra og verðmætra þjóða í Evrópu.

Við munum móta rýmið sem við höfum barist í þágu alls fólksins. Við gerum sósíalísku hugmyndina að veruleika og færum þýsku þjóðina til sannarlega hátt lífsforms í skilningi okkar þjóðernissósíalíska heimsmynd.

Synir okkar munu lifa sem nýir bændur á frjálsu landi og gefa fólki okkar fullt næringarríkt frelsi. Nýr aðalsmaður blóðs og jarðvegs verður germanskur veruleiki.

Verkstæði okkar og verksmiðjur munu auðga þýska líf með því að framleiða margs konar vörur. Gildi persónuleikans mun endurspeglast að fullu í uppgangi hvers einstaklings í þágu okkar fólk. Sanngjörn laun munu gera öllum skapandi starfsmönnum kleift að taka þátt í lífi fólksins og njóta mikilla vitsmunalegra og menningarlegra auða fólksins okkar.

Og aðeins þegar við höfum stigið út úr takmörkunum núverandi rýmis okkar mun þýsk menning geta þróast í samræmi við mikilvægi hennar og verkefni. Þá verða þýska eiginkonan okkar og móðir enn glaðari tilbúin að gefa líf

börn og að leiða þau inn í geislandi ljós raunverulegs germansks lífs!

Það mun vera sá tími þegar fólk okkar, í sannkallaðri germanskri glæsileika, ómótmælt af hugmyndum sem eru framandi eðli sínu, mun lifa hreinu, göfugu og efnismiklu lífi í heiðri og frelsi! Og það er það sem við berjumst fyrir! Það er það sem okkar mikli leiðtogi hefur barist við í áratugi í ósérhlífni og tryggð og vísar þjóð sinni veginn!

Guð blessi þessa göfugu baráttu!

Ríkið vakir yfir öllu!

Eilíflega ungt og sigursælt fótgönguliðið!

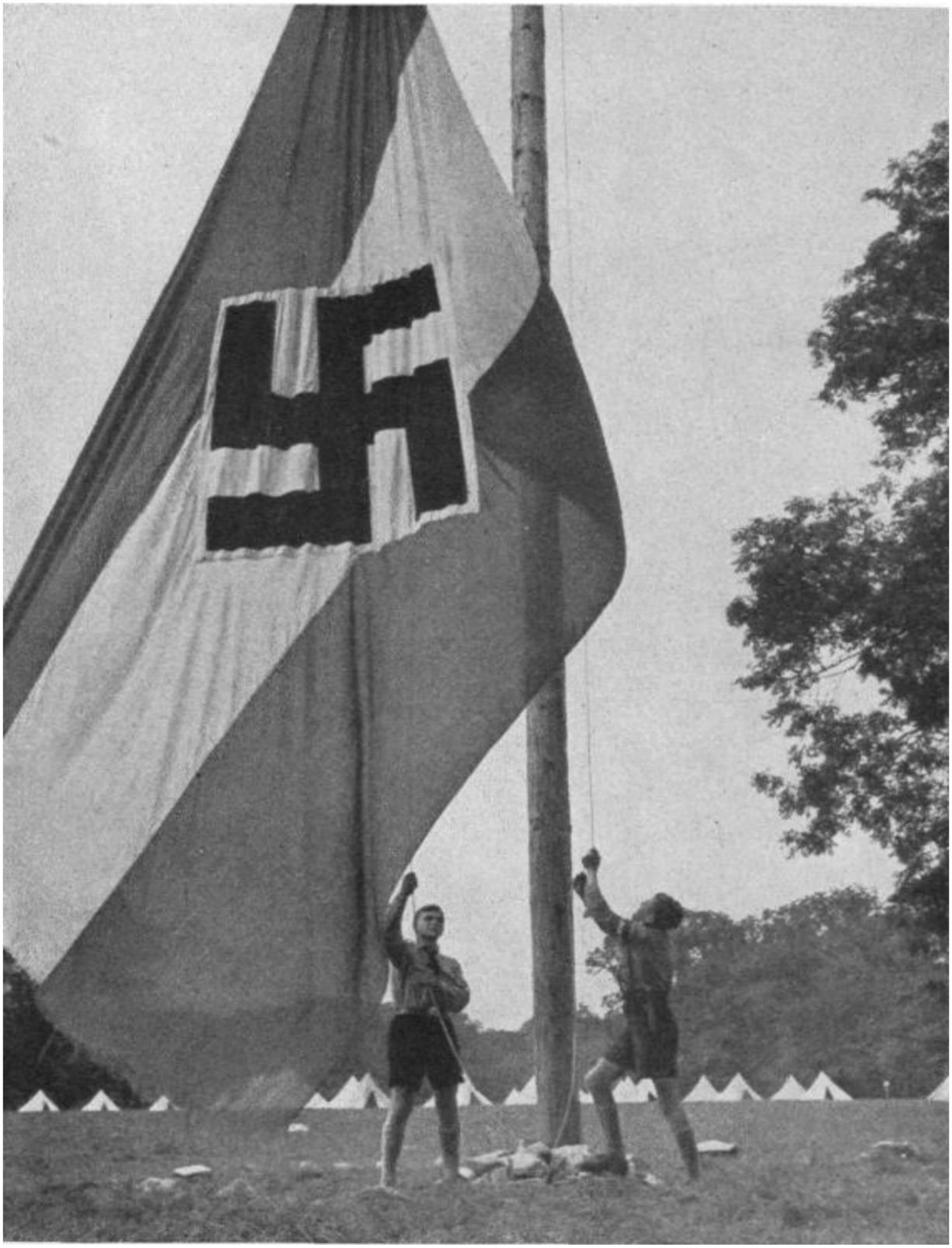

„Unglingur kemur; hún mun vaxa inn í þetta samfélag en ekki út úr öðru, og það mun fullkomlega uppfylla það sem við sjáum spámannlega fyrir okkur í dag. (Adolf Hitler)

„Með trúað hjarta og sterkan huga ætti þessi ungmenni einu sinni að vera betri hlekkur í kynjakeðju fólks okkar en við sjálf vorum og kannski getum verið.

(Adolf Hitler)

Stolt kyn munu gefa fólkinu eilíft líf

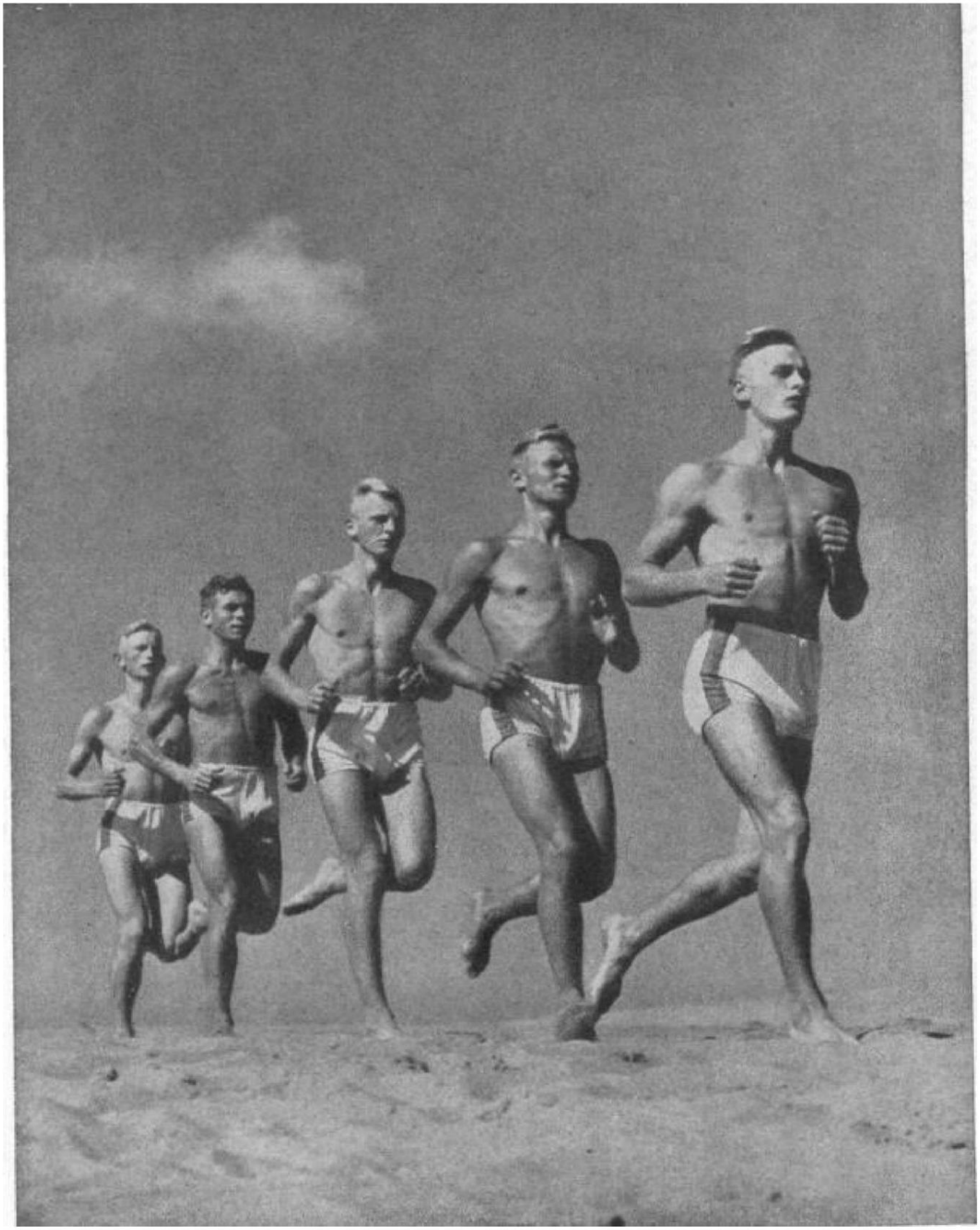

„Við munum stála okkur svo að sérhver stormur mun finna okkur sterk“.
(Adolf Hitler)

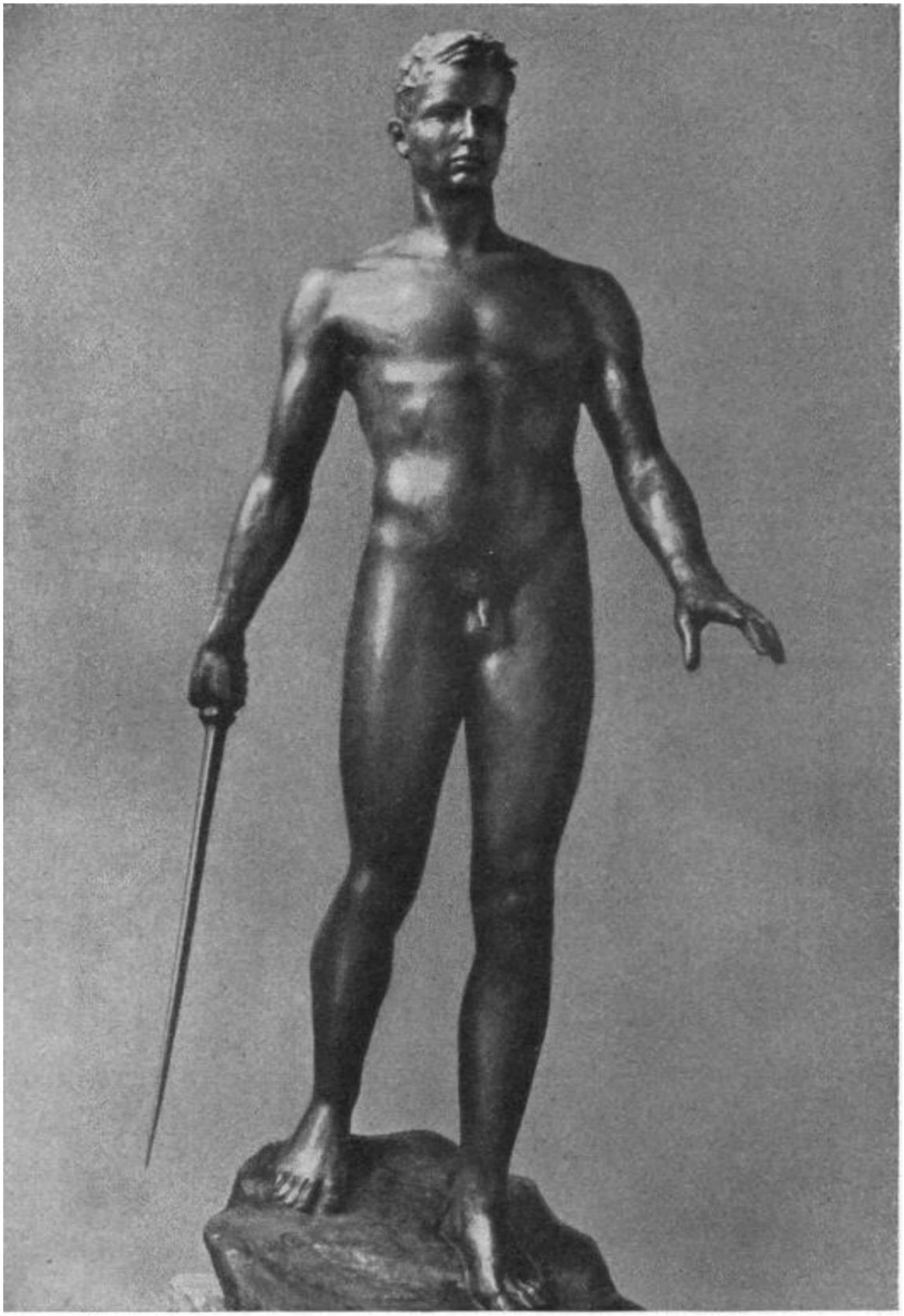

„Við getum ekki ímyndað okkur endurreisn þýsku þjóðarinnar ef Þýska menning og umfram allt þýsk list rís ekki eins vel upp.“

(Adolf Hitler)

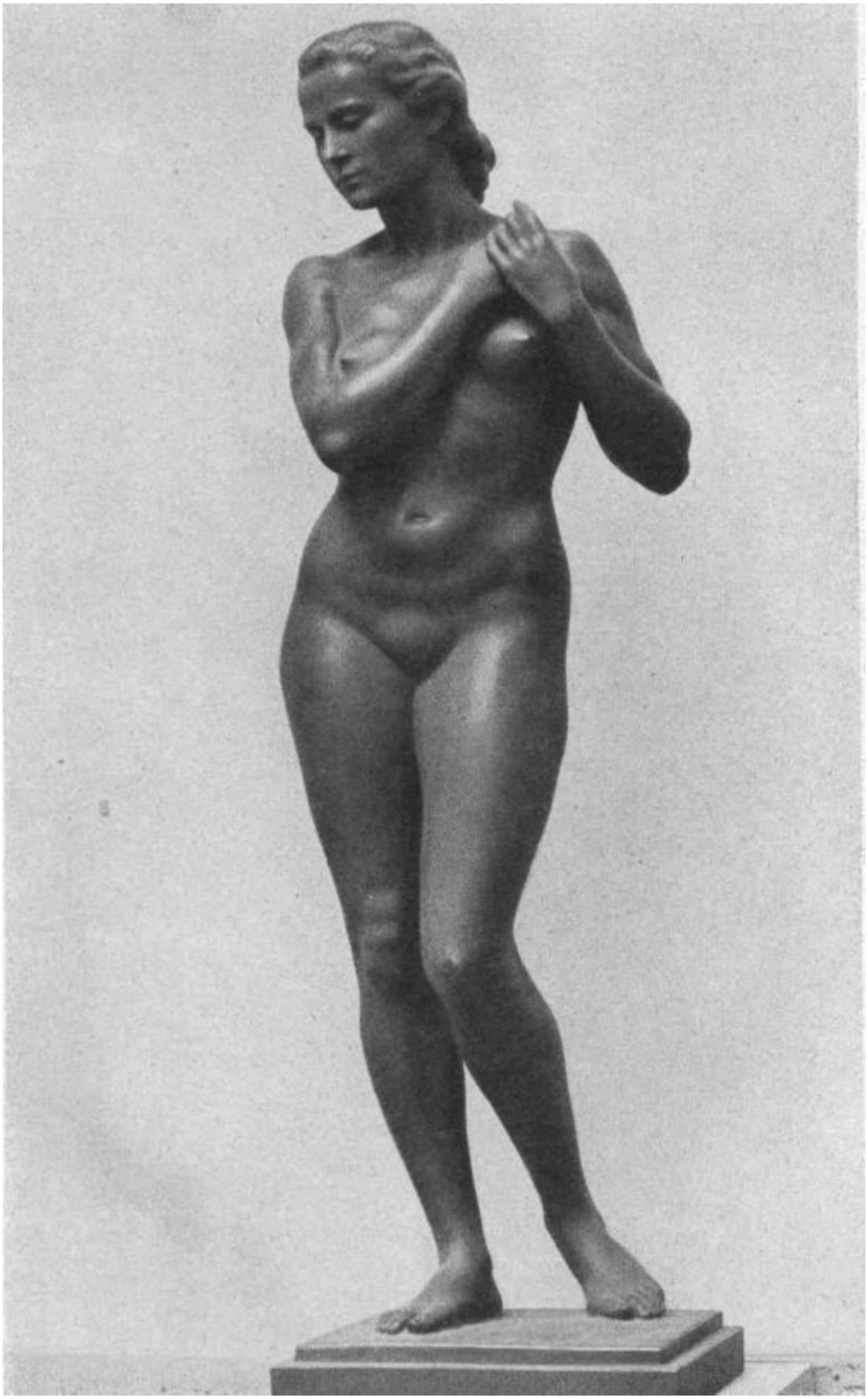

Ósvikin germansk menning mun ráða lífi fólks okkar.

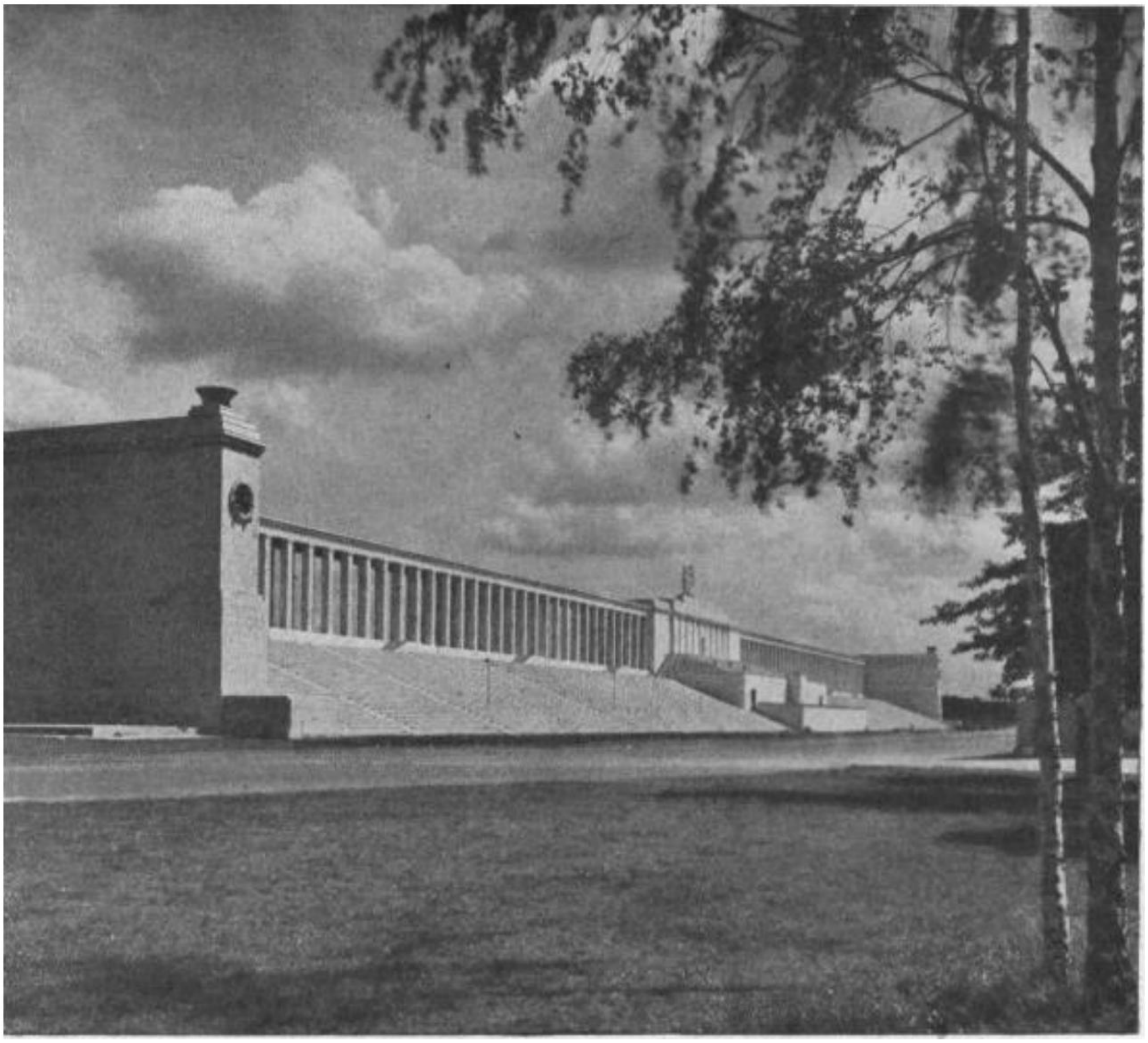

„Þessi bylting verður að halda áfram, hún verður að verða dýrðlegt sumar fyrir fólkið okkar.
(Adolf Hitler)

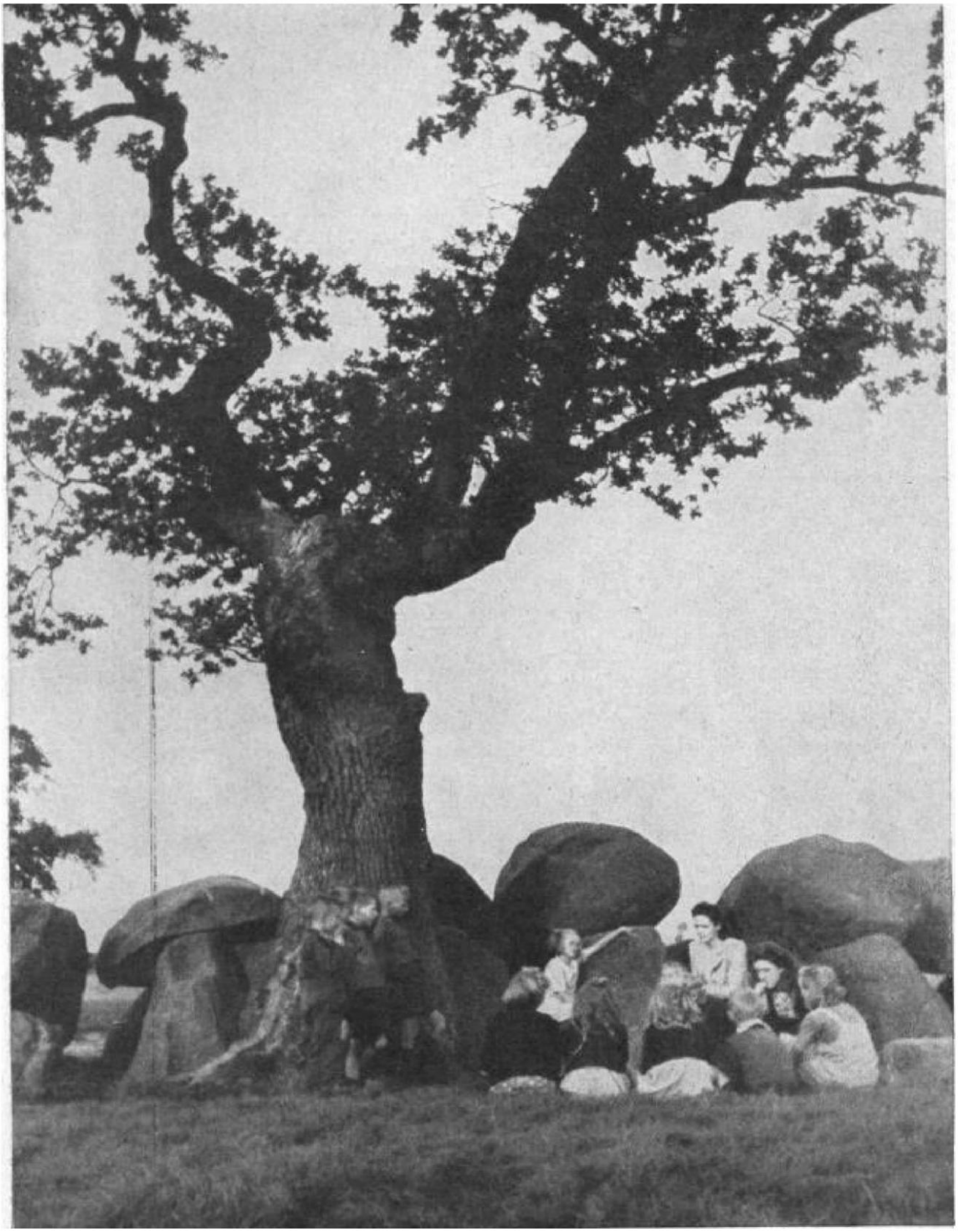

Markmiðið... sem fólk okkar hefur barist fyrir í þúsundir ára, þjáðst í margar kynslóðir og milljónir hafa dáið: frjáls þýsk þjóð, í sterku þýsku ríki" (Adolf Hitler)

35.Hvernig getum við mætt vilja óvina okkar til að eyða, og hvernig náum við sigri?

Allir Þjóðverjar verða að gera sér grein fyrir því

- **þetta stríð er hugmyndafræðilegt stríð**
- **að þetta stríð er ekki ákveðið af vopnum einum, heldur meðvituðum og trúföstum burðum hinnar hreinni og sterkari heimsmyndar;**
- **að öll þýska þjóðin, sameinuð í trú á okkar heilaga orsök, í leiðtoga okkar og National Sósíalísk heimsveldi verður að mynda eina víglínu. Trú og vilji gera okkur óyfirstíganleg,**

Við mætum því vilja óvinarins til tortímingar með enn ofstækilegri fullyrðingu í óhagganlegri trú á sigur okkar.

Við trúum á þennan sigur, á okkar mikla, réttláta og heilaga málstað.

Við trúum á mikinn styrk þjóðar okkar og Führer sameinaðs undir þjóðernissósíalisma.

Við trúum því að þjóðernissósíalismi hafi leitt okkur til hás og skapandi tilveruforms sem samsvarar germanska blóði okkar.

Við trúum því að hið mikla germanska tímabil komi, öld fegurstu menningarsköpunar og stærstu afreka í merki þýska sósíalismans.

Við trúum á Guð og guðlega heimsskipan, sem að lokum leyfir öllu því sem er hreint, sterkt og jarðneskt að sigra.

Við trúum á Guðs gefið erindi þjóðar okkar sem uppsprettu styrks fyrir sanna germanska líf í Evrópu og á verkefni konungsríkisins sem viðhalda og skipuleggja völd.

Það er trú okkar!

Að lifa hreint, göfugt og stolt og vinna óeigingjarnt starf til hins síðasta fyrir þjóðfélagið

Þetta er heiður okkar!

Að fylgja leiðtoganum í skuldbindingu hans fyrir þjóðina

samfélag í hlýðni og uppfyllingu skyldu til hins síðasta

Það er tryggð okkar!

Í dag er hollusta allt!

Hollusta við leiðtoga okkar, tryggð við fólkið okkar.
Við vitum að jafnvel ofstækisfullasti andstæðingurinn brýtur við enn ofstækilegri mótspyrnu. Hvorki mannlegt efni né

siðferðilegur styrkur andstæðingsins er óþrjótandi

Við vitum að við svörum hinni stóru spurningu um örlög eftir sigur af staðfastleika okkur í hag.

Trú, tryggð og járnvilji, í fremstu röð sem heima, gefur vopnum okkar sigur!

Einn þjóð, einn ReichOne führer ein trú og einn mun þá er ekki hægt að taka frá okkur sigur!

„Ég trúi og játa að fólk á ekkert æðra virðingu en reisn og frelsi hans tilvera; að það ætti að verja þá með síðustu blóðdropi; að það hefur ekki helgari skyldu til uppfylla, ekkert æðri lögmál að hlýða; að fordómar a feigðarlega undirgefni verður aldrei afmáð; það þessi eiturdropi í blóði fólks mun líða inn í afkomendur og lama og grafa undan styrkur síðari kynslóða;

að heiður konungs og ríkisstjórnar sé eitt með heiður fólksins og eina palladíum velferðar þeirra;

að fólk er undir flestum kringumstæðum óyfirstíganlegt í hinni stórfenglegu baráttu fyrir frelsi sínu;

að jafnvel eyðilegging þessa frelsis eftir blóðuga og heiðvirða baráttu tryggir endurfæðingu fólksins og er kjarni lífsins, sem nýtt tré mun einu sinni skjóta rótum úr.

Ég lýsi því yfir og dýrka heiminum og afkomendum, að ég tel falska speki, sem vill flýja hættu, vera það forgengilegasta sem getur valdið ótta og kvíða, að ég myndi telja villtustu örvæntingu vera vitrari, ef við værum alveg ófær um að mæta hættu með karllægu hugrekki, þ.e. með rólegri en ákveðinni ályktun og skýrri meðvitund; að ég gleymi ekki viðvörunaratburðum gamalla og nýrra tíma, viturlegum kenningum heilra alda, göfugum fordæmum frægra þjóða í æði ótta vorra daga, og að ég gef ekki heimssöguna fyrir blaðsíður a. liggjandi dagblað; að mér finnst ég hreinn af allri eigingirni:

að ég megi játa hverja hugsun og hverja tilfinningu í mér með opnu enni fyrir samborgurum mínum, að mér þætti bara of hamingjusamur, einu sinni í dýrðlegri baráttu fyrir frelsi og reisn föðurlands að finna dýrðlegt fall!

Á þessi trú á mig og þá eins og mig skilið fyrirlitningu og háðung samborgara okkar? Látum afkomendur ráða þessu!
-Carl gegn Clausewitz

Konungurinn mikli hefur barist í a hörð barátta við 3,5 milljónir manna gegn 50 milljónum óvina

Í augljósu vonleysi, nei
að skilja umhverfi sitt

lengur, vann hann vegna þess að
hann trúði á sinn stóra málstað og
vegna þess að hann var það
staðfastur.
Hinn mikli konungur var frækinn
viss af þjóðinni!

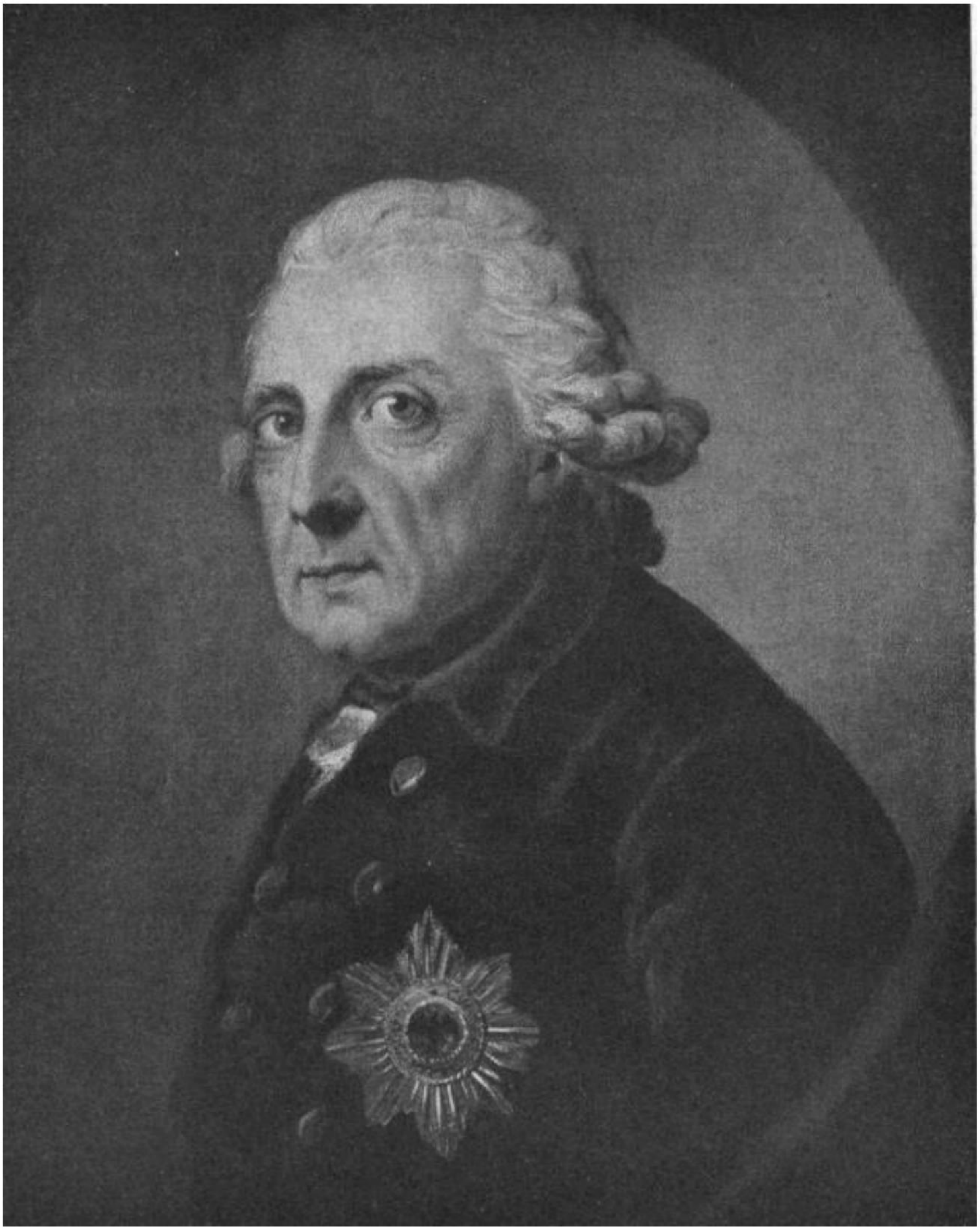

FÜHRERINN 11. SEPTEMBER 1943:

Örlög Ítalíu sjálfrar geta hins vegar verið lexía fyrir alla, svo að á tímum erfiðustu neyðar og biturrar neyðar rís aldrei upp.

yfir vald þjóðarheiðar, að standa trúfastur við bandamenn okkar og gera af trúuðu hjarta það sem skyldan að gera lögð á okkur. fólkinu sem stenst þessi próf fyrir forsjóninni mun almættið að lokum afhenda lárviðarkrans sigurvegarans að launum og þar með lífsins verð. Undir öllum kringumstæðum verður og verður þetta Þýskaland.

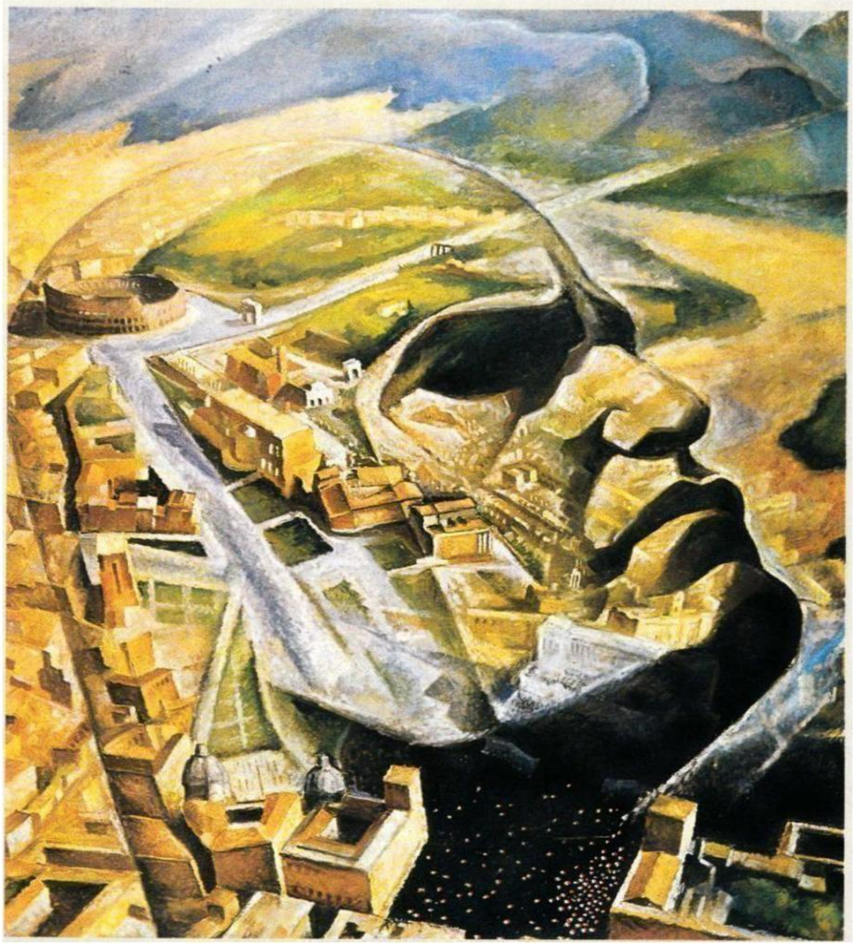

FÜHRERINN 8. NÓVEMBER 1943

Þegar þessu stríði er lokið munu mestu lárviðirnir stafa meira af trú okkar og þrautseigju en einstakri orku og þar með einstökum aðgerðum.

Á meðan þessi máttur þjóðernissósíalískrar trúar er með okkur þarf ég ekki aðeins að örvænta heldur þvert á móti horfa stoltur til framtíðar.

Þjóðverjar okkar vertu fullvissaðir, hvað sem kemur, við munum ná tökum á því! Í lokin er sigur!

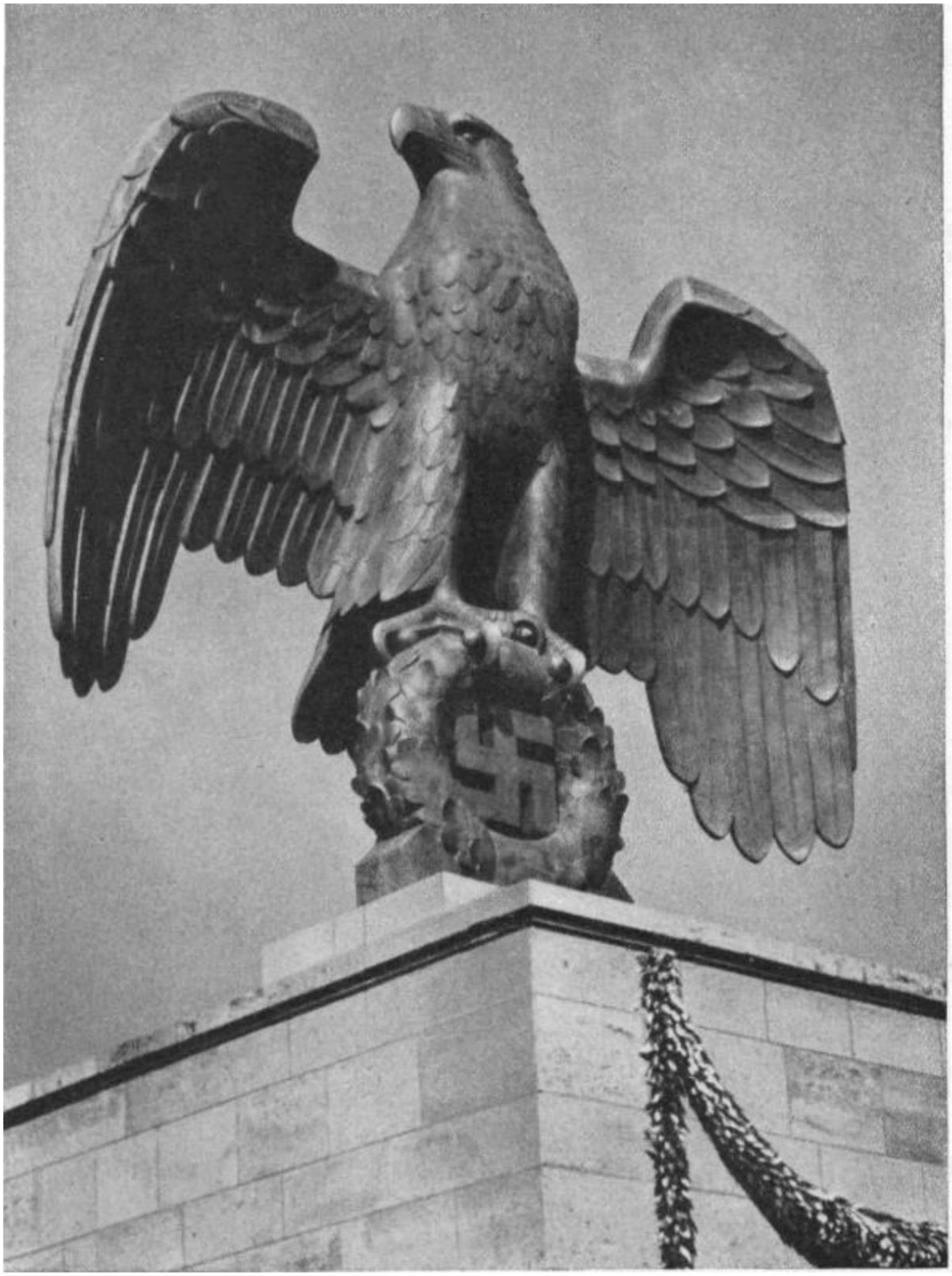

RÍKIÐ ER EILÍFT

PURE
DURE
SORE
SCHOLAR
WARRIOR
ADVENTURER

National Socialist Order